

[1970 ஏப்ரல் 1]

THIRU K. VINAYAKAM: That is an insult. I cannot pocket this kind of insult. மாநாடு போடறதா?

Please withdraw that expression.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்கள் கட்சி உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் 'என்னுடைய பேச்சை எடுத்து விடுவதானால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதையும் எடுத்துவிட வேண்டும்' என்று கூறுவது விளக்கந்தானா? இது விளக்கம் என்று எந்தச் சட்டத்திலே, எந்த 'சேம்பர் லா'விலே வருகிறது?

THIRU K. VINAYAKAM: You have given him the opportunity to speak and he clears his position.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது வேறு. சித்தன் அவர்கள் சொன்னதற்கு அப்படிப்பட்ட கண்டிஷன் சொல்லக்கூடாது என்று சொன்ன நேரத்தில், சித்தன் சொன்னது விளக்கம் என்று தாங்கள் சொன்னீர்களே, அது விளக்கம்தானா? அது விளக்கம் என்று எந்தச் சட்டத்திலே அல்லது எந்த சட்ட நபுணர்கள் கூறுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி வினாக்கம் அவர்களே சொல்லட்டும் என்றுதான் சொன்னேன். அதை நீக்குவதாக நான் இப்போது சொல்லவில்லை. நீக்குவதா இல்லையா என்பது பற்றி என்ன முடிவு எடுப்பது என்று பிறகு தீர்ப்புக் கூறுகிறேன் என்றுதான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

7. தகவல் கோரல்.

நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படுவது குறித்து.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவர் அவர்களே. இங்கே உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்பட்டுள்ள நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவின் நகல்கள் ஆங்கிலத்திலே இருக்கின்றன. ஆறு பக்கங்கள் உள்ள இந்த நகலை, அரசாங்கத் துறை விரும்பியிருந்தால், சில மணி நேரத்தில் தமிழிலே தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கலாம். விவாதத்திற்கு வருவதற்கு முன்பாவது தமிழிலே தயாரித்துக் கொடுப்பார்களா? கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அச்சத் துறைக்குப் போயிருக்கிறது. வந்தவுடன் உரிய நேரத்தில் கொடுக்கப்படும்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவர் அவர்கள் கூறியதை வணக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். தமிழ் மொழி பின்தங்குகின்ற முறை இல்லாமல் இரண்டும் சேர்ந்து வருவதுதான் முறை என்று முறையிட்டேக் கொள்ளுகிறேன்.

8. 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக்கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு-தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை	} தொடர்ச்சி.
(ஆ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 17—மீனாண்மை	
(இ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூல தனச் செலவு	

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது விவாதம் தொடரும். 21 பேர் பேசுவதற்காகப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசிய பிறகு எதிர்க் கட்சி தலைவர் அல்லது அவரது கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவர் பேச வேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 1]

[போரவைத் தலைவர்]

கடைசியாக, அமைச்சர் விடையளிக்க வேண்டும். அமைச்சருக்கு அரை மணி நேரம் தேவை என்று கூறுகிறார்கள். அமைச்சருக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் ஒரு மணி நேரம் என்றால் உறுப்பினர்களுக்கு இரண்டு மணி நேரத்தான் கிடைக்கும். ஆக 20 பேர் பேச இரூப்பதால் ஓர் உறுப்பினருக்கு 6 நிமிடம் வரும் என்றாலும் அமைச்சர்கள் குறுக்கீடு போன்றவற்றைச் சேர்த்தால் ஓர் உறுப்பினருக்கு ஐந்து நிமிடத்திற்கு மேல் கொடுக்க இயலாது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உறுப்பினர்கள் ஐந்து நிமிடத்திற்குள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது திரு. திப்பையா அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவசாய முன்னேற்றத்தைப் பற்றியும், விவசாயத்தில் இருக்கக்கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்களைப் பற்றியும், எந்தெந்த முறையில் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். என்னுடைய கருத்துக்களை இன்று சுருக்கமாகக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய முன்னேற்றம் என்று சொல்லும்போது வேளாண்மை முன்னேற்றம் இருந்தாலும் விவசாய பின்னேற்றம் என்றுதான் நிலைமை இருக்கிறது. விவசாய முன்னேற்றம் ஓரளவுக்குக் கணிசமாக இருந்தாலும் கூட, அந்த விவசாயத்தை நம்பி இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நிலை நானுக்கு நான் கீழ் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருப்பதை நாம் உணருவோம். திருந்திய விவசாயம் அல்லது நல்ல விதைகளை இட்டு பலன் பெறக்கூடிய விவசாயத்தைச் செய்கிறோம் என்று பார்க்கும் போது அதிலே ஏற்படக்கூடிய பல சிரமங்களைப் போக்கியாக வேண்டும். சென்ற பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு விவசாயம் ஒரு முறையில் இருந்தாலும் கூட அன்று விவசாயிகள் நல்ல நிலையில் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றி தங்களுடைய விவசாயத்தையும் நல்ல முறையில் செய்து சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். இன்று எல்லா விதமான முன்னேற்றமும் அடைந்து விட்டிருந்தாலும் கூட, அதிகமான விளைச்சலைப் பெருக்கி யிருந்தாலும் கூட அவனுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது.

ஐ. ஆர். 8 நெல் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசினார்கள். ஐ. ஆர். 8 நெல் ஏக்கருக்கு 40, 45 மூட்டை விளைந்தாலும் கூட அந்த விவசாயத்தைச் செய்ய முற்படும்போது அதற்கு இரம் ஏரு, பூச்சி மருந்துகள், கொடுக்கக்கூடிய தண்ணீர் இவற்றைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும் போது, அதற்காகும் செலவைப் பார்க்கும் போது கடைசியாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் முன்பு எவ்வளவு கிடைத்து வந்ததோ அதே அளவுதான் கிடைக்கிறது. இன்று விவசாயிகள் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பது பெருமையாக இருக்கிறது. பத்து மூட்டை விளைந்த இடத்தில் 15 மூட்டையும், 25 மூட்டை விளைந்த இடத்தில் 40 மூட்டையும் விளைகிறது என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு அதற்குத் தகுந்த வருமானம் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

அக்கிரகல்சரல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள், கிராம சேவக்குகள் எல்லாம் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய நிலையை எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு எடுத்துக் கூறி விவசாயத்தைப் பெருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்ற நிலை இருந்தாலும் கூட அவர்களுக்குப் போதிய அவகாசம் இருப்பதில்லை. அவர்கள் டெப்போக்களில் இருந்து கொண்டு பூச்சி மருந்து கொடுப்பது போன்ற காரியங்களைச் செய்வதிலேயே நேரம் சென்றுவிடுகிறது. எங்கள் யோசனை அந்த வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தில் பணியாற்றுகிற விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் விவசாயத் துறையை மாத்திரம் பார்க்க வேண்டும். மற்றப் பண பொறுப்பையோ டிப்போ பொறுப்பையோ ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு அதற்கென்று வேறு ஒரு அதிகாரியை போட்டு

[திரு டி. டி. எஸ். திப்பையா]

[1970 ஏப்ரல் 1]

விட்டு அவர் விவசாயத்தை மட்டும் கவனிக்க வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்தினாலொழிய விவசாயத்திற்கு அவ்வளவு ஊக்கம் இருக்காது என்று யோசனை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒவ்வொரு வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்திலும் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்குக் குறைவு இல்லாமல் அங்கு பூச்சி தெளிக்கும் மருந்துகள், டிராக்டர்கள், பம்பு செட்டுகள், டஸ்டர்கள் பழுது அடைந்து பார்க்க முடியாத அளவில் அங்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் விவசாயிகள் உபயோகிக்க முடியாத அளவில் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் ரிப்பேர் செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகள் அதிகமான அளவில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையில் அரசாங்கம் இந்த ஒரு முயற்சி செய்வதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் ஒரு ஏக்கர் விவசாயம் செய்ய.....(மணியடிக்கப்பட்டது)

*திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே வேளாண்மை மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் வருத்துக்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது விவசாயிகள் எல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தின்மீது சற்றுக் கோபம் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் இந்த அரசாங்கம் நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக. இந்தக் கோபத்தைத் தணிப்பதற்கு நான் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யோசனை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு அந்த நிலங்களுக்கு விவசாய வருமான வரி என்று ஒன்று இருக்கிறதே அதை தயவு செய்து எடுத்துவிடுங்கள் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஐ. ஆர். 8 நெல்லைப் பற்றி நீண்ட விளக்கங்கள் எல்லாம் இரண்டு தரப்பிலும் தந்தார்கள். விதைகள் கொடுப்பதும், உரம்கிடைப்பதும், பூச்சி மருந்துகள் கிடைப்பதும் எந்த நேரத்தில் எந்தக் காலத்தில் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அந்த நேரத்தில் கிடைக்கவில்லையென்று குறை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைகள் உடனடியாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். தவிர்க்கப்படாவிட்டால் கூட நெல் மகசூல் விவசாயிகள் எல்லாம் பேசும் பொழுது இரண்டாம்தர ரகத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். முதல்தர ரகத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அது அரசாங்கத்திற்கு எந்த அளவுக்கு ஒத்துவருகிறது என்று பரிசீலித்த முதல் ரகத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு இந்த விவசாயத்தில் ரொம்பவும் அதிருப்தி இருக்கிறது. காரணம் விவசாயம் எந்த நிலத்தில் செய்தாலும் அறவடை ஆகிவருகிறவரையில் அப்பத்து இருக்கிறது என்ற தவறான அபிப்பிராயம் இருப்பதால் விவசாயிகளுக்குப் பயிர் பாதுகாப்புச் சட்டம் வரவேண்டும். அப்படி வந்தால்தான் அவர்களுக்கு அந்த பயம் தீரும். இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் அதிகமாகக் கரும்பு பயிரிடிறார்கள். ஒரு டன் கரும்புக்கு ரூ. 5 செஸ் வாங்குகிறார்கள். சென்ற 1967, 1968, 1969 ஆண்டுகளில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 75 லட்சம் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2 லட்சம் தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மிஞ்சிய தொகை எங்கு செலவு செய்யப்பட்டது ஏன் ரோடுகளுக்குச் செலவு செய்யப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் எங்கள் பகுதி அதிகமான ரோடுகள் இல்லாத பகுதி. ரொம்பவும் சங்கடமாக இருக்கிற காரணத்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 73 லட்சம் மீதம் ஆகிறது. மூன்று ஆண்டுகளாக என்ன வந்தது? செலவாயிற்று, ஏன் ரோடுகள் போடுவதற்கு வழிவகை செய்யவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 1] [திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

அடுத்தபடியாக, எனது தொகுதியில் கழுவெளி கழுவெளி என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதனுடைய விலைநீரணம் சுமார் 20,000 ஏக்கர். பல ஆண்டுகளாக குறைந்தது 8, 9 ஆண்டுகளாக இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கழுவெளி கழுவெளி என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேனே தவிர அது பற்றிபரிசீலனை செய்ததாகத் தெரியவில்லை, உடனடியாக பரிசீலனை செய்து மேற்படி நிலங்களை விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வேண்டுமென்று சட்டத்தால் எடுக்கப்படுகிற நிலங்களை விவசாயிகளுக்குத் தனித்தனியாக கொடுக்காமல் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மீனவர்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் எனது தொகுதி 30 மைல் தூரம் இருக்கிறது. தாழங்குடியிலிருந்து கோட்டக் குப்பம் வரை மீனவர்கள் வாழுகின்ற பகுதிகளுக்கு கிளை ரேரடுகள் கிடையாது. தெரு விளக்கு கிடையாது. பாத்தாக்கப்பட்ட ருடி தண்ணீர் கிடையாது. ஒரு சில இடங்களில் பன்றிக்கூடங்கள் கூட கிடையாது. வீடு கட்டுவதற்கு வழியில்லை. அருகாமையில் புறம்போக்கு நிலம் பாஸ்ட் என்ற பெயரால் இருக்கிறது அவைகளை எல்லாம் மீனவர் களுக்கு வீடு கட்டவும் பயிர் செய்வதற்கும் பட்டா செய்து கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்கள் தெலுங்கில் உரையாற்றினார்.

*திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி: தலைவர் அவர்களே; இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கைமீது எங்கள் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்த எனனுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

விவசாயத்தைத் தீவிரமாக நடத்தக்கூடிய இந்த நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு வரக்கூடிய பல கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு அரசு உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உரங்களின் விலை ஏறி இருப்பதால் சிறிய விவசாயிகள் அந்த விலை கொடுத்து வாங்க முடியாமல் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்தமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு உரத்தின் விலையைக் குறைத்துக் கொடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்து, எலி மருந்து போன்றவைகள் கொடுப்பதை சர்க்காரே விநியோகிக்க வேண்டும். பூச்சி மருந்துகளை சர்க்காரே இல்லவசமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பூச்சி, எலி மருந்துகள் தெளிக்கும்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்தால் பஞ்சாயத்தே கிராமம் பூராவும் தெளிப்பதற்கு, எந்தெந்த வயல்களுக்கு எந்தெந்த நேரத்தில் எங் கெங்க தெளிப்பது என்பதில் பஞ்சாயத்தே ஒரு முடிவு செய்தால் உதவிகரமாகயிருக்கும். 1963-ல் இப்படி ஒரு முறை கையாளப்பட்டது. எலிப்பொறி எல்லாம் வைத்து, மருந்து கலந்து வைத்து, பஞ்சாயத்திலுள்ள இரண்டு மூன்று கிராமங்கள் பூராவிற்கும் அப்படி மருந்து வைக்கப்பட்டதால் ஓரளவிற்கு எலித் தொல்லை ஒழிந்தது. அப்படி எல்லா வயல்களுக்கும் பரவலாகத் தெளிக்கப்பட்டு கடைசியில் அதன் விலை வசூலிக்கப்பட்டது. அந்த முறையை நாம் பின்பற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தெளித்தவர்கள் தெளிக்காதவர்கள் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் சீரான முறையில் கிராமம் பூராவிற்கும் மருந்து தெளிக்கும் ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்த முடியும்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக மானியம் ஒதுக்கி ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் இரண்டு பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் கொடுத்தால் அது சிறிய விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உதவிகரமாகயிருக்கும். பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ்க்கு

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி] [1970 ஏப்ரல் 1]

நாம் வாடகை வாங்குகிறோம். ஆகவே அந்த வாடகையும் கிடைக்கும். அதோடு எல்லா விவசாயிகளுக்கும் அது பயன்படவும் செய்யும். ஆகவே அப்படி பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். முன்னால் காங்கிஸ் கட்சி ஆட்சி இருந்த காலத்தில் அப்படி வாங்கிக் கொடுக்கத் திட்டம் இருந்ததாக தெரிய வருகிறது. அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளேனில் இருந்து மருந்து அடிப்பது என்பது எங்கள் மாவட்டத்தை பொறுத்தவரையில் சரியல்ல. அறுவடையான வயல்களிலும் மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே அவர்களிடமிருந்தும் பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அதனால் விவசாயிகள் மத்தியில் ஒரு அதிருப்தி இருக்கிறது. ஆகவே பள்ளேனில் இருந்து மருந்துகளை தெளிப்பதை விடுத்து பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் மூலம் தெளிப்பது உதவிகரமாகயிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு கிராம நல ஊழியர் என்று போட்டால்தான் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முறையில் வேலைகள் நடக்கும்.

இப்போது இரண்டு மூன்று பஞ்சாயத்துக்களுக்கு என்று ஒரு கிராம நல ஊழியர் போடப்படுகிறார். இரண்டு மூன்று பஞ்சாயத்துக்கள் என்றால் கிட்டத்தட்ட அதன் கீழ் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஒரு ஊழியர் என்று இருப்பது போதாது. விவசாயிகள் தொடர்ந்து குறுகிய காலப் பயிர்கள் பயிரிடும்போது ஒரு கிராம நல ஊழியர் எல்லாயிடங்களுக்கும் சென்று பார்க்க முடியாது. ஆகவே ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு கிராம நல ஊழியர் என்ற முறையில் நியமிக்கப் பட்டால் விவசாயிகளுக்கு மிக உதவிகரமாகயிருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, மீனவர்கள் பொறுத்தவரையில் நாகப்பட்டினம் ஒரு முக்கியமான பகுதியாக இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஆகவே நாகப்பட்டினத்தில் ஒரு மீனவர் துறைமுகம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு மீனவர்களுக்கு நைலான் தூல் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு மீனவர்கள் சூடியிருக்கும் பகுதிகளில் குடி நீர்வசதி, லைட் வசதி, ரோடு வசதி போன்ற வசதிகளை மீன் இலாகா செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

நாகப்பட்டினத்தில் ஒரு உதவி இயக்குநரை நியமிக்க வேண்டும். அவர்கள் இப்போது தஞ்சையில் இருக்கிறார். அது போதாது. கடற்கரையோர முள்ள மக்களுக்கு ஆலோசனைகள் கூறுவதற்கு நாகப்பட்டினத்தில் ஒரு உதவி இயக்குநரை நியமிப்பது அவர்களுக்கு உதவி கரமாகயிருக்கும். அதிலும் அரசு கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால் பலவிடங்களில் பாசன வசதியிருந்தும் வடிகால் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. உரம் கொடுக்கிறோம், பூச்சிமருந்துகள் கொடுக்கிறோம். நல்ல பயிர் விளைகிறது. அறுவடையாகும்போது சில சமயங்களில் மழை பெய்துவிட்டால் விவசாயம் பூராவும் பாதிக்கப்படுகிறது. கிழக்குத் தஞ்சையில் எந்தயிடத்திலும் வடிகால் வசதிகள் இல்லை. ஆகவே பி.டப்ளியூ.டி. விவசாய இலாகா, ரெவினயூ இலாகா மூன்றும் சேர்ந்து வடிகால் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.....

(திரு. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்.)

திரு. எம். சுப்ரமணிய கவுண்டர்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

தமிழக அரசு விவசாயக் கருத்தரங்குகளையும், நீர்ப்பாசன மாநாடுகளையும், மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்ற மாநாடுகளையும் கூட்டி அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள விவசாயிகளின் அபிப்பிராயங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் கேட்டு நல்ல முறையில் விவசாய அபிவிருத்தி செய்யப் பட்டு வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் நல்ல விதைகளையும்

1970 ஏப்ரல் 1] [திரு. எம். சுப்ரமணிய கவுண்டர்]

நல்ல உரங்களையும் அப்போதைக்கப்போது தடை இல்லாமல் அரசு வழங்கி வருகிறது. இப்போது உணவுக் கட்டுப்பாடு எடுக்கப்பட்டு விட்டதால் விவசாயிகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை எங்கு பார்த்தாலும் பாராட்டுகிறார்கள். கூட்டுறவு பாங்குகளின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு கடன் உதவி வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

முன்மழை இல்லாததால் பலவிடங்களில் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு இனத்திற்கு கடன் வாங்கி வேறு செலவிற்கு அதை செலவிட்டு விடுவதால் முன்மழை இல்லாததால் அவர்கள் இப்போது கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகளிடம் இருந்து சிறுசச் சிறுச அந்தக் கடன் தொகையைப் பெற்று அவற்றை வரவு வைத்துக்கொள்ளும்படி தமிழக அரசை நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு நிறையப் பம்பு செட்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்து வருகிறது. மேட்டூர் லிஸ்டத்தை தர்மபுரில் ஏற்படுத்தி நல்லமுறையில் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தர்மபுரில் உள்ள சின்னூற்றிலிருந்து தர்மபுரி எல்லாவற்றையிலும் தண்ணீர் கொண்டு வர நல்லமுறையில் கால்வாய்கள் வெட்டி எங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சோலக்கோட்டை ஆற்றில் விணைப் போகும் தண்ணீரைச் செட்டிக்கரை வரையில் கொண்டு வந்து நல்ல முறையில் தண்ணீரைப் பாய்ச்சி அவ்விடங்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்காரன்னி அணைக்கட்டுத் திட்டம், சில்லாரன்னி அணைக்கட்டுத் திட்டம் போன்றவற்றை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் நிறைய தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏழை விவசாயிகள் நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தனாஜிந்து எக்கர் வீதம் பட்டா செய்து கொடுத்து அவர்களுக்கு அதைச் சொந்தமாக்கிக் கொடுப்பதில் ஊக்கம் காட்டுவேண்டும்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் தென்கரை கோட்டையில் இரண்டாயிரம் ஏக்கரா நிலம் முள்ளாக காடாக இருக்கிறது. அதில் அரசாங்கம் ஒரு பழத் தோட்டத்தை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். தர்மபுரி பகுதியில் சாமான்ய நிலங்கள் நிறைய இருக்கிறது. பல ஏழை எளிய மக்களுக்கு அந்நிலைகள் சொந்தமாக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு அதைப் பட்டா செய்து கொடுத்து கூட்டுறவு முறையில் அவர்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டி, நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய, பம்பு செட்ஸ் வைத்துக்கொள்ள, இவற்றிற்கு நல்லமுறையில் கடன் உதவிகள் அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஒகேனக்கல் ஸ்கீம், பஞ்சப்பட்டி ஸ்கீம் என்று முற்பகல் இருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக நடத்த ஆவன செய்தால் தர்மபுரி 11-00. மாவட்டம் பிற்பட்ட மாவட்டமாக இருப்பது முற்பட்ட மாவட்டமாக ஆவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று விவசாய அமைச்சரவர்களையும், நிதியமைச்சரவர்களையும் மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. எம். சி. பாலன் : மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகரவர்களே, இன்றையதினம் விவசாயத்துறை அமைச்சரவர்களால் இந்த மாமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குமரி மாவட்டம் கிட்டத்தட்ட 45 மைல்கள் நீளமுள்ள கடலோரப் பகுதிகளைக் கொண்ட மாவட்டமாகும். 35 மீனவர் கிராமங்களில் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இந்தியாவிலேயே இந்தத் தமிழகத்தான் ஆயிரம் கிலோமீட்டர் நீளமுள்ள நீண்ட கடற்கரையைக் கொண்ட மாநிலமாகும். இந்த மாநிலத்தில் கிட்டத்தட்ட 500-க்கு மேற்பட்ட மீனவர் கிராமங்களில் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் கடந்த 23 ஆண்டுக் காலத்திலே எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்

[திரு. எம். சி. பாலன்]

[1970 ஏப்ரல் 1]

பார்க்க வேண்டும். மீன் என்பது உணவுப் பொருள்களில் மிக முக்கியமானதொன்றாகும். அந்த மீன் உற்பத்தி கடந்த 23 ஆண்டுக் காலத்திலே எப்படி உற்பத்தியாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். ஒருகாலத்தில் கட்டுமரத்தில் மீனவர்கள் சென்று மீன் பிடித்து வந்த காலம் போய் இன்று மீனவர்களுக்குத் தமிழக அரசு விசைப் படகுகளை நல்கி, புதுவிதமான நைலான் நூல்களைத் தந்து மீன் பிடிக்க, ஆழ்கடலிலே சென்று மீன் பிடிப்பதற்கும் நல்ல பல வசதிகளைத் தமிழக அரசு செய்திருக்கிறது. அதற்காக உள்ளபடியே நான் தமிழக அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சுமார் 31 இலட்சம் ரூபாய் மீனவர்களுக்காக, மீனவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உருவதற்காக, மீன் உற்பத்தி பெருகுவதற்காகச் செலவு செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு 1 லட்சத்து 8 ஆயிரம் டன் மீன் கிடைத்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 75 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, கிட்டத்தட்ட 16 திட்டங்களைத் தமிழக அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இதற்குப்பிறகு 1 இலட்சத்து 34 ஆயிரம் டன் உருவாக்க முடிந்தது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 2 கோடியே 22 ஆயிரம் ரூபாய் தமிழக அரசு ஒதுக்கி அதன் மூலம் 20-க்கு மேற்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றிய பிறகு 2 இலட்சம் அளவிற்கு மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள்.

கடந்த 15 ஆண்டுக் காலத்தில், அதாவது 3 ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் சுமார் 750-க்கு மேற்பட்ட விசைப்படகுகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த மூன்றாண்டுக் காலத்தில் தமிழக அரசு மீனவப் பெருங்குடி மக்களுக்கு 300-க்கு மேற்பட்ட விசைப்படகுகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 100 விசைப்படகுகளைத் தரவும், வேளாண்மை மறுநீதித் கழகத்தின் உதவியுடன் மீனவர் கூட்டுறவுக்கூட்டமைப்புகள் மூலம் 275 படகுகளை நல்கவும் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1968-69-ஆம் ஆண்டில் 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவிட்டு 104 விசைப்படகுகள் கட்டப்பட்டன. 1969-70-ம் ஆண்டில் 140 விசைப்படகுகளுக்காக 58 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 145 விசைப்படகுகளைக் கட்ட 94.26 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதேபோல், ஆழ்கடலிலே மீன் பிடிப்பதற்காக 36 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, நான்கு ஆழ்க்கடல் ரீன்பிடி இழு படகுகளை நல்கவும் காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவகளுக்காக இந்தச் சர்க்காரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மீனவர்களுக்குத் தேவையான நைலான் நூல்களும் மூன்றாண்டுக் காலமாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1968-69-ஆம் ஆண்டில் 9,415 கிலோ கிராம் நைலான் நல்கியிருக்கிறோம். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் 10,360 கிலோ கிராம் நைலான் நூல்களை நல்கியிருக்கிறோம். 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 15,000 கிலோ கிராம் நைலான் நூல்களை நாம் நல்கவிருக்கிறோம்.

இன்றையதினம் கடலிலே மீன் பிடிக்கச் செல்லும் மீனவர்கள், விசைப்படகுகளை ஒட்டுவதற்காகப் பயிற்சியளிக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சென்னையிலும், நாகப்பட்டினத்திலும், மண்டபத்திலும், குளச்சலிலும், தூத்துக்குடியிலும் பயிற்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. மேட்டுர் அணையில் உள்ளாட்டு மீனவர் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றிருக்கிறது. இவ்வாறு அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்கான நிலையங்களை உருவாக்கி, 1968-69-இல் 272 பேர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது)

உதவி சபாநாயகரவர்கள் பேச முடியாத காரணத்தினால் அவர்களின் கருத்தைத்தான் பேசுகிறேன். இன்னும் ஐந்து நிமிஷங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் 350 மீனவர்களுக்குப் பயிற்சி தந்திருக்கிறார்கள். 1970-71-இல் 350 பேர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. குமரி மாவட்டப் பிரச்சனைகளை உதவி சபாநாயகரவர்கள் அறிவார்கள். அதைப் பற்றி நான் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எம். சி. பாலன்]

குமரி மாவட்டம் தென் மேற்குப் பகுதியாக இருக்கிறது. அங்கு வாட்ஜ் பேங்கிலே அதிகப்படியான மீன் கிடைக்கிறது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பகுதியில் கொழும்பிலேயிருக்கும் கப்பல்கள் அந்த இடத்திலே வந்து மீன் பிடிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், விசைப் படகு ஓட்டுபவர்கள் அங்கு போட்டிருக்கும் ஷைலான் வலைகளை அறுத்தெறிந்துவிட்டுச் செல்லுகிறார்கள். இதுகுறித்துப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும், நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும் பயனில்லை. ஆழ்கடல் மீன்பிடி விசைப் படகுக்காரர்கள், கட்டுமரங்களில் வந்து மீன்பிடிக்கின்றவர்களின் வலைகளை அறுத்துவிட்டுச் செல்லுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

எங்கள் பகுதியிலே கிறித்தவ மீனவர்கள் இருந்தாலும், அவர்களுக்குப் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்குத் தரும் எந்தச் சலுகையையும் தருவதில்லை. அவர்கள் மதம் மாறினாலும்கூட, அவர்களுடைய டொருளா தாரத்தில் ஏற்றம் காணவில்லை. பிற்பட்டவர்களிலும் பிற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல நன்மைகள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல ஊர்களில் செல்லுவதற்கு ரோடுகள் இல்லை. பல ஊர்களில் மருத்துவ வசதி இல்லை. பல ஊர்களில் பஸ் விடப்படவில்லை, தெரு விளக்கு இல்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மீனவர்கள் வருந்துகிறார்கள். அதற்காக மீன் துறையினர் மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குளச்சல் கடற்கரைப் பகுதியில் கடந்த மாதம் கிட்டத்தட்ட 100 வீடுகளில் தீப்பிடித்து அவர்கள் வீடின்றி வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாஸ்டர் ஆபீசித் தலைவரால் 80 ரூபாய் தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மீன்துறையினர் அவர்களின் வீடுகளை மேம்படுத்தி எரியாத வீடுகளைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கோ பூவராகன் : கனம் உதவி சபாநாயகரவர்களே, விவசாய மானியத்தின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத்தீர்மானத்தையொட்டிச் சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

விவசாயம் இன்று நல்லமுறையிலே ஒரு மேம்பாட்டிற்கு வந்தால்தான் உணவுப் பிரச்சனை மட்டுமல்ல, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் போக்கக் கூடிய அளவில் அமைப்பும் ஒரு முக்கிய இலாக்காவாக இந்த விவசாய இலாக்கா இருக்கிறது. நமக்கிருக்கும் வசதிகளையும், வாய்ப்புக்கூறுகளையும் வைத்துக்கொண்டு, அதிக அளவிலே நாம் காரியங்கள் ஆற்றக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்பதை விவசாய இலாக்காவிலிருப்பவர்கள் கொஞ்சம் கவனமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

160 இலட்சம் ஏக்கரா நிலப்பரப்பிலே 100 இலட்சம் ஏக்கராவிற்குமேல் புஞ்சை நிலங்களாகயிருப்பதால் அவைகளுக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. பல வசதிகள் குறைவாக இருப்பதால் இந்த 100 இலட்சம் ஏக்கராக்களை எந்த அளவிற்கு நாம் அதிக அளவிலே பயன்படுத்துகிறோம் என்று பார்க்கவேண்டும். விவசாயத் திட்டங்களுக்கு அந்த நிலங்களை எந்த அளவிற்குக் காரிய சாத்தியமாக்கலாம் என்பதை விவசாய இலாக்காவில் பரிசீலார்த்தமாக ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். மத்திய சர்க்காரிலே இதற்கென்று ஒரு திட்டம், புஞ்சை நிலங்களுக்கென்று ஒரு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு 7 மாநிலங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். ஐந்தாண்டுக் காலங்களில் 30 கோடி ரூபாய் செலவுதிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே நம்முடைய மாநிலமும் சேர்ந்திருப்பதற்காக மத்திய சர்க்காருக்குப் பாராட்டுச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது 30 கோடி ரூபாயிலே, இன்று 7 மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பணத்தில், நம்முடைய மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு பங்கு வரவிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இருந்தாலும்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1970 ஏப்ரல் 1]

நம்முடைய மாநில விவசாய இலாக்கா, நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு திட்டம் தயாரித்து, எந்தெந்தப் பகுதியிலே புஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன, அந்த நிலங்களை எவ்வாறு பயன்படுத்த இருக்கிறோம் என்பதை நாம் கொஞ்சம் கருத்தாகப் பார்க்க வேண்டும்.

நம்முடைய கவனத்திலேயெல்லாம் நஞ்சை நிலங்களைப்பற்றித்தான் இருக்கிறது, ஒரு போகத்தை இரண்டு போகச் சாகுபடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கருதியிருக்கிறோம். இருக்கும் தண்ணீரை எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்தி புஞ்சை நிலங்களைப் பயன்படுத்துகிறோம்? மழையிருக்கின்ற கால அளவுகளையும், குறுகிய காலத்திலே பயிரைச் செய்ய விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளித்து, வருவாய் தேடும் முறையிலே திட்டம் இருக்கிறதா? ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறோமா என்று இன்று கவனிக்க வேண்டியவர்களாகவிருக்கிறோம். அப்படித் தவனித்தால் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கும் நிலைபோய், வாய்ப்புகள் ஏற்படும், எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும், அவ்வாறு வேலை வாய்ப்பு தேடிக்கொடுக்க விவசாய இலாக்காவால் முடியும். இதற்காகப் பணம் ஒதுக்கித்தான் ஆகவேண்டும். இது மற்ற இலாக்காக்கள் மாதிரி அல்ல, விவசாயம் நன்றாக இருந்தால்தான் மற்றத்தொழில்கள் வர முடியும்.

நம்முடைய நாட்டில் கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக இருந்தால்தான் சர்க்கரை ஆலைகள் செயல்பட முடியும். பருத்தி அதிக விளைச்சல் இருந்தால்தான் நூற்பு ஆலைகள் செயல்பட முடியும். பருத்தி விளைச்சல் ஆண்டுதோறும் குறைந்துகொண்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. கரும்பு உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு அதிகப்படியான வருமானம், அதிக வருவாய் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்கும்பொழுது அவர்களுக்குப் போதாத நிலையிலே இருக்கிறது. எனவே, விலை அதிகமாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.

நாம் வறட்சி வட்டாரங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, என்ன திட்டங்களை வைத்திருக்கிறோம், அதற்காக நாம் எவ்வளவு செலவிடப் போகிறோம், எந்தப் பமிரினங்களை அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம், அதுபற்றி ஏதாவது ஆராய்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறதா என்பதை யெல்லாம் குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்பொழுது சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய இலாகா இதிலெல்லாம் மிகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

ஆங்காங்கு பல்வேறு ஏரி, குளங்கள் இருக்கின்றன. ஏரி, குளங்களை ஆக்கிரமிப்புச் செய்துகொண்டு விவசாயம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏரி, குளங்களை சீர்செய்யவேண்டும். அணைகளை சரிப்படுத்தவேண்டும். இன்னும் வருகிற வரத்து வாய்க்கால்களை சீர்படுத்தவேண்டும். இம்மாதிரி காரியங்களில் அரசு அதிகமாக ஈடுபடவேண்டும்.

குழாய் கிணறுகள் எந்த அளவுக்கு பயன்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கான கருவிகள் எத்தனை நாட்களை வேலை செய்கின்றன என்று பார்த்தால், வேலை செய்கிற நாட்களை விட வேலை செய்யாத நாட்கள்தான் அதிகமாக இருக்கும். அந்தக் கருவிகள் அடிக்கடி பழுது அடைந்துவிடுகின்றன. அப்படி பழுதடைந்துவிட்டால், அதை சீர்செய் வதற்கு சென்னைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது, அமைச்சரிடம் வரவேண்டியிருக்கிறது, மேல் இலாகாவிற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது, அதிகாரிகளிடம் வரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அடிக்கடி அவைகள் வேலையில் ஈடுபடமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. வறண்ட பகுதிகளில் குழாய்க் கிணறுகளை மேலும் அதிகமாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையில் குழாய்க் கிணறுகளுக்கான கருவிகள் நம்மிடத்தில் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. மேலும் கருவிகள் தருவிக்கப்படவேண்டும். அதற்கு பாரின் எக்ஸ்கேவ் வேண்டுமென்றாலும், மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, லிரைலிலே அதிகக் கருவிகளை நாம் வரவழைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

இனிமேல் நாம் புஞ்சை நிலங்கள் இருக்கிற பகுதிகளை எவ்வாறு அதிகமாக விளைச்சலுக்குக் கொண்டுவருவது. எந்த இடங்களை எவ்வாறு அதிகமான அளவில் பயன்படுத்தவது என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் தயாரிக்கும் உரங்களை அதிக அளவுக்கு பயன்படுத்த முடியும். அதிக உற்பத்தி இருந்தால் உரத் தொழிற்சாலையில் அதிகம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். இன்னும் மற்ற துறைகளிலும் மக்களுக்கு அதி வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். நம்முடைய இலாகா இதிலெல்லாம் அதிக கவனம் காட்டவேண்டும். அதற்கு தனியான ஒரு நிலையிலே ஏற்பாடு செய்து, ஒரு தனிப் பிரிவுகூட அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும். விவசாய இலாகாவில் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. 'டிசை லாண்ட்ஸ் இம்ப்ரூவ்மென்ட்ஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு தனி இலாகா ஏற்படுத்தி, அதற்கென்று ஒரு தனி டைரக்டரைப் போட்டால் கூட அதை நான் வரவேற்பேன். அமைச்சர் அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடன் கலந்துகொண்டு, இலாகா அதிகாரிகளோடும் கலந்து கொண்டு இதற்கு என்று ஒரு தனி அதிகாரியிடம், டைரக்டர் அளவிலே பொறுப்பு கொடுத்து, அவருக்கு வேண்டிய அதிகாரங்களையும், சொடுத்து, நல்ல முறையில், மேலும் சரியான முறையில் இதைச் செய்வதற்கு வழிவகை காணவேண்டும். இதற்காக தனியாக ஒரு அலுவலமன்றம் செய்யவேண்டும். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் விவசாயத்திற்காக ஒதுக்குகிறோம். நஞ்சை நிலங்களுக்கு தொகை ஒதுக்குவதுபோல, புஞ்சை நிலங்களுக்கும் தொகை ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

புதிய ரக விதைகளை நாம் கொடுக்கிறோம். புதிய ரக விதைகளைப் பற்றி நாம் விளம்பரப்படுத்துகிறோம். வானொலியில் அதைப்பற்றி கூறுகிறோம். அதோடு நின்றவிடுகிறது. அதிகாரிகள் விவசாயிகளோடு அடிக்கடி தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஐ. ஆர். 8 அதிக விளைச்சலை உண்டாக்கக்கூடிய அளவில் இருந்தாலும், விவசாயிகளுக்கு ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இலாகாவில் இருப்பவர்கள், நெல் முளை வரும்பொழுது, பயிராக வருடப்பொழுது, நடுகிறபொழுது, இப்படித் தொடர்ந்து அறுவடை காலம் வரையில் விவசாயிகளிடத்தில் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இலாகாவில் இருப்பவர்கள் அதைப்பற்றி இன்னும் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். விளம்பரம் செய்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளோடு தக்க தருணத்தில் உடனிருந்து, அவர்களுக்கு என்ன குறைகள் இருக்கின்றனவோ அக்குறைகளைக் களைவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நல்ல விளைச்சல் கொடுக்கக் கூடிய விதைகளாக இருந்தாலும், ஏதோ ஒரு காரணத்தினால், இலாகா விவசாய அதிகாரிகளின் கவனக் குறைவினால், மக்கள் மத்தியிலே அதிருப்தி ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு இலாகா தக்க முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

அதேபோன்று நாம் எண்ணெய் வித்துக்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும். விலை ஏற்றத்தை தடுக்கவேண்டுமானால், உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும். அதற்கு என்ன ஏற்பாடு நடந்திருக்கிறது? அறிக்கையில் பார்த்தால் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் ஆண்டு தோறும் அதிக அளவில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், உற்பத்தி ஏதாவது கூடியிருக்கிறதா, எந்த அளவுக்கு கூடியிருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

முந்திரி உற்பத்தியைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கென்று ஒரு நிறுவனம், கார்ப்பரேஷன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான காடுகள் இருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 15,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. திருச்சி மாவட்டத்திலும் கூட இருக்கிறது. இந்த கார்ப்பரேஷனை சென்னையில் நிறுவிவிட்டால், விருத்தாசலம் போன்ற பகுதியில் எந்த வட்டாரத்தில்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1970 ஏப்ரல் 1]

முந்திரித் தோப்புகள் அதிகமாக இருக்கின்றனவோ அந்த வட்டாரத்தில் அந்தக் கார்ப்பரேஷனை நிறுவினால், அந்தத் தொழிலை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்.

வாழைப்பழம் ஏற்றுமதி கார்ப்பரேஷன் ஒன்றை மத்திய அரசு நிறுவியிருக்கிறது. அது எந்த அளவுக்கு பயன்பட்டிருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு அதிலே நாம் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம், நமக்கு எந்த அளவுக்கு அன்னியச் செலாவணி கிடைத்திருக்கிறது என்பது பற்றி குறிப்பிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி பதிலில் கூறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். புன்சைப் பகுதிகளிலே வாழைத் தோட்டங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன. அதை அதிக அளவிலே பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இன்னும் பழம் கொடுக்கக்கூடிய பழவகை மாங்களை நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இன்றைய நிலைமை நம்முடைய தேவைக்கு ஏற்ப இல்லை, அதற்கு மேலும் ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்று இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரைவள்ளி கிழங்கு சம்பந்தமாக குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாவள்ளி கிழங்கு, குச்சி கிழங்கு இவை பயிரிடுவதினால் சேலம் மாவட்டத்தில் சிறு தொழில் பெரும் அளவிலே செய்யப்படுகிறது. தென் ஆற்காடு மாவட்டம் வரையிலும் இருக்கிறது. அது போன்ற காரியங்களிலே அதிக ஆக்கரை எடுத்துக்கொண்டு, புதிய முறையிலே அதிக விளைச்சல் கொடுக்கக்கூடிய, அதிக வருவாய் தேடித்தரக்கூடிய கிழங்கு வகைகளை பயிரிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு அதிக ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும்.

சிறு, சிறு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கோழி வளர்ப்பு, ஆடு, மாடு வளர்ப்பு போன்றவைகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசிடம் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. சிறிய விவசாயிகளுக்கு கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்தில் பின்தங்கிய பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், அந்த மாவட்டத்தில் சில பகுதிகள் பின்தங்கிய பகுதிகளாக இருக்கின்றன. ஒரு தாலுகாவில் ஒரு பகுதி பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கும் ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்து, அவர்களுடைய மக்களுக்கு சலுகைகளையும், தேவையான உதவிகளையும் அளிக்கவேண்டும். அவர்களை மேம்பாட்டிற்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.

விவசாயிகள் கடன் பெறுகிறார்கள். அந்தக் கடனில் பாதி வேறு காரியங்கள் அரசாங்கம் எழுப்புகிற கடனுக்காகத் திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. பம்பு செட்டுகளுக்கு கடன் கொடுத்தால் வேறு காரியங்களுக்கு வாங்கப்பட்ட அரசாங்கக் கடனை எழுப்புகிற சமயத்தில் இது வருகிறது. இந்தக் கடன் தொகையிலிருந்து, அந்தக் கடன் தொகைக்கு இவ்வளவு எடுத்துக்கொண்டு, பாக்கித் தொகையை கொடுக்கிறோம் என்ற அளவிலே இருக்கிறது. இந்த முறை மாற வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கப்படும்பொழுது, பணம் பூராவும் அவர்கள் கையில் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று இந்த சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் பம்பு செட்டுக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மின்சாரக் கட்டண உயர்வைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று சொன்னால், மற்ற மாநிலங்களில் பாருங்கள், இந்தியா முழுவதும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் என்று இந்தியாவையே ஒப்பிட்டுப் பார்க்கச் சொல்கிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்கிறேன். தொழில் துறையிலே இருப்பவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். தொழில் துறையிலே இருப்பவர்களுக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய், லட்சக்கணக்கான ரூபாய் முதலீடு கொடுக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயில்தான் கொடுக்கிறோம். கோடிக்கணக்கில் இல்லை, லட்சக்கணக்கில் இல்லை. விவசாயில்

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைத்தான் கடனாகத் கொடுக்கிறோம். ஆனால், தொழில் துறையில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய், லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்து உதவி செய்து, ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கிறோம். அவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் மிகவும் குறைவான கட்டணம். அவர்களுக்கு இருக்கிற கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. தொழில் துறையிலே இருப்பவர்கள் மின்சாரக் கட்டணம் கட்டாமலேயே பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். சுமார் $\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணம் கட்டாமல் பாக்கி இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட ரூ. 87 லட்சம் தொழில் துறையிலிருந்து, தொழில் நிறுவனங்களிடமிருந்து மின்சார இலாகாவிற்கு வரவேண்டியது பாக்கி இருக்கிறது. எங்கேயாவது இப்படி ஒரு விவசாயி ஒரு பைசா கூட மின்சாரக் கட்டணத்தை கட்டாமல் பாக்கி வைத்திருக்கிறான்? விவசாயி மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கட்டவில்லை என்றால் நிலைமை என்ன ஆகும்? கரெண்டை கட்ட செய்துவிடுவார்கள். மின்சார இலாக்காவிற்கு விவசாயிகள் யாராவது மின்சாரக் கட்டணத்தை கட்டாமல் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்களா? ஆனால் தொழில் துறையில் இருப்பவர்கள் கட்டணத்தை கட்டாவிட்டாலும், லட்சக்கணக்கான ரூபாய் ரைட் ஆஃப் செய்யப்படுகிறது. ஒரு தொழில் நிறுவனம் ரூ. 3 லட்சம், 4 லட்சம் மின்சாரக் கட்டணம் கட்டவில்லை. ரைட் ஆஃப் செய்கிறார்கள். ஆனால், விவசாயிகள் கட்டவில்லை, என்றால் ரூ. 10—ஆவது ரைட் ஆஃப் செய்தது உண்டா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

எட்டேகால் பைசாவிலிருந்து 10 பைசாவுக்கு உயர்த்தியிருப்பது, அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்தியாவிலுள்ள மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள கட்டணத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இது ஓரளவுக்கு குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் ஒன்று சொல்வேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மைசூர், நெய்வேலியிலிருந்து நாம் மின்சாரத்தை என்ன விலைக்கு வாங்கினோம்? 8, 9 பைசாவுக்கு வாங்கினோம். இப்பொழுது $5\frac{1}{2}$, $5\frac{1}{2}$ பைசாவுக்கு மைசூரிலிருந்தும், நெய்வேலியிலிருந்தும் மின்சாரத்தை வாங்குகிறோம். $5\frac{1}{2}$, $5\frac{1}{2}$ பைசாவுக்கு வாங்கும்பொழுது 10 பைசாவிற்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். $1\frac{1}{2}$ பைசா கூட்டியிருக்கிறோம். பற்கனவே 9 பைசாவுக்கு வாங்கிய பொழுது, மின்சாரக் கட்டணம் $8\frac{1}{2}$ பைசாவாக இருந்தது விவசாயிகளுக்கு. குறைவாக வாங்கி அதிகமாக விற்கிறோம். இது என்ன நியாயம் என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். $1\frac{1}{2}$ பைசா கூட்டியிருப்பதை சட்டாயம் குறைக்கவேண்டும். மின்சார இலாகா கொஞ்சம் கவனம் செலுத்திப் பார்த்தால், எவ்வளவோ வேஸ்டேஜ் இருக்கிறது. அந்த வேஸ்டேஜைக் குறைக்கலாம். மின்சாரம் திருட்டுப் போகிறது. அதையும் மின்சார இலாகாவின் கவனத்தோடு இருந்து கண்டுபிடிக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக்கட்டணத்தை $1\frac{1}{2}$ பைசா அதிகரித்திருப்பதைக் குறைக்கவேண்டும், அப்படிக் குறைக்கிற நிலைமை இல்லவே என்று சொன்னால், விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து வர்களாக ஆகமாட்டோம் என்று இந்த சமயத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தை ஒட்டியிருக்கிற அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒரு நிறுவனம் மூலமாக விவசாயிகள் சிறு தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயிகள் என்னென்ன தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்று அறிவிக்கவேண்டும். அதற்கு என்னென்ன வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த இலாகாவில் இருப்பவர்கள் விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். ஆங்காங்குள்ள விவசாயிகள் விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட சிறு தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மீன் இலாகாவைப்பற்றி, நேரம் இல்லாததால், ஓரிரு வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்லி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். விவசாய இலாகாவோடு இணையான இலாகா இந்த மீன் இலாகா. இந்த இலாகாவிற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் மிகக்குறைவாக இருக்கிறது

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1970 ஏப்ரல் 1]

அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இரண்டாவது மூன்றாவது திட்டங்களில் அதிகமாக ஒதுக்கவில்லை. இந்த நான்காவது திட்டத்தில், தமிழ் நாட்டில் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதை முறையாகச் செலவழிக்க வேண்டும், அந்த வகையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆண்டுதோறும் பெரிய ட்ராலர்கள் வருகின்றன, வருகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். வந்தமாதிரித் தெரியவில்லை. ஏன் காலதாமதம் என்று கவனிக்க வேண்டும். நான் இருந்த போதிருந்தே முயற்சி நடக்கிறது. வெளிநாட்டில் நல்ல வகையில் செய்கிறார்கள். நம்முடைய மண்டபத்தில் இருக்கும் படகு கட்டும் துறையை அதிகமாக விருத்தி செய்து, மற்றவர்களுடைய வையை எதிர் பார்க்காமல் நாமே செய்ய வேண்டும். பணந்தான் தவக்கம் என்று தெரிகிறது. பணம் வேண்டிய அளவு ஒதுக்கி படகு கட்டும் தொழிலுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கத் துறையில் ஆரம்பித்த 'கேனிங்' பாக்கி தூத்துக்குடியில் தனியார் துறைக்குக் கொடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். நாம் ஆரம்பித்து தனியாருக்குக் கொடுப்பது சரியில்லை. தனியார் செய்ய முன் வந்தால் அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கலாம், மற்ற மற்ற வசதிகள் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் ஆரம்பித்து விட்டு, அந்தத் தொழிலை தனியாருக்குக் கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கவில்லை. நாம் ஆரம்பித்து தனியாருக்குக் கொடுப்பதில்லை என்பதை ஒரு பாலிசியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தத் தொழிலுக்கு நல்ல கிராக்கி இருந்தது; வரவேற்பு இருந்தது.

வெளிநாட்டில் வற்றல் மீன் விற்க, மார்ட்டெடு பிடிக்க ஒரு அதிகாரி சென்றார். ஆண்டு தோறும் அதிகரித்திருக்கிறதா என்றால் அதற்கு விவரம் இல்லை. நம்முடைய வற்றல் மீனுக்கும் மற்றவர்கள் மீனுக்கும் விலை வித்தியாசம் இருப்பதால், நன்றாக விற்க முடியும் என்றிருந்தது. அப்படி நன்றாக விற்கவில்லை என்றால் அதற்கு என்ன காரணம் என்று கண்டு, வற்றல் மீன் ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க வேண்டும்.

கடற்கரை ஓரங்களில் இருக்கும் பாசியை எடுத்துப் பயன் படுத்த என்ன திட்டம் என்பதை திட்டவாடமாக அறிவிக்க வேண்டும்.

மீன் இலாகாவில் கடற்கரைத் துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்ய மத்திய சர்க்காரில் பண உதவி செய்ய வில்லை என்பதால் நின்று விட்டது என்று தெரிகிறது. துறைமுகங்களுக்கு நம் பங்கைப் போட்டு, ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குளச்சல் துறைமுகம் இருக்கிறது. சென்ற முறைகூட அந்தத் துறைமுகத்தை எடுப்பதாக இல்லை என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : குளச்சல் துறைமுகத்தை எடுக்க சம்மதம் இல்லை என்று சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். கேள்வி நேரத்தில் குளச்சல் மீன்பிடித் துறைமுகத்தை மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். லீபரம் பற்றித்தான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஜட்டியை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

திரு. கோ. பூவராகன் : கூட்டுறவு அமைச்சர் வராது என்றார்கள். மீன் இலாகாவில் சிறு சிறு துறைமுகங்களை வேறு இலாகாவில் இருந்தால், குறுகிய காலத்தில் அவற்றைப் பயன் படுத்த முடியாது. சென்னை ஹார்பரில் கூட அவர்கள் சம்மதம் பெற்றுத்தான் உள்ளே செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவசிய காலங்களில் கூட படகு கொடுக்கிறோம். அது சர்க்கார் பணம். மீன்பிடித் தொழில் செய்பவர்களுக்குப் படகு பழுது இருந்தால் ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்படும். இரண்டு மூன்று படகு போய்விட்டால், அரசாங்கத்திற்கும் இழப்பு, மினவர்களுக்கும் இழப்பு. ஆகவே, அவற்றில் கவனம் செலுத்தி, தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த மீன் இலாகாவிற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் போதாது, அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

நைலான் நூல்கள் கொடுக்கிறோம். படகுகள் அதிகமாக உபயோகிக்க வேண்டும் என்று, எண்ணூரில் யான்மார் எஞ்ஜின் பாக்கடரி வைப்பதாக இருந்தது. மத்திய சர்க்கார் அனுமதியும் நடந்தது. அப்போது இருந்த பிரச்சினை பணம் தான். எவ்வளவோ காரியங்களுக்கு நாம் 5 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். ஒரே ஆண்டில் இல்லாவிட்டாலும், ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி எண்ருவது செய்து, மூலதனம் வைத்தது, 5 கோடி ரூபாயில் பாக்கடரி, நம் ராச்சியத்திற்கு வர பொறுப்பு எடுக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் இல்லாவிட்டாலும், மாநில சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. மு. வேதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இன்று நம்முடைய மீன் இலாகா அமைச்சர் கொண்டு வந்துள்ள மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

இந்த இலாகாவிற்கு அதிகப்படியாக மானியத் தொகையை ஒதுக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பூவராகன் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். காரணம் என்னவென்று சொன்னால், மீன் உற்பத்தி நாட்டுக்குத் தேவையான உணவு பொருளாக இருக்கிற காரணத்தால் அந்த இலாக்காவிற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். கடந்த ஆண்டும் அதைப் பற்றிச் சொன்னேன். இப்பொழுதும் சொல்லுகிறேன். இந்த இலாகாவில் இவ்வளவு வேலைகள் செய்தும், சிலர், மீனவர்களுக்கு இந்த அரசால் எதுவும் செய்யப்படவில்லை என்று தவறான பிரசாரம் செய்கிறார்கள். எந்த நல்ல காரியமும் செய்ய வில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மானியம் பற்றிய குறிப்புக்களைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். அவ்வளவு நல்ல முறையில் திட்டங்கள் வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். மீன் பிடிக்கும் தொழில் ஒரு கடினமான தொழில். அது எல்லோருக்கும் தெரியும், ஆபத்தான தொழில்கூட, கடலில் கொந்தளிப்பு வந்தால், பல உயிர்கள் போகும், ஆகையினால் அவர்களுக்கு ஒரு லைப் இன்சூரன்ஸ் திட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதே போல, மீனவர்களுக்கு, எந்தக் குப்பத்தை எடுத்துக் கொண் டாலும், கடற்கரை ஓரங்களில் தான் ஈடுகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு குப்பங்களில் இதுவரை நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அது பொது புறம்போக்காக இருந்தாலும், நத்தம் புறம்போக்காக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு பட்டா வழங்க வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு பிடித்த மீன்களைக் கொண்டு போக கடற்கரை ஓரங்களில் இணைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதான மீன்களைக் கொண்டு போக போக்கு வரத்து வசதியிருக்கும்.

எண்ணூரில் யான்மார் என்ஜின் செய்வதற்கான தொழிற்சாலை கட்ட திட்டம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் அனுமதி தரவில்லை என்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி, அதை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீனவர்களிடையில், லாஞ்ச் மூலம் மீன் பிடிக்கிறவர்களுக்கும், கட்டு மரம் மூலம் மீன் பிடிப்பவர்களுக்கும் தகராறுகள் வருகின்றன காரணம், கட்டுமரத்துக்காரர்களின் வலைகளை லாஞ்சுகாரர்கள் அறுத்து, நட்டம் ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள். அதனால் இவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கட்டு மரக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு சர்க்கார் தருவது இல்லை. இலாகாவினரும் தருவதில்லை. ஆகவே, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே லாஞ்ச் சம்பந்தமாக மாக, ஜி. ஓ. 2102-18-பி-யில், "Hirers shall not conduct fishing operations within three miles from the shore", என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஜீவோவை அமல் படுத்த வேண்டும், என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. வேதாசலம்]

[1970 ஏப்ரல் 1]

முற்பகல்
11-30

மீனவர்களுக்கு நைலான் நூல்கள் வழங்குகிறார்கள். அதற்கு 20 சத விதிகம் மானியம் கொடுக்கிறார்கள். முன்பு போலவே அதற்கு 25 சதவிதிகம் மானியம் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, ஐந்து குப்பங்களுக்கு ஒரு பின்னைப் பேறு விநிதி வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு யன் சொன்னார்கள், சென்னை ராயபுரத்தில் துறைமுகம் கட்டுவது 72-ல் முடியும் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே அதை நான் வரவேற்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய இராயபுரத்தில் ஒரு துறைமுகம் வரும் என்று சொன்னார்கள். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதுவரையில் அது துவங்கப்படவில்லை. உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னைப் பகுதியில் இறு ஏற்றுமதி அதிகமாக இருக்கிறது. இறு வெளிநாடுகளுக்கு அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்தால் நம் நாட்டுக்கு அந்நியச் செலாவணி அதிகமாகக் கிடைக்கும். இறு ஏற்றுமதியை இந்த இலாகாவே ஏற்று நடத்தினால் இதன் காரணமாக நமக்கு அந்நியச் செலாவணி அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகாவில் இருக்கிற அதிகாரிகள் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது. அப்படி தொடர்ந்து இருப்பவர்களை உடனே மாற்ற வேண்டும். பல நல்ல காரியங்களை அப்போதுதான் செய்ய முடியும். அடுத்தபடியாக, “போட்” வழங்குவதில் காலதாமதமாகிறது என்று குறை சொல்லுகிறார்கள். குலுக்கல் முறையில் போட் வழங்குவது நல்ல ஏற்பாடு. அதே நேரத்தில் ஏற்படுகின்ற சில தவறுதல்களைத் தடுப்பதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும். மேலும், போட் வைத்திருப்பவர்களுக்கே மறுபடியும் போட் வழங்குகிறார்கள். இது சரியல்ல. முன்பிருந்த அரசாங்கம் சீனியாரிட்டி வைத்திருந்தார்கள். முன்பு, மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைச் சேர்க்க முடியாத நிலை இருந்தது. இந்த அரசாங்கம் ஏற்பட்ட பின்னர்தான் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர முடிந்தது. சீனியாரிட்டி முறையை ஒழித்துவிட வேண்டும். மேலும், மீனவர்கள் அல்லாத தனிப்பட்டவர்களுக்குப் போட் வழங்குவதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் 6 போட்டுகள் தனியாருக்கு வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இப்படிச் செய்வது மீனவர் முன்னேற்றத்திற்குக் குந்தகமாக இருக்கிறது. இப்போது டிராலர்ஸ் வந்தால், அதிகமாக முன்பைக் காட்டிலும் மீன் பிடிக்க முடியும் என்று கூறி உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்) : அடுத்து, எ. மாரிமுத்து.

(உறுப்பினர் இருக்கையில் இல்லை.)

*திரு. டி. தங்கப்பன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற வேளாண்மை மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாடு விவசாய நாடு. கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக ஆட்சியை நடத்திய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் எந்த அளவிற்கு முன்னேற்றம் கண்டார்கள் என்றால், அவர்களால் மக்களுக்கு அரிசி கொடுக்க முடிய வில்லை, உணவு வழங்க முடியவில்லை. இன்றைய தினம் நம்முடைய ஆட்சியிலே 1967-லிருந்து 1970-க்குள் மூன்று ஆண்டுகளிலே நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு நாம் வளர்ந்திருக்கிறோம், விவசாயத் துறையிலே பல மாற்றங்களைக் கண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இன்றையதினம் நம்முடைய உற்பத்தி 65 லட்சம் டன்னை உயர்ந்திருக்கிறது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் விவசாயத் துறையிலே பல முன்னேற்றமான வேலைகளை விவசாயத் துறை செய்திருந்தாலும் கூட, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே சரியான

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. டி. தங்கப்பன்]

ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லை யென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயத் துறை என்னுடைய மாவட்டத்திலே சரியாகச் செயல்படவில்லை யென்றே விவசாயிகள் மத்தியிலே சொல்லப்படுகிறது. இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் அமோக விளைச்சல் தரும் வீரிய வித்துக்களான ஐ. ஆர். 8, கருணா போன்ற வித்துக்களை உபயோகித்து விவசாயிகள் அதைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். இந்தப் பயிர்கள் வேகமாக வளர்ந்து அதிக பலனைத் தருகின்றன. இந்த ரக வித்துக்களை என்னுடைய தாலுகாவிலும் 2 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நல்ல நேரத்திலே, நல்ல முறையிலே, யோசனை சொல்லப்படுகின்ற நிலையில் அதிகாரிகள் இல்லை. இந்தப் பயிரின் வயது என்ன, எப்போது விதைக்க வேண்டும், எப்போது எவ்வளவு தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டும், எத்தனை நாளில் நட வேண்டும், எப்போது மருந்து தெளிக்கப்பட வேண்டும், எப்படி உரமிட வேண்டும் என்பதுபோன்ற விவரங்களை அதிகாரிகள் சரியாக விவசாயிகளுக்குச் சொல்வதில்லை. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரி என்றும், மாவட்ட அளவில் மாவட்ட விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரி என்றும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் முறையாக விவசாயிகளின் மத்தியிலே சென்று, இந்தப் பயிர்களின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை செய்வதில்லை. இந்தப் பயிர்களுக்கு மருந்து தெளிக்கும் பிச்சினை மிகவும் முக்கியமானது. கோயம்புத்தூர், தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில் மோட்டார் ஸ்ப்ரேயின் மூலமாகத்தான் மருந்து தெளிக்கிறார்கள். மேலும் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனின் நான்கைந்து ஸ்ப்ரேயர்கள்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மருந்து தெளிக்க வேண்டுமானால் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஒரு ஸ்ப்ரேயர் இருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த ஆண்டு 2 ஆயிரம் ஏக்கருக்குமேல் ஐ. ஆர். 8 பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். தக்க உதவிகள் செய்தால் 4, 5 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திலும் இதைப் பயிரிடலாம். மோட்டார் ஸ்ப்ரேயர்களை அறிப்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நான் மீனவர் முன்னேற்ற ஆலோசனைக் குழுவில் மெம்பராக இருக்கிற காரணத்தால், மீனவர்கள் நலன்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மீனவசமுதாயமும், விவசாயிகளைப் போல நல்ல முறையிலே உணவுப் பிரச்சினைக்கு உதவி செய்கிறது. மீனவர்கள் கடலில் சென்று உணவு பொருள்களைக் கண்டுபிடித்து வருகிறார்கள். மீனவர்கள் தங்களுக்கு ஏற்பப் போகும் பேராபத்துக்களையும் கஷ்டங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் கடலில் சென்று மீன் பிடித்து வருகிறார்கள். ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். இதில் சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சங்கு குளிக்கும் தொழிலை குத்தகைக்கு விடப் வருகிறோம். சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்கள் சுமார் நான்கைந்தாயிரம் பேர் இந்தத் தொழிலையே நம்பி ஜீவனம் நடத்துகிறார்கள். குத்தகைக்கு எடுத்துவர்கள், இந்தத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து சங்குகளை குறைந்த விலைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, இவர்கள் தங்களுடைய உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் கிடைக்காமல் மிகுந்த கஷ்டப்படுகிறார்கள். நம்முடைய அரசு தொழிலாளர் அரசு, விவசாயிகள் அரசு, பாட்டாளிகள் அரசு என்று பிரகடனப்படுத்தி இருக்கிறது. சங்கு குளிக்கும் தொழிலை குத்தகைக்கு விடுவதனால் 4 அல்லது 5 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கிறது. இதை அரசாங்கம் பெரிதாகக் கருதாமல் சங்கு குளிக்கும் தொழிலை குத்தகைக்கு விடாமல், அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும்.

அடுத்து, மீனவர்கள் ஆழ்கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கிறார்கள். டிராலர்ஸ் போன்ற படகுகளில் சென்று மீன் பிடித்து வர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட இருக்கிறது. அப்படி மீன் பிடிக்கும் காலத்தில் நான்கைந்து மைல்கள் தாண்டிச் சென்று மீன் பிடிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அப்படிச் சென்றால், சிலோன் இரானுவம் அவர்களைப் பிடித்து, கள்ளத் தோணிகள் என்று பிடித்து வைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

[திரு. டி. தங்கப்பன்]

[1970 ஏப்ரல் 1]

இது மீனவர்களுக்கு அடிக்கடி ஏற்படுகிற தொல்லையாக இருக்கிறது. கட்மேரத் தொழிலாளர்கள் இந்த இடத்தில் மீன் பிடிக்க வேண்டும். மோட்டார் படகு இந்த இடத்தில்தான் பிடிக்க வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. நாம் அந்தச் சட்டத்தைச் சரியாக அமல்படுத்த வேண்டுமானால், நம்மைக் கள்ளத்தோணி என்று கைது செய்வதை நிறுத்தி, மீனவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, அவர்களுக்காக விசேஷ போலீஸ் பிரிவு ஒன்றை தனுஷ்கோடியிலோ அல்லது கச்சத் தீவிலோ வைத்து மீனவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. என். குமாரசாமி: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பல சலுகைகளை வழங்குவதாக அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும்கூட, விவசாயிகளுக்குப் பூரணமாகக் கிடைக்கின்ற பயன் அதிகம் இல்லையென்று கருதுகிறேன். இப்போது 170 லட்சம் ஏக்கரிலே பயிரிடுவதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. 60 லட்சம் ஏக்கரில் நெல் பயிர் கிணற்றுப் பாசனம் மூலமாகவும், ஆற்றுப் பாசனம் மூலமாகவும் நடைபெறுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி 100 லட்சம் ஏக்கருக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. புஞ்சை நிலங்களை நம்பி விவசாயம் செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. எந்தவிதமான முயற்சியும் அரசாங்கத்தாரால் செய்ய முடியவில்லை. 100 லட்சம் ஏக்கரில் பயிர்செய்யும் மக்களின் நிலை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். புஞ்சை நிலத்தில் நான்கு மாதம் உழைத்து ஒரு வெள்ளாமை எடுத்துவிட்டால், பாக்கி 8 மாதங்களுக்கு விவசாய வேலையில்லாமல் இருக்கிறான். அதை நம்பி வாழ்கிற பல கோடிக்கான மக்கள் மிகுந்த கஷ்டங்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் உள்ளாகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது மாற்றுத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி உப தொழில்கள், பிற தொழில்கள் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐப்பான் போன்ற வளர்ச்சி அடைந்துள்ள நாடுகளை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு ஏக்கராவில் மூவாயிரம் கிலோ கிராம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் இப்போதுதான் ஒருசில இடங்களில் ஏக்கருக்கு 2,500 கிலோ கிராம் மகசூல் கண்ணிகளார்கள். மொத்தம் 27 லட்சம் ஏக்கரா, 30 லட்சம் ஏக்கரா சாகுபடியின்கீழ் இருக்கிறது என்றால் அத்தனை இடங்களிலும் இதுபோன்று அதிக உற்பத்தியைப் பெருக்க வழி செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இப்போது அப்படியில்லை. எல்லா இடங்களிலும் அந்த ஈட்டு கிடைப்பதில்லை. கிணற்றுப் பாசனப் பகுதியில், வேறு ஒன்றிரண்டு இடங்களில்தான் இந்த ஹை ஈட்டு எடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் அதிக உற்பத்தியைக் காண்பதற்கு என்ன வழி என்று கண்டு, அதைச் செயல்படுத்தினால் தான் மிக்க நன்மை உண்டு. வழி என்ன என்று தெரிந்தாலும் இவர்களுக்குச் செயல்படுத்துகிற எண்ணம் இல்லையோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது.

பூச்சி மருந்து பாதி விலையில் கொடுக்கப்பட்டதாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. அந்தப் பூச்சி மருந்தின் தரமே குறைந்துவிட்டதோ என்கிற ஐயப்பாடு எழுகிறது. ஆனால் அதைப்பற்றி எதுவும் பரிசீலனை செய்வதாகத் தெரியவில்லை. பருத்தி வேளாண்மையை எடுத்துக் கொண்டால் 20 தடவைகளுக்கு மேல் பூச்சி மருந்து அடித்தாலும் பூச்சி சாகவில்லை. இந்த ஆண்டு பூச்சியினால் பருத்தி சாகுபடி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு ஏக்கர் விவசாயம் செய்கிறவன் 2 ஆயிரம் ரூபாய் பூச்சி மருந்துக்கே செலவழித்து, மகசூலையும் இழந்துவிட்டான் என்றால் அவன் நிலை என்ன? பெரும் கடனாகியாகத்தான் ஆகிவிடுகிறான். இயற்கை கெடுப்பதோடு, இப்படி பூச்சி மருந்து வாங்கியும், அது சரியான முறையில் பயன் அளிக்காத காரணத்தினால் பெரிதும் அழிந்து விடுகிறான். இதை அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு கே. என். குமாரசாமி]

உர வகைகளின் விலை ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. தூறு கிலோ கிராம் 46 ரூபாய் என்றால் விவசாயிகளினால் எத்தனை மூட்டை உரம் வாங்கிப் போட முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பல்வேறு விவசாயிகள் உரம் வாங்கியும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் பம்பு செட்டுகளுக்கு 10./- பாக்ஸ் அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. பம்பு செட் விவசாயிகளுக்கு இது பெரும் பாதகமான நிலை.

மின்சாரக் கட்டணத்தை வேறு அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு மூன்று துறைகளில் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இவற்றை எல்லாம் அரசு நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து விவசாயிகளுடைய துன்பத்தைக் குறைப்பதற்கு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்து பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அது இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயத்தில் பெரும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறபோது மனமுடைந்து போன விவசாய குடும்பங்கள் எத்தனையோ. ஆகவே உடனடியாக பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, எனக்குப் பேச்சுநதர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றி சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. அ. மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, உழவனுக்கு உழவு மாடு எந்த அளவு தேவையோ அதைப் போலத்தான் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உழவனும் தேவை என்பதை இந்த நல்ல நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் உணவு உற்பத்தி நல்ல முறையில் பெருக வேண்டும் என்றால் உழவனது முன்னேற்றத்திலும், வளர்ச்சித் திட்டத்திலும் இந்த அரசு அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து அறுபத்து இரண்டு, அறுபத்து மூன்றிலே இயற்கைச் சோதனையின் காரணமாக பற்றுக்குறை ஏற்பட்டபோது விவசாயிகள் நாணயச் சங்கங்களிலே வாங்கிய கடனை இன்றைய வரையில் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்து வருவதை இந்த அரசு நன்கு உணர்ந்தும் கூட அவர்களுக்குத் தக்க சலுகை தர முன்வரவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாணயச் சங்கத்தில் வாங்கிய கடன் எல்லாம் வட்டி, வட்டிக்கு வட்டி என்பதாக முதலோடு சேர்ந்து பெருந் தொகையாகி—அதை எவ்வாறு தீர்ப்பது என்பதே பெரும் பிரச்சினையாகியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கடனை விவசாயிகளிடம் இருந்து தவணை முறையில் வசூலிக்க உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பூச்சி மருந்து அடிப்பது விவசாயத்திற்கு ஏற்றதாக இருந்தும் அரசு மானியமாக 45 விதித்திருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஏழை விவசாயிகளால் 225 க்கு ஸ்பேரயர் வாங்க முடியுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு பாகத்தில் மட்டும் ஒருசிலர் கேட்டுக்கொண்டார்கள் என்பதற்காக விமானத்தின் மூலம் மருந்து தெளிப்பது என்பது சரியல்ல. எல்லா இடங்களுக்கும் விமானத்தின் மூலம் மருந்து தெளிக்க வேண்டும். விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பதற்கு அதிகக் கட்டணம் ஆகிறது என்கிறார்கள். பாதித் தொகையை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒருபோக நிலத்தில் இருபோக சாகுபடி செய்ய பல மாநாடுகள் கூட்டி ஆர்வத்தை உண்டாக்கி வருகிறார்கள். ஆனாலும் ஆங்காங்கு சரியான நீர்ப்பாசனம் இல்லாத காரணத்தினால்

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

[1970 ஏப்ரல் 1]

இரண்டாவது போகம் சாகுபடி செய்கவர்கள் பயிர் கெட்டிருக்கிறது அவர்களுடைய நிலைமையை இந்த அரசு கவனித்து, உதவி அளிக்க முன்வர வேண்டும்.

பசுமைப் புரட்சி என்ற திட்டத்தை சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும் எனது தாழ்மையான வேண்டுகோள்—விவசாய நல்லதொரு முறையில் நடக்க வேண்டும் என்பதை மனதில் கொண்டு நல்லபல சலுகைகளை விவசாயிகளுக்கு அளிக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, சாகுபடியிலே ஈடுபட்டிருக்கிற ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு தன்னை மாவட்டத்திலே கூலிப் பிரச்னை பெரிய பிரச்சனையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கீழ் தன்சையிலே ஒரு கூலியும் மேல் தன்சையிலே ஒரு கூலியாக இருப்பதை மாற்றி எல்லா இடங்களிலும் ஒரே கூலியாக நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவைக் கல்லூரியில் ஒரு நெல் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் அதற்கு கருணா என்று பெயர் வைத்தார்கள் கருணா என்று என் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற எல்லோருமே என்னைக் கேட்டார்கள். மதலமைச்சர் பெயரை என்று கேட்டார்கள், நான் சொன்னேன், உள்ளடியே அந்த நெல்லுக்குப் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்றால் அண்ணாவின் பெயரைத்தான் வைப்பார்கள், இது ஏதோ ஒரு காரணத்தினாலே வைத்து இருக்கிறார்கள் என்ற சொன்னேன் விவசாயிகள் உண்மையான நிலையை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார்கள். தெருக்களுக்குப் பெயர் வைப்பது போலில்லாமல் லட்சுமி சம்பா, பாக்கிசம்பா என்று பண்டைய காலத்தில் மங்களமாக வைத்த மாதிரி இப்பொழுதும் அந்த முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இத்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி விடப்பெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆ. கோவிந்தராசன்: தலைவர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வேளாண்மை மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது எங்களுடைய பகுதியிலே ஐ.ஆர். 8 உற்பத்தி செய்வதற்காகப் பெருமயற்கிகள் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் கூட்டு மன்றங்களின் மூலமாகப் பல கடன்களை வாங்கி நல்ல முறையிலே சாகுபடி செய்துள்ளார்கள். ஆனால் தண்ணீர் பற்றாக்குறை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளதால் அதன் காரணமாக நீர்ப்பாசன சீப் எஞ்சினியர் அவர்களைக் கண்டு கேட்டதற்கு எங்களிடத்தில் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், எங்களைக் கேட்டால் கேட்டதற்கு எங்களுட்க்கில் அவர்கள் ஊக்கம் அளித்தார்கள் என்று கேட்டார்கள். எனக்குத் தரக்கூடிய வாரிப் போட்டது. ஏனென்றால் அவர்களும் நம்முடைய தமிழக அரசைச் சேர்ந்தவர்கள், விவசாய இயக்குநர் அவர்களும் தமிழக அரசைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் இவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயம் நல்லமுறையிலே செய்ய முடியாமல் போகிறது என்னுடைய பகுதியிலே ஐ.ஆர். 8 ஏழு அல்லது எட்டு ஆயிரம் ஏக்கரில் சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களையும் அரசையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கு ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் சாமான்கள் கிடைக்கவில்லை. தண்ணீர் முறையிலே வாங்குகிற டிராக்டர்களை யெல்லாம் இங்கக் காரணத்தினால் விலக்குக் கேட்டால் கொடுத்த விடலாம் என்ற நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சாமான்கள் கிடைப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

கூட்டு மன்றங்களிலே பலர் ஸ்ப்ரேயர் இருக்கிறது. ஒரு பலர் ஸ்ப்ரேயர் கூட நல்ல நிலைமையிலே இல்லை. சாமான்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கும் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஆ. கோவிந்தராசன்]

என்னுடைய பகுதி சிதம்பரம் வட்டம். அங்கே வறட்சி நிலை இருப்பதால் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் இல்லையென்று சொல்லி விடுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிற்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகைகளைப் போல் அங்கேயும் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கும் ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. இரண்டுமே கெட்டானது இருந்து வருகிறது. பாதி நஞ்சையாகவும், பாதி புஞ்சையாகவும் இருக்கிறது. புஞ்சைப் பகுதிகளில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் விவசாயிகள் பலன் அடைவார்கள். இதைச் செய்ய வேண்டும்.

சிதம்பரம் வட்டத்தில் வடிகால் வசதிகள் கிடையாது. ஐ.ஆர்.8 சாகுபடி செய்தால் வடிகால் வசதி தேவை. அது இல்லாவிட்டால் நீர்ப்பிடிப்பு ஏற்பட்டு ஐ.ஆர்.8 சாகுபடி கெட்டுப்போகும். எனவே வடிகால் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

என்னுடைய வட்டத்திலே உள்ளாறு என்ற ஆறு ஓடுகிறது. மழைக் காலத்திலே உள்ளம் புரண்டு நஞ்சை நிலங்களை ஓவ்வொரு வருடமும் அடித்துச் சென்று அறுவடை பாதிக்கப்படுகிறது. இரண்டு ஆண்டுகளாக மழை பெய்யவில்லை. தமிழ்நாடு பூராவும் அதனால் கஷ்டப்பட்டாலும் என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் மழை பெய்யாததால் சந்திராவுப்பட்டார்கள். மழை வந்தால் உள்ளம் வந்து அறுவடையைப் பாதிக்கும். இந்த ஆண்டு நல்ல முறையிலே அறுவடை செய்திருக்கிறார்கள். வெள்ளாற்றுக்கும் பரவலாற்றுக்கும் இடையே தற்பு அணைகளைக் கட்டி விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்பு மிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் இருக்கிற வேளாண்மைத் துறை மானியத்தைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துகளைச் சொல்வதற்கு முன்வருகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியினுடைய இலக்கு 69 லட்சம் தன் என்று குறிப்பிட்டு அதற்காக புதிய ரக நெல்லைப் பயிரிட ஆரம்பித்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். 49 லட்சம் தன் அரிசியை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். புதிய ரக நெல்லைப் பயிரிடக்கூடிய ஆர்வம் விவசாயிகளுக்கு அதிகரித்து வருகிறது. ஐ.ஆர்.8, ஜெயா பத்மா போன்ற தானியங்களை வெகு நல்ல முறையிலே விவசாயம் செய்வதற்கு முன் வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே 14 லட்சம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஐ.ஆர்.8 போன்ற தானியத்தை விவசாயம் செய்வதற்கு அவர்கள் ஆர்வமாக இருந்த கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐ.ஆர்.8 அதிகக் கண்டுமுதல் காட்டுவதன் காரணமாக அந்த ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தண்ணீர் வடிவதற்குச் சரியான வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் குறுகிய காலத்திலே அந்த நெல்லைச் சாகுபடி செய்வதற்குத் தடை இருக்கிறது. வடிகால் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் 10, 15 லட்சம் தன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதியும் வாய்ப்பும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கோ.25 என்று சொல்லக்கூடிய தானியமும் நல்ல முறையிலே சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதற்கு விலை குறைவாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இரண்டாவது தரமாக அரசாங்கம் அனாத நிரியித்து இருப்பதால் அந்த விலை விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகவில்லை. அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால்தான் அந்த விவசாயிகளுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

உழவடை செய்வதற்கு டிராக்டர்கள் தேவைப்படுகின்றன. 3 ஆயிரம் டிராக்டர்கள் உருவாக்கத்து 12 ஜில்லாக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. தனியார் 35 ஆயிரம் விலையுள்ள டிராக்டர்களை வரவக வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு கூறியிருக்கிறார்.

[திரு. அ. கு. சப்பையா]

[1970 ஏப்ரல் 1]

கள். 4, 5 ஏக்கர் வைத்துள்ள விவசாயிகளுக்கு வசதியாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தக்களுடைய நிதியிலிருந்து வாங்கி அல்லது அரசாங்கம் வாங்கி ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் 4, 5 ஏன்ற அளவிற்கு டிராக்டர்கள் வாங்கி ழுறைந்த வாடகைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். டிராக்டர்கள் ரீப்பேர் ஆனால் சர்செய்வதற்கு இப்பொழுது கும்பகோணத்திலே ஒரு நிலையம் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே இரண்டு இருக்கின்றன. ஒன்று திருவாரூரிலே, இன்னொன்று கும்பகோணத்திலே. அது போகாது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும், மாவட்ட விவசாய அதிகாரியின் எல்லைக்குட்பட்ட பகுதியில் இந்தப் பழுது பார்க்கக்கூடிய நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பகல்
12-00

சிறு நிலக்காரர்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முறையில் விவசாயத் திட்டத்தை உருவாக்குகிற நேரத்தில் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு நிறைவேற்றியும்கூட சலிசமான அளவுக்கு சிறுநிலக்காரர்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் ஏற்படவில்லை. இதைத் திட்ட ஆணைக்குழு சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது என்று அமைச்சர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே சிறு நில விவசாயிகள் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கக்கூடிய நிலை தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. அவர்களுக்கு உரியமுறையில் அரசாங்கம் மேற்கொண்டு இருக்கக்கூடிய மத்திய அரசு முழு உதவித் திட்டத்தை தஞ்சாவூருக்கும் சேர்த்து அமுலுக்குக் கொண்டுவருமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தியாவிலேயே 20 மாவட்டங்கள்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றாலும் நம்முடைய தமிழ்நாடு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு நாடாக இருப்பதால் தமிழ்நாட்டில் இன்னொரு மாவட்டத்தைச் சேர்ப்பது உதவிசரமாக இருக்கமுடியும். அதிக உற்பத்தி பெருக் வாய்ப்பாக இருக்கமுடியும் என்ற முறையில் தஞ்சாவூரும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கு உரிய திட்டத்தை தயாரிப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள்தான். அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்கிற காலம் போக மற்ற காலங்களில் எந்தவிதமான வேலையும் இல்லை. அவர்களுக்கு பால் பண்ணை, கோழி வளர்ப்பு போன்ற உதவிகள் செய்வதற்கு திட்டங்கள் இருந்தாலும் இந்தத் திட்டங்களைப் பரவலாக தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளிலே ஆரம்பிப்பதன் மூலம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் விவசாயம் இல்லாத காலத்தில் அவர்களுக்கு வருவாய் வரக்கூடிய முறையில் செயல்படுத்த முடியும்.

அடுத்து, இந்த அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன் அரிசனங்களுக்கு ஆவணப் பதிவு கட்டணத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால். இதைச் சொல்லிக் கொண்டு மீனளம் சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கடற்கரை ஓரங்கள் அதிகமாக உள்ளன. சிறிய மீனளங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு மீன் பிடிக்கும் துறைமுகங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். முத்துப்பேட்டை, அதிராம்பட்டணம் போன்ற பிரதேசங்களில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதையே ஜீவனமாகக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே முத்துப் பேட்டை, அதிராம்பட்டணம் முதலிய இடங்களை மீன்பிடி துறைமுகங்களாக்க அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மீன்பிடிப்பவர்கள் சங்கம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில் சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் மீனைத் தொட்டுப் பார்க்காதவர்கள்கூட அங்கத்தினராகி சர்க்கார் அளிக்கும் சலுகையைப் பெறக்கூடிய அபாயகரமான நிலைமை இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஆகவே அதைக் கண்டறிந்து பரிசீலனை செய்து உண்மையிலேயே அத்துறையில் யார் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் மீனவர்கள் என்று சான்றிதழ் வைத்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்து அவர்களை அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்த்து சர்க்கார் வழங்குகிற சலுகைகளை வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 1]

*திரு. ஆர். சீனிவாச நாயக்கர்: மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையின்மீது எனது கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புஞ்சை நிலங்களில் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் பற்றிய விவசாய மானியக் கோரிக்கையில் அவர்கள் மிகவும் ஏழைகளாக வாழ்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டுகிறது. ஆனால் அவ்வாறு வாழும் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான காரியங்களையும் செய்து அவர்களை முன்னேற்றிக் கொண்டு வருவதற்கு உத்தேசித்து இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகக் காட்டப்படவில்லை. மேலும் புஞ்சை சாகுபடி செய்யும் நிலப் பிரதேசங்களில் உள்ள விவசாயிகள் மழை இல்லாத காரணத்தால் வறட்சியின் காரணமாக குடிதண்ணீருக்குக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையைக் காண்கிறோம். அந்த சூழ்நிலையை மாற்றவேண்டுமென்றால் அந்தப் புஞ்சை நிலச் சாகுபடி செய்யும் கிராமங்களில் சிறு சிறு குடிநீர் தேக்கங்கள் இருக்கின்றன. அது ஊரணி என்று சொல்லப்படும். அவைகளை ஆழப்படுத்தி, மழை பெய்யும் காலத்தில் ஊரணியில் நிரைத் தேக்கி வைத்தால், மழையில்லாத காலத்தில் மனிதர்கள் குடிக்கவும், கால்நடைகள் குடிக்கவும் அது ஏதாவது இருக்கும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அது மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று என்னுடைய கருத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் உள்ள விவசாயிகள் பெரும்பாலும் கடன்பட்டு கடன் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வாறு கடன்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், கிணறுகளைத் தோண்டி கிணறுகள் மூலம் இறைத்து சாகுபடி செய்த விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அரசாங்கத்திடமும் கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள் மூலமும் கடன்களைப் பெற்று கிணறுகளைத் தோண்டும் பொழுது, அங்கு கிணறுகளில் ஜலம் இல்லாமலும் கரும்பாறை விழுந்தும் அதை மேலும் தோண்ட முடியாத நிலையில் திரும்பக் கடன்களைக் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலத்தை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தவிட்டு ஒடிவிடுவதா என்ற சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த வரிசையில் இருப்பவர்களை எல்லாம் அரசாங்கம் கணக்கெடுத்து, அவர்களுக்கு வழங்கிய கடன்களை இனாமாக விட்டுவிடுவது நல்லது என்று என்னுடைய கருத்தை கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் சிறு சிறு விவசாயிகளுக்குத் தக்கனது உடல் உழைப்பிற்கேற்ப நிலங்களைக் கொடுத்த உதவ வேண்டும். அது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். உடல் உழைப்புக்கு ஏற்ப அவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்தால், அந்த விவசாயிகள் நிலத்தில் உழைத்து, அவர்கள் முன்னேற்றம் முடியும். தரிக் நிலங்களானாலும்கூட, தேவன்தான் நிலங்கள் ஆதிகாரத்தாக்களுக்கு உடமையாக உள்ள நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அதில் அவர்கள் தீவிரமாகச் சாகுபடி செய்து அவர்கள் முன்னேற்றம் அடையுப்படியான ஒரு சூழ்நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பகுதிகளில் சில நீர் ஓடைகளும் ஆறுகளும் அங்கு ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. மழை பெய்யும் காலங்களில் நீர் ஓடைகளிலும் ஆறுகளிலும் ஜலம் நிரம்பி வினாக்க் கடலுக்குச் சென்றுவிடுகிறது. அதைத் தடுத்த நிறுத்தி, ஆங்காங்கு சில நீர் நிலையங்களை ஏற்படுத்தினால் அங்கு இருக்கும் இறைவைக் கிணறுகளுக்கு அது ஊற்றிக்கொள்கிறதா அது ஜலம் செழிப்பு அடையச் செய்ய முடியும் என்பது என்னுடைய மேலான அபிப்பிராயமாகும். இதற்கு அரசாங்கம் சிறு சிறு தடுப்புச்சுவர்களைத் தடுத்த நீர் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தினால், அந்த இடங்களில் நல்லவிதமான மகசூலைக் காண முடியும். அது அல்லாமல் நீர் ஓடைக்குப் பக்கத்தில் சமுதாயக் கிணறுகள் தோண்டினாலும்கூட தோண்டிய கிணறுகளில் உப்புத் தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்த நீர் சாகுபடிக்கு ஏற்றதாக இல்லை. அங்கு நல்ல தண்ணீர் அமைய வேண்டுமென்றால், தடுப்புச் சுவர்களைக் கட்டி சிறிய நீர்த் தேக்கங்களை ஏற்படுத்தி அந்த நீர்த் தேக்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும்படி செய்தால், அது மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். சீனிவாச நாயக்கர்]

[1970 ஏப்ரல் 1]

மேலும் விவசாயிகள் இவ்வாண்டு செலுத்தக்கூடிய கடன்களைச் செலுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவற்பாடுகள் அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிகிறேன். இருந்தாலும் கூட அங்கு தொடர்ந்து தீர்வை வசூலும் வரி வசூலும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை நிறுத்தி வைத்து அதற்கடுத்தாற்போல் வரக்கூடிய தவணைகளில் தவணைகளை நீடித்துக் கொடுத்து 6 வருஷம் கொடுத்த தவணையை 7 அல்லது 8 வருஷமாகக் கொடுத்து வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சிறு விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கால்நடைகளைக் கொடுத்து அதன் மூலம் அவர்களுடைய முதலீடுகளை அதிகப்படுத்தி நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய ஊக்கம் அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தாலொழிய விவசாயிகள் முன்னேறுவதற்குச் சாத்தியமில்லை என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சமுதாயத்திற்குத் தேவையான உணவு உடைக்கான மூலப் பொருட்களை விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்தாலும்கூட, அவர்களுடைய நிலை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருப்பதைக் காண்கிறோம். சமுதாயத்திற்கான தேவையை அவர்கள் உற்பத்தி செய்து கிடைத்ததை அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாத சூழ்நிலையில் அவர்கள் மிகவும் ஏழ்மை நிலையில் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இதற்குக் காரணம் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்காது அவர்கள் உபயோகிக்கும் பொருள்களுக்கு அதிக விலை கொடுத்து அவர்கள் நாளடைவில் வறுமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய மேலான கருத்தாகும்.

*திரு. மு. க. து. நடராசன் தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியத் தின்மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கரும்புப் பயிர் செய்வதில் மிக அதிகமாக அக்கறை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கும் அக்கறை கொண்டு கரும்பை நல்ல முறையில் பயிர் செய்தாலும் நல்ல தருணத்தில் வெட்டுவதற்கு இயலாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட எல்லைகள் மறு மாவட்டத்தைத் தொடுகின்ற காரணத்தால், அடுத்த மாவட்டங்களில் இருக்கும் கரும்புகள் மறு பகுதியில் இருக்கும் ஆலைக்கு வெட்டிச் செல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவ்வாறு மறு பகுதியில் இருக்கிறது என்பது அந்த ஆலையினருக்குத் தெரியாமலே வெட்டிக் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமையில் எல்லைகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த எல்லைகளை நல்ல முறையில் அடைத்துக் கொடுத்தால் கரும்பை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழ ஏற்றதாக இருக்கும்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் திருச்சியும், தஞ்சையுந்தான் மிக அதிகமான விவசாயக் குய்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. அங்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்க ஏற்ற இடமாக முசிர் இருப்பதால், முசியில் தும் பளம் என்ற இடத்தில் சர்க்கார் நிலம் அதிகமாக 19 படிதால், அந்த இடத்தில் கல்லூரியை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரை சர்க்கார் துறையில் யெல் படுகின்ற விவசாயப் பண்ணைகள் இங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்போது டைரக்டராக இருக்கக்கூடியவர்கள் எங்கள் பகுதியில் குடுமியாமலை என்ற இடத்தில் விவசாயப் பண்ணையை ஆரம்பித்து ஓராண்டு காலத்தில் கிடைத்தட்ட 80,000 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கக்கூடிய நிலையில் இலாகா பணிபுரிவதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தான் வேண்டும். அந்த அளவுக்கு நம்முடைய அரசு விவ

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு மு. க. து. நடராசன்]

சாயச் செ லரும் செயலகத்தில் இருக்கக்கூடிய அலுவலர்களும் அக்கறை யோடு செயல்பட்டு வருவதைப் பாக்கும்போது விவசாயிகளுக்குப் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது.

தஞ்சையை ஒட்டிய லால்குடி பகுதிக்கு தஞ்சைக்கு கொடுக்கும் சகல வாய்ப்புகளையும் அளித்தால் மேலும் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய ஏற்றதாக இருக்கும். லால்குடி பகுதி நீர்வளம் நிறைந்த பகுதி என்று நினைக்கிறார்கள் இருந்தாலும்கூட வானம் பார்த்து வினை கின்ற பகுதிகளும் அங்கு இருக்கின்றன. புள்ளம்பாடி ஒன்றியத்தில் பல பகுதிகளும், வாளாடியில் நாலேந்து கிராமங்களும், லால்குடி ஒன்றியத் தில் பத்துப் பன்னிரண்டு கிராமங்களும் புஞ்சை நிலங்களாக இருந்ததை தஞ்சையாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். இருபது ஆண்டுகாலமாக அந்தப் பயிர் களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சி வந்தார்கள். திடீரென்று போன ஆண்டி லிருந்து அவைகளுக்குத் தண்ணீர் தீர்வை விதித்திருக்கிறார்கள். அதை நீக்க அரசு முன்வர வேண்டும். அதோடு கிராமங்களில் இருக்கும் நீர்ப் பாசன கண்ணி வாய்க்கால்களை எல்லாம், ஊராட்சிகளிடத்தில் ஒப்படைத்து ஊராட்சிகளே அவற்றைச் சீர்திருத்தம் செய்தால், நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு ஏற்படையதாக இருக்கும்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தால் அரசாங்கம் பாதிக்கப்படும் என்ற அச்சத்தை சிலபேர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான்கு கோடி மக்கள் வாழும் இந்த நாட்டிலே பத்தாயிரம்பேர் பாதிக்கப்பட்டால் மீதம் உள்ள குடிமக்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள், போற்றுவார்கள் என்ற கருத்தைக் கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*ஹாஜி மா. மு. பீர்முஹம்மது : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை, மீனவ மானியக் கோரிக்கைகள் மீது முஸ்லிம் லீக்கின் சார்பில் பேச அனுமதித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாடு நிலவளமுடைய நாடு; கடல் அலை வளமுடைய நாடு; அதேநேரத்தில் மதிவளமும், செய்வளமும் நிறைந்த அமைச் சர்களே, அரசைப் பெற்றிருக்கிற திருநாடு. இக்கத் திருநாட்டில் வேளாண்மை அபிவிருத்தியைச் செய்வதன் மூலந்தான் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நல் வாழ்ச்சையைத் தேடித்தர முடியுமென்று இருப்பதைப்போன்றுதான் கடலில் சென்று மீனைக் கரைக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம் இந்த நாட்டு மக்களுடைய உணவுப் பிரச்சினையிலே மீனவர்கள் சிறப்பாகப் பணிபுரிகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எப்படி நிலத்திலே உழுகின்ற விவசாயி நச்சுப் பாம்பையும், தேனே யும் கண்டு அஞ்சாமல் நிலத்திலே உழைப்பதன் மூலம் உணவுப்பொருளை உற்பத்தி செய்து தருகிறானோ, அதேபோன்று கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கும் மீனவன் சிறிவரும் அலைகளையும் சுருளையும், திமிங்கலத் தையும் கண்டு அஞ்சாமல் கரையில் வாழும் மக்களுக்காகக் கடலில் உற்பத்தியாகும் மீனைக் கொண்டுவந்து உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கத் துணைபுரிகிறான். அந்த மீனவனுக்கு அரசு நல்ல முறையில் வேண்டுவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எப்படி நிலத்திலே விவசாயம் செய்கிற விவசாயிக்கு அரிசனங்கள் என்ற பெயரால் பல்வேறு சலுகைகளும், மானியங்களும் இருக்கின் றனவோ அதேபோன்று கடலில் சென்று உணவுப் பொருளைக் கொண்டு வந்து தருகின்ற மீனவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்க இந்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயக் கடன் தொல்லைகளுக்கு ஆப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளைக் கடன் தொல்லையிலிருந்து மீட்பதற்காகச் சென்ற காலத்தில் விவசாயக் கடன் ரத்து மசோதா என்ற பெயரால் மசோதா கொண்டு வந்து அரசு நிறைவேற்றியது போன்று இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளாக கடலில் சென்று மீன்பிடிப்பதற்கு கட்டுமரத்திற்காகக் கடனை வாங்கி வட்டியைக் கட்டித்தொல்லைக்கும் துயரத்திற்கும் ஆளாகியிருக்கும் மீனவனுக்குக் கடன்

[ஹாஜி மா. மு. பீர்முஹம்மது]

[1970 ஏப்ரல் 1]

தொல்லையிலிருந்து மீளும் முறையில் கடன் ரத்து மசோதாவை மீனவர்களுக்காகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்விசைப் படகுகளை ஆழ்கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கத் துணைபுரிய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் வழங்குகிறோம். ஆனால் அவர்கள் ஆழ்கடலுக்குச் செல்லாது கரை ஓரத்தில் கிடைக்கும் மீன்களைப் பிடித்துத் திரும்புகிறார்கள். இது கட்டுமரத்தை வைத்துக் கொண்டு மீன் பிடிப்பவர்களுக்குத் தொல்லை விளைவிக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. அதை நீக்க அரசு விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மீனவர்கள் கட்டுமரம் வாங்குவதற்கும், நைலான் வலைப் பெறுவதற்கும் 3500 ரூபாய் கொடுத்துவதுடன் கட்டுமரத்திற்குத் தரமான மரம் நம் நாட்டில் கிடைக்கவில்லையாதலால், பக்கத்து நாடான இலங்கையில் மலைவேம்பு என்ற மரம் கிடைப்பதால் அதை நம்முடைய நாட்டிலுள்ள மீனவர்களுக்குக் கட்டுமரத்திற்குத் கொடுக்க அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று ஜப்பான், டென்மார்க், ஹாலந்து போன்ற நாடுகளில் தயாராகும் நைலான் வலைகள் நம்முடைய மீனவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயக் கருத்தரங்குகள் மூலம் விவசாயத் துறைக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஒரு நல்ல பணியை நம்முடைய அரசு எப்படிச் செய்து வருகிறதோ அதேபோன்று மீனவர்களுடைய கருத்தரங்குகளை ஆங்காங்கே ஏற்படுத்துவதன்மூலம் கடலில் இருந்து கரைக்கு மீனைக் கொண்டு வரும் அந்தத் துறையில் புதிய முறைகளைக் கையாள்வும், மீனவர்களுக்கு ஊக்கம் தரும் வகையிலும் நம்முடைய அரசு மீனவர்கள் கருத்தரங்கை ஆங்காங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் அறிந்த வரையில் ஒரு மீனவர் கருத்தரங்கு நடைபெற்றிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அது விடப்பட்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் தொடருகின்ற வகையில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மீனவர் கருத்தரங்கை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்துத் தருவதன்மூலந்தான் பூமிக்கடியில் இருக்கும் நீரை வெளிக் கொணரவதன் மூலந்தான் வேளாண்மைத் துறையை வளப்படுத்த முடியும் என்ற வகையில் அதிலே அரசு விசேஷ கவனம் செலுத்துவதை நான் பாராட்டுகிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரே ஒரு பவர் டிரில்லர்தான் குழாய்க் கிணறு தோண்டுகிற இயந்திரத்தான் இருக்கிறது. அதவும்கூட இப்பொழுது முறையாக செயல்படவில்லை. அதை விளைவில் செயல்படச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு ஒரு பவர் டிரில்லர் திருநெல்வேலி போன்ற விவசாய மாவட்டத்திற்குக் காணாது. அதனால் இன்னும் ஒரு பவர் டிரில்லர் அங்கு இருக்க அவசர அவசியமாக வழிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு நாங்கள் சென்றிருந்த நேரத்தில் அங்குள்ள அரசு இந்தப் பவர் டிரில்லர்களைப் பயன்படுத்தி குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்துத் தருகிறார்கள். கிணறு வெற்றியடைந்தால் மூன்றில் ஒரு பகுதி மானியமாகக் கொடுத்துவிட்டு மீதி இரண்டு பகுதிச் செலவை நீண்ட காலக் கடனாகக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்குத் துணை புரிந்து வருகிறது. அப்படி வெற்றியடையவில்லை என்றால் அதற்கான செலவு அனைத்தையும் அரசே ஏற்றுக் கொள்கிறது. நமது மாநிலத்தில் குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கிற இடங்களில் நீர் கிடைக்கிற வகையில் வெற்றி ஏற்படுமானால் ஒரு பகுதி மானியமாகவும் இரண்டு பகுதி கடனாகவும் ஆக்கிக் கொள்ளலாம். அப்படி வெற்றி பெறவில்லை என்றால் நஷ்டம் அனைத்தையும் அரசே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பச்சையாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் ஆய்வு முடிந்து அரசினர் ஒப்புதலுக்கு வந்திருக்கிறது. அடுத்த நிதி ஆண்டில் அதற்கு நிதி ஒதுக்குவதன் மூலம் விரைவில் அதைச் செயல்படச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 எப்ரல் 1]

[ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் வகையில் அரசினர் கொடுத்து வந்த மானியத்தை நிறுத்திவிட்டார்கள். அப்படி நிறுத்திவிடுவதன் மூலம் உணவு பொருள்களின் உற்பத்தி குறைந்துவிடலாம். ஆகவே, அந்த மானியத்தை மீண்டும் கொடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்தக் கொள்ள வேண்டும். அதோடு பரவலாக விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்துகள் தெளிப்பதற்குரிய வசதியையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். மணிமுத்தாறு மேல் மட்டக் கால்வாய் பகுதிகளில் ஒரு குளம் பாய்ந்து நாலேந்து குளங்களுக்கு மறுகால் வந்த பின்னர்தான் நீர் பாய்கிற நிலை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு குளத்திற்கும் தனிக் கால் என்ற நிலை இருக்குமானால் நீர் நிறைந்து வருகிறபோது குளங்கள் எல்லாம் நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படித் தனிக்கால் வெட்டுகிற செல்வை அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாய மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு அரசு உறுதுணை புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 69 லட்சம் டன் உணவுப் பொருளை உற்பத்தி செய்வதை தன் லட்சியக் குறியீடாக வைத்திருக்கிறது தமிழக அரசு. அதற்குத் துணை புரியும் வகையில் பழந்தொளி விவசாயம் செய்வதற்குரிய வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும். மருதூர் மேலக்கால் பகுதிக்கு பழந்தொளி வாய்ப்பு கிடைக்காததொரு சூழலை ஆதிக்க அரசியல் செல்வாக்கால் சொல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் செய்துள்ளார்கள். ஆகவே மருதூர் மேலக்கால் பகுதிக்கும் பழந்தொளி விவசாயம் செய்ய வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் பழச் சாகுபடியை அதிகமாகச் செய்வதன்மூலம் பழ உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும். மலைப்பகுதிகளில் நாம் பழச் செடிகளையும், மரங்களையும் அதிகமாக வளர்க்கலாம். கொல்லி மலை, பச்சை மலை, பவழ மலை, பொதிகை மலை, ஜவ்வாது மலை, கல்வராயன் மலை, கொடைக்கானல், நீலகிரி மலை ஆகிய இடங்களில் ஆரஞ்சு, கொய்யா, சப்போட்டா, மா, பலா, வாழை போன்றவைகளை நல்ல முறையில் பயிர் செய்வதற்குரிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் அங்குள்ள மலை ஜாதி மக்களை முன்னேற்றுவதற்கும் துணைபுரியும் ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அரசு பழ உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு என்று ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை தீட்டி பழ உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் அங்குள்ள மலைஜாதி மக்களுக்கும் நலன் தேடுகிற முறையில் துணை புரியவேண்டும் என்று கூறி நிறைவுபடுத்திக்கொள்கிறேன். நன்றி.

*திரு. சோ. கருணாநாதன் : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் உருளைக்கிழங்கு பயிராகும் பரப்பளவு 31,000 ஏக்கர். இதில் நல்கிரியில் 19,000 ஏக்கர் பயிராகிறது. லேட்டனைட் என்ற நோயின் காரணமாக உருளைக்கிழங்கு பயிராகும் பரப்பளவு குறைந்து கொண்டே வருகிற காரணத்தினால் 1965-66-ல் கொடைக்கானலில் 2,000 ஏக்கர் கூட இல்லை என்ற நிலைமை இருந்தது, 1968-69-ல் 12,000 ஏக்கராகவும், 1969-70-ல் 13,000 ஏக்கராகவும், உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்படாத ஒரூர் பகுதியில் 1968-69-ல் 151 ஏக்கராகவும், 1969-70-ல் 300 ஏக்கராகவும் பயிரிடப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பாராட்டுகிறேன். நல்கிரியில் இருந்த 19,000 ஏக்கர் குறைந்து சீரழிவதை அரசு அறியும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு உயர்ந்த ரக விதைகள், உரம் போன்றவைகளை தருவதோடு நோயில் இருந்து பயிரைக் காப்பாற்ற உரிய நேரத்தில் மருந்து வகைகளையும் தருவதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. கருணநாதன்]

[1970 ஏப்ரல் 1]

நிலகிரியில் உருளைக்கிழங்கு விற்பனையாகும் முறையில் ஒரு உருளைக்கிழங்கு வத்தல் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலகிரி மாவட்டத்தில் அங்குள்ள சர்க்காருக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்களை யுத்த காலத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க விவசாயத்திற்காக லீஸ்க்கு விட்டார்கள். லீஸ்க்கு எடுத்த விவசாயிகள் அவர்களுடைய நல்லமுறையில் உருளைக்கிழங்கை சாகுபடி செய்து வந்தார்கள். அதோடு கூட ராசி, சாமை போன்றவைகளையும் தங்களுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு விளைவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி மகிழ்ச்சிபோடு இருந்த விவசாயிகள் இன்று அந்த நிலங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். பல புரட்சிகரமான திட்டங்களை ஏற்படுத்துகிற இந்த அரசு இந்த விஷயத்தில் தயக்கம் காட்டுவது ஏன் என்று புரியவில்லை. ஆகவே அந்த நிலங்களை திரும்ப விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காய்கறிகள். சென்னைக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 600 டன் போதாமல் மேலும் 200 அல்லது 300 டன் அதிகப்படியாகத் தேவைப்படுவதாக நாள் அறிவிக்கிறேன். ஆகவே, காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்கும் விதத்தில் எங்கள் மாவட்டத்தில் செக். டாம்ஸ்களை அதிகமான அளவில் கட்டிக் கொடுத்து விளைகின்ற காய்கறிகளை கெட்டுப்போகாமல் வைத்திருப்பதற்கு நிலகிரியில் ஒரு குளிர்ப்பதன அறையும் அதேபோல் சென்னை நகரில் ஒரு குளிர்ப்பதன அறையும் அமைத்துக் கொண்டால் காய்கறிகள் கெட்டுப்போகாமல் அவற்றை நல்ல முறையில் மக்களுக்கு வழங்க முடியும்.

அடுத்த ஆண்டில் கற்பூரத் தைலம், ஜெரேனியம், தேன் இவற்றை தரம் பிரிக்கும் ஆய்வுக்கூடத்தை ஏற்படுத்த அரசு முன்வந்துள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஜெரேனியம் உற்பத்தியை எப்படிப் பெருக்குவது என்பது அங்குள்ள மக்களுக்குத் சரியாகப் புரியவில்லை. ஆகவே அது பற்றி விளக்கிக் கூறினால் அதன் உற்பத்தியை நாம் அதிகப்படுத்த முடியும்.

அடுத்தபடியாக, நிலகிரி மாவட்டத்தில் கொக்கோ நல்லமுறையில் விளைகின்றது என்பதை அரசு உணர்வதாக அறிகிறேன். கொக்கோ டயிரிடும் திட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி மதுரையில் 2000 ஏக்கர், கன்னியாகுமரியில் 1000 ஏக்கர் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதாக அறிகிறேன். நிலகிரியில் ஆணைகட்டி, தெங்குமராடா பகுதிகளில் அரசுக்கு சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு கொக்கோ பயிரிட்டால் நல்லமுறையில் விளையும். ஆகவே, இத்திட்டத்தில் அப்பகுதிகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய மக்களுக்கு தமிழக அரசு பலவிதமான உதவிகள் செய்து வருகின்றன. இன்று ஒரு புரட்சிகரமான எண்ணம் தேசத்தினியிருக்கிறது எங்கள் மாவட்ட மக்களிடத்தில். தேயிலை விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகள் மத்திய அரசு விதித்துள்ள வரி காரணமாக அந்த விவசாயத்தை செய்ய அஞ்சுகிறார்கள். அதற்காக எல்லா கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் சேர்ந்து ஒரு மாபெரும் ஊர்வலம் நடத்தி மாவட்ட கலெக்டரிடம் ஒரு மகஜன் தந்திரக்கிறார்கள். தேயிலை விவசாயத்தைச் செய்யவேண்டுமா வேண்டாமா என்ற நிலையில் அங்குள்ள தேயிலை விவசாயம் செய்துவரும் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு பரிந்துரை செய்து அந்த வரியில் இருந்து விலக்கு அளிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்..

* திரு. எ. பட்டாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது எங்கள் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறை மிக மிக முக்கியமான ஒரு துறையாகும். அதற்கு உறுதுணையாக இருப்பது கால்நடை இலாகாவும், நீர்ப் பாசனத் துறையும் ஆகும். இந்த மூன்று துறைகளும் ஒருங்கே இணைந்து செயல்

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு எ. பட்டாபி நாயுடு]

பட்டால்தான் வேளாண்மை நல்லமுறையில் செயல்படமுடியும். இன்று நம் மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இங்கு ஜீவநதி எதுவும் கிடையாது. பருவ மழையையே எதிர்நோக்கி வாழவேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். பருவ மழை தவறிவிட்டால் நாட்டை பஞ்சம் சூழ்ந்து கொண்டே விடும். அந்நிலையில்தான் நாம் இன்று இருக்கிறோம். அதைப் போக்க வேண்டுமென்றால் பருவ மழை காலத்தில் மழை பெய்து வருகிற வெள்ளம் ஓடி கடலில் சென்று விழுந்துவிடுவதை தடுத்து நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். அதற்கு எங்கெங்கெல்லாம் அணைகள் கட்ட வாய்ப்பு உள்ளதோ அங்கெல்லாம் அணைகள் கட்டப்படவேண்டும். எங்கெங்கெல்லாம் ஏரிகளைக் கட்ட வாய்ப்பிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஏரிகளைக் கட்ட வேண்டும். எங்கெங்கெல்லாம் சிறு சிறு தடுப்புகளைக் கட்ட வாய்ப்பிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் சிறு சிறு தடுப்புகளைக் கட்டவேண்டும். அப்படியெல்லாம் கட்டி மழைத் தண்ணீரை தேக்கி வைத்தால்தான் நம் விவசாயம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைய முடியும். அப்போது பருவமழை தவறியாலும் பஞ்சம் என்பது இல்லாதிருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படும்.

அதமட்டுமின்றி, இந்த மாநிலத்திலே இன்றையதினம் ஏரிகளெல்லாம் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. ஒரு ஏரிக்கு, 6 மாதங்களுக்கு அதனுடைய கொள் அளவு என்றிருந்தால் இன்றைக்கு இரண்டு மாதங்களுக்குக்கூட தண்ணீர் அதில் இருப்பது இல்லை. அப்படியிருந்தால் விவசாயம் எப்படி முன்னேற முடியும்? ஆகவே, தூர் எடுக்கும் இயந்திரங்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிகமாகக் கிடையாது. ஏரிகளெல்லாம் தூர் எடுக்கப்பட்டால்தான் விவசாயம் நல்ல முறையிலே செயல்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல்
12-30

நாம், இன்றைக்குக் கொடுக்கும் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும் பொழுது, எல்லாம் நஞ்சை நிலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதான் இந்த அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. பெரும்பான்மையான பரப்பளவு புஞ்சை நிலங்களைப்பற்றி இன்றைக்குக் கவனம் கொண்டிருந்தாகத் தெரியவில்லை. இன்றையதினம் நம்முடைய நாட்டில் இவ்வளவு உற்பத்திப் பெருக்கம் செய்திருந்ததும்கூட நம் நாட்டிற்குப் போதுமான உணவு உற்பத்தியைச் செய்யவில்லை என்றுதான் நமக்குத் தோன்றுகிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இன்றைக்கு புஞ்சை நிலங்களில் இருக்கும் உற்பத்தி குறைந்து கொண்டே போகிறது என்று விளைந்ததைவிட இன்றைக்கு 40 சதவிகிதம்தான் புஞ்சை நிலங்களிலே உற்பத்தியிருந்து கொண்டிருக்கிறது. காரணம், கால்நடைகள் குறைந்து விட்டன. ஆகவே, விவசாய உற்பத்தியும் குறைந்துவிட்டது. முன்பு அமைச்சராயிருந்த, காலஞ்சென்ற திரு. கேரவிந்தசாமி அவர்கள் இதற்கு ஒரு நல்ல திட்டத்தைத் தீட்டியிருந்தார்கள். அந்தத் திட்டம் அவர் மறைந்ததும் அதுவும் மறைந்ததுவிட்டது என்றுதான் நினைக்கிறேன். அவர் என்ன திட்டம் தீட்டியிருந்தார் என்றால், இன்றைக்குக்கும் எஸ்டேட் காடுகளையெல்லாம் அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுத்து, அதிலே ஆடு மாடுகளை மேய்க்க வாய்ப்பு செய்து கொடுக்கிறேன் என்று வாக்குறுதி அளித்திருந்தார்கள். அதைச் செயல்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்று அந்த நில என்னவாயிற்று, இன்னும் அது செயல்படவில்லை. அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இன்றைக்காவது நினைவில் வைத்து, ஆடுமாடுகள் மேய்ப்பதற்காக நல்ல வாய்ப்புகளைச் செய்து கொடுத்தால், புஞ்சை நிலங்கள் நன்றாக விளைச்சல் தரும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எப்படியென்றால், ஒரு விவசாயிக்கு நாம் என்னதான் செயற்கை உரம் கொடுத்தாலும் நல்ல வாய்ப்பிருப்பதில்லை. குறைந்தது ஒரு ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய்க்கு உரம் போட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த விவசாயியிடம் ஆடுமாடுகள் இருக்குமேயானால், அவன் இராக்காலங்களிலே அந்த நிலங்களிலே நிறுத்திவைத்தால் நல்ல உரமாக அமைந்து, நல்ல பலன்கள் கிடைக்கும். அதேபோல் இன்றிருக்கும் நிலையிலே பார்க்கும்பொழுது அதையெல்லாம் நாம் செய்துகொடுத்தாலோமிய விவசாயிகள் எந்த வகையிலும் முன்னேற முடியாது. இந்த நஞ்சைநிலத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு நாம் வாழ முடி

[திரு எ. பட்டாபி நாயுடு]

[1970 ஏப்ரல் 1]

யாது. புஞ்சை நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இன்றைக்கு நம் முடைய நாட்டிலே சோளம், கம்பு போன்ற பொருள்கள் குறைந்துகொண்டு போகின்றன. இந்தக் காரணத்தினால்தான் எவ்வளவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும் பஞ்சம் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்த்து, புஞ்சை நிலங்களிலும் சற்று அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதைப்போல, முன்பு, மறைந்த அமைச்சரவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், காடுகளிலே மரங்கள் இல்லாத இடங்களை யெல்லாம் விவசாயத்திற்காக, விவசாய உற்பத்திக்காகக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். அதவும் எந்த நிலையில் இன்றைக்கிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அதையும் செயல்படச் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

விவசாயிகளுக்கு உரம் வழங்கப்படுகிறது. உரம் கொடுக்கும் நேரத்தில் 6 மாத தவணை என்ற முறையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 6 மாத தவணை என்றால் விவசாயிகளுக்கு 6 மாதம் என்று அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரிவதில்லை. அந்த 6 மாதம் தவறிவிட்டால், ஒருநாள் அதிகமாக ஆகிவிட்டாலும்கூட அவனுக்கு வட்டி அதிகமாகப் போடுகின்றார்கள். அந்த வட்டியை எந்த அளவிற்குப் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், 130 ரூபாய் கடனுக்கு கொடுத்திருந்தால் நாற்பத்தியெட்டே முக்கால் ரூபாய் வட்டியாகப் போடுகின்றார்கள். இந்த அரசு மக்களினுடைய நலனைக் குறித்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் 130 ரூபாய் கடனுக்கு நாற்பத்தியெட்டே முக்கால் ரூபாயை வட்டியாகப் போடுகிறார்கள். இது மிகவும் அதிகமான வட்டியாகும். மார்வாடி வட்டியையும் மிஞ்சிவிட்டது. அரசு என்ன மார்வாடி போல வட்டிக் கடையா என்று எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இத்தகைய முறையிலே வசூலிப்பதை நிறுத்தி விட்டு, அதற்குண்டான அளவிற்கு, அதாவது 5½ சதவிகிதம் என்று சொல்லப்படுகிறது, அந்த 5½ சதவிகிதத்தை மட்டும் வாங்கிக்கொண்டு மீதியை அவர்களிடம் வசூல் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதைப்போல நம்முடைய ஜில்லாவிலே ஏராளமானவர்கள் பாங்கு கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பெற்றிருக்கும் கடன்களைத் தற்போது திருப்பிக்கொடுக்கச் சக்தியற்றவர்களாகயிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், சென்ற ஆண்டு மழையில்லாத காரணத்தால், அங்கு வறட்சி ஏற்பட்டு, விவசாயத்தில் நஷ்டம் வந்ததால் அவர்களால் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் விவசாயிகளை, இப்பொழுது அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்தும்படி வற்புறுத்திகிறார்கள். அந்த வற்புறுத்தலுக்கு அவர்கள் ஆளாகி, இன்று ஆடுமாடுகளை விற்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த ஆடுமாடுகளையும் விற்றுவிட்டால் இன்னும் அந்த விவசாயிகளின் நிலைமை மிகமிக மோசமான நிலையை அடைந்துவிடும். ஆகவே, அதைப் பார்த்து இந்த அரசு எந்த வகையிலும் இந்த ஆண்டு அந்தக் கடனை வசூல் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பளித்தமைக்காக உதவித் தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. ஈ. எம். நடராசன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டிலே பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசுகின்றார்கள். பசுமைப் புரட்சித் திட்டம் வெற்றியடைய வேண்டுமென்றால், விவசாயம், மின்சாரம், கூட்டுறவு ஆகிய மூன்று துறைகளிலேயும் நாம் வெற்றி யடைந்ததாக வேண்டும். பசுமைப்புரட்சித் திட்டத்தில் விவசாயத்தின் முன்

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஈ. எம். நடராசன்]

தேற்றம் மிகவும் முக்கியமானது என்று எல்லோரும் கருதுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தமிழக அரசு எவ்வளவோ உதவிகளையும், ஆலோசனைகளையும், சலுகைகளையும் அளித்து வருகிறது. என்றாலும்கூட, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் முன்னேற்றம் நாம் நினைக்கும் அளவிற்கு அடையவில்லை. அவர்களின் குறைகளையெல்லாம் நாம் கண்டறிந்து, அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கூறிக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அதிக அளவிற்கு லாபமடையக் கூடிய அளவில் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான விளைச்சல் தரும் ஐ.ஆர்.8, ஏ.டி.டி. 27 என்ற நெல் வகைகளை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அதிக அளவில் பயிரிட்ட தமிழக அரசு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மேலும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கரும்பு, மஞ்சள், பருத்தி போன்ற பயிர் வகைகளைப் பயிரிடும் அளவிலேயும் அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எங்கள் பகுதியில் கரும்பை அதிகமாகச் சாகுபடி செய்கிறார்கள். அவர்கள் சாகுபடி செய்யும் அந்தக் கரும்புகளை எடுத்துச் செல்வதற்கு ரோடு வசதிகள் கிடையாது. ஆப்குடல் சர்க்கரை ஆலை என்றிருக்கிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அந்த ஆலைக்குக் கரும்பை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றால் நல்ல ரோடுகள் இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, ஆப்குடல் சர்க்கரை ஆலைக்குச் செல்லும் சாலையையும் அந்தியூர் நகரத்தில் தவிட்டுப்பாளையம் ரோட்டையும், கரும்பு அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் உடனடியாக மேற்கொண்டு செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் போதிய அளவுக்கு வருமானம் இல்லாமல், வாழ்க்கைத் தரத்தில் மிகவும் கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்த கோழ்பண்ணை, பால்பண்ணை போன்றவைகளில் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தேவையான டிராக்டர்கள், கிணறு வெட்ட போரிங் மெஷின்கள் போன்றவைகள் எளிதில் கிடைக்க வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலத்தைப் பண்படுத்தவும், நிலத்தைச் சமன்படுத்தவும் புல்டோசர்கள் எங்கள் பகுதியில் கிடைப்பதில்லை. எனவே, அந்த புல்டோசர்கள் கிடைப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தேவையான இரசாயன உரம், மருந்துகள், பொறுக்கு விதைகள் ஆகியவைகள் காலதாமதமில்லாமல் கிடைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், வறட்சி, வெள்ளம், புயல் போன்றவற்றால் பயிர்கள் அழிகின்றன. எனவே, பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் திட்டத்தை அரசு உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்கள் விரைவில் எதிர்பார்க்கும் வறட்டுப்பள்ளம், வழக்குப் பாறை, காட்டுர் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களை விரைவில் மேற்கொள்ள வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் வேளாண்மைக்கு மின்சாரத் தேவை மிக மிக அவசியம். பவானி, ஈரோடு, கோபி தாலுக்காக்களில் 98,000 கிணறுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் 18,000 கிணறுகளுக்குத்தான் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எங்கள் பகுதியில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 900 கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த முறையில் சென்றால், இன்னும் 100 ஆண்டுகள் ஆகும், 98,000 கிணறுகளுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுப்ப

[திரு. ஈ. எம். நடராசன்]

[1970 ஏப்ரல் 1]

தற்கு. ஆகவே, இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க மின் இணைப்புக் கொடுப்பதை அதிகரிக்க எங்கள் பகுதியில் ஈரோடு வலிஸ்டத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். பவானியில் டிராக்டர் சர்வீஸ் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்கு இதற்கு முன்பு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டது, ஒவ்வொரு வசைக்கும் எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டது, இந்த வருடம் கூட ரூ. 5 லட்சம், இல்லையென்று சொன்னால் ரூ. 50,000 என்ற அளவுக்கு டிமாண்ட் வருகிறதே தவிர, நடைமுறையில் விவசாயத்தை எப்படிப் பெருக்குவது என்பதற்கு ஒரு நல்ல ஸ்கீம் போட்டு, பேஸ்டு புரோகிராம் போட்டு ஏதாவது செய்திருக்கிறார்களா என்றால், கொஞ்சம் கவனக் குறைவு இருக்கிறது என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். முறையாகப் பாரப்போமானால், நிலத்தை சிறு சிறு துண்டுகளாகச் செய்வதினாலும், நிலத்தை வைத்துக்கொள்வதற்கான வரிலிங்கைக் குறைப்பதினாலும், விவசாயத்தைப் பெருக்கிவிடமுடியுமா என்றால், அதிலே பிராக்டிகலாக சில சிக்கல்கள் வரும். ஏனென்று சொன்னால், சரியாக பாடுபடக்கூடியவர்கள் கையில் நிலம் போய்ச்சேரவில்லை என்று சொன்னால், உற்பத்தி ஆகாது, கொண்டுவருகிற சட்டமும் நடைமுறைக்கு வராது. அமெரிக்கா, ரஷ்யாவில் நிலைமை என்னவென்று சொன்னால், அவர்களுடைய சூழ்நிலையில், ஜனத்தொகை குறைவாக இருப்பதினாலும், நிலம் அதிகமான பரப்பு அளவிலே இருப்பதினாலும், அதை மெகனைஸ் பண்ணி விவசாயம் செய்தால், 1,000 ஏக்கர் 2,000 ஏக்கர் விவசாயம் செய்தால், அதனால் நல்ல மிகுதல் கிடைக்கும் என்பது அவர்கள் அபிப்பிராயம். அதே நேரத்தில் ஜப்பான் நாட்டில் லீட்டிந்துப் பின்னால் இருக்கக்கூடிய சிறு சிறு துண்டு நிலமாக இருந்தால்கூட, மிக அருமையாக அதிகமாக மிகுதல் எடுக்கலாம் என்று அவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதையும் நாம் மறுக்க முடியாது.

இந்திய நாட்டில் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மற்றைய அயல் தேசங்களில் குளிர் பிரதேசங்களில் வருடம் பூராவும் பயிர் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் வருடம் பூராவும், எல்லாக் காலங்களிலும் விவசாயம் செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதை உபயோகப்படுத்தி, அதற்கு ஊக்கம் கொடுத்து, நமது அரசாங்கம் என்ன விதத்தில் விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டும் என்பது பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால், பெரிய ஜனத்தொகை கொண்ட கிராமங்களிலுள்ள விவசாயத்தை நாடியிருப்பவர்களின் வாங்கும் சக்தி பெருகி, வாழ்க்கை நிலை உயர்ந்துவிட்டால், இத்தனை டிபார்ட்மெண்டுகள் தேவையில்லை, இத்தனை டிமாண்டுகள் தேவையில்லை. இந்த நிலையை முக்கியமாக வைத்துப்பார்க்கும்பொழுது ரூரல் அக்கிரிகல்ச்சர் இம்ப்ரூவ் செய்வதற்கான முறையைப்பற்றி அரசாங்கமும், தனிப்பட்டவர்களும், இரண்டு விதத்திலும் திட்டம் தீட்டவேண்டும். அரசாங்கத்தின் சார்பிலே ரூரல் சர்வீஸிங் யூனிட்ஸ் ஆங்காங்கு அமைத்து, அவர்களுடைய வேலை என்னவென்று சொன்னால்-இங்கு இர்ரிக்கேஷனையும் சேர்த்து சொல்லவேண்டிய நிலைமையான வருகிறது-வாடா மாடுகளை மெண்டும், அதாவது இருக்கிற தண்ணீரை பகிர்ந்து கொள்வது, எந்த முறையில், எந்தப் பயிருக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் வேண்டுமோ அந்த அளவில் விடக்கூடிய நிலைமையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கான ஸ்கீம்ஸ் வேண்டும்.

நமது மகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில், எந்த அளவுக்கு புஞ்சை நிலம் இருக்கிறது, என்ன நிலையில் இருக்கிறது, மண் வளம் எப்படி, காடுகள் எத்தனை இருக்கிறது, என்பது பற்றியெல்லாம் டோபா ஸ்கெட்ச் கிளினிக் நமது அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கவேண்டும். ஒரு இடத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு என்ன டெபினியென்ஸி, அந்த

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எ. அ. சப்பராஜா]

நிலத்தில் எந்தப் பயிரைப் போட்டால் வரும் என்பதெல்லாம் கையில் இருக்கவேண்டும். அதே மாதிரி ஸாயில் அனாலிஸிஸ் சர்வீஸ் யூனிட்களில் அவர்கள் செய்யவேண்டும். ஃபார்ம் டெக்னாலஜியைப் பொறுத்த மட்டில், எங்கு பார்த்தாலும் பாலிடெக்னிக்ஸ் என்று சொல்லி, இல்லாத முறைகளையெல்லாம் மேல் நாட்டிலிருந்து கொண்டுவந்து, நவீன ரகத்தை உற்பத்தி செய்து புஸ்தகங்களிலோ, பட்ஜெட் உரைகளிலோ போடுகிறோம். உண்மையாக இருக்கக்கூடிய விவசாயத்தைப் பெருக்கக்கூடிய முறையிலே, போண்டு மெட்ரிக்ஸேஷன் கோர்ஸ், அக்ரிகல்சர் பாலிடெக்னிக்ஸை நல்ல விதத்தில் ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தி, அவைகளுக்கு மிகுந்த ஆதரவு காட்டவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அங்கே ஃபார்ம் டெக்னாலஜி, ஹை யீல்டிங் வெரைடிபீட்டஸ், பெர்யூலேஷன், இன்புட்டஸ், கிராப் ரொடேஷன் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும். ஒரு நிலத்தில் ஒரு கிராபைப் போட்டுவிட்டால், சில கெமிகல் டெபிஷியன்ஸீஸ் ஏற்படுவீரும். அப்பொழுது அந்த நிலத்தில் வேறு என்ன பயிர் போட்டால் வரும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு அரகாங்க் யோசனை சொல்வித் தரவேண்டும். இம்ப்ரூவ்டு பார்ம் இம்ப்லிமெண்ட்ஸ் என்ன முறையில் நாம் எதை உபயோகப்படுத்தினால் நல்லது என்று கண்டறிந்து, அதை யெல்லாம் நாம் அங்கே புகுத்தவேண்டும். அக்ரிகல்சர் பாலிடெக்னிக்ஸ் ஃபார்ம் ஓரியண்ட்டாக இருக்கவேண்டும். அதில் நல்ல முறையில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே அவர்களுக்கு டிரையினிங் கொடுக்கவேண்டும். மெக்னைஸ்டு எப்ரேயர்ஸ், எலெக்ட்ரிகல் பம்பு செட்ஸ், மெயிண்டெனன்ஸ் ஆஃப் ஃபார்ம் மெஷினரி இவைகள் சம்பந்தமாக, இந்த முறைகளெல்லாம் பற்றி நல்ல விதமாக அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தனிப்பட்ட முறையில், அரசாங்கம் அதிகமாக பணம் செலவிட்டாலும் கூட, அக்ரிகல்சரல் கஸ்டம் சர்வீஸ் ஏற்படுத்த, பாங்குகள் மூலம், அக்ரிகல்சரல் ரீபினைஸ் கார்ப்பரேஷன், ஸ்டேட் பாங்கு இவைகள் மூலம் பணத்தைக் கொடுத்து, இன்ஸ்டிடியூஷன் அல்லது ஆர்கனைஸேஷன் அல்லது இன்டிவிடுவல் இவர்களுக்கு நாம் ஊக்கத்தை அளிக்க வேண்டும். அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், டிராக்டர்ஸ், புல் டோஸர்ஸ், வெல்போரிங் எக்ஸ்ப்ளெண்ட்ஸ், திராஷர்ஸ், இம்மாதிரியாக சரதாரணமாக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சாமான்களை வாங்கி வைக்கவேண்டும். எத்தகாக நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், கையில பணம் இல்லாத விவசாயிகள் தாங்களே அவ்வளவு பணத்தையும் போட்டு இன்வெஸ்ட் செய்து வாங்கமுடியாத நிலையில், அவர்களுக்கு வரட்கையைக் கொடுத்துவிட்டு அந்த சாமான்களை உபயோகித்துக்கொள்வதற்கு வழிவகைகள் செய்தால், நல்லவிதமாக இருக்கும். இம்மாதிரியான திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தினால், நாட்டில் வேலையில்லா திண்டாட்டம் தீரும், கிராம மக்கள் நல்ல விதத்தில் வாழ்க்கையை நடத்துவார்கள், விவசாய உற்பத்தி பெருகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பேஸ்டு புரொகிராம் மாதிரி போட்டு, பைலட் பிராஜெக்ட் ஒன்றை ஆரம்பித்து, சர்க்கார் செலவில் சர்வீஸ் செண்டர்ஸை ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதோடு கூட தனிப்பட்ட முறையில் சில பேர்களுக்கு ஸ்கீம்ஸ் போட்டு, கஸ்டம் சர்வீஸ் ஆரம்பிப்பதற்கு அவர்களுக்கு நிதியை ஒதுக்கிவைத்து, அம்மாதிரி ஒரு நல்ல ஸ்கீமை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. நஞ்சன் : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் உணவு தானியக் பற்றாக்குறை என்பது பொதுவாக நாம் எல்லோரும் அறிந்த உண்மை. ஆனால், உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்றும் ஒரு திட்டத்தை

[திரு. சி. நஞ்சன்]

[1970 ஏப்ரல் 1]

அரசாங்கம் நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்றும் பல ஜில்லாக்களில் பல திட்டங்களை போட்டு வருகிறது. நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், கூடலூர்ப் பகுதியில் விவசாயத்திற்குத் தகுந்த தரிசு பூமிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. விவசாயம் செய்வதற்கு தகுதியாக உள்ள பூமிகளில் விவசாயம் செய்யவேண்டும் என்று அங்கு இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாதவர்கள் முன் வந்தால் செய்ய முடிய வில்லை. ஏனென்றால், தேயிலைத் தோட்டப் பகுதிகளிலே அந்த பூமிகள் இருக்கின்றன. தோட்டத்திற்குச் சொந்தமான பூமியாக இருப்பதால், அந்த பூமியில் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்றால், முடியவில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பூமிகளை அரசாங்கம் எடுத்து, வேலையில்லாத தொழிலாளர்களுக்கு அந்தப் பூமிகளைக் கொடுத்தால், விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதே சமயத்தில் அங்கு பல ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்துகொண்டு வருகிற விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தக்கூடிய நிலைமையில் இந்த அரசாங்கம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள்.

என்னுடைய பகுதியில் எடுமாடு வில்லேஜ், பிதிர்காடு வில்லேஜ் ஆகிய பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகள் நாளுக்கு நாள் என்குரோச்மெண்டுசெய்துவிடுவார்கள் என்று சொல்லி, எலிக்ஷன் ஆர்டர் போட்டு, அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதை நிறுத்த வேண்டும். அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள விவசாயிகள் மலையாளிகள் என்றோ அல்லது கம்ப்யூனிஸ்டுகள் என்றோ அரசாங்கத்திடம் தப்பு அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லி, அதன் மூலம் அங்கு உள்ள விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று பரவலாக அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். எலிக்ஷன் விஷயத்தில் உடனே அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து, அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நிரந்தரமாக விவசாயம் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களுக்கு பட்டா வழங்கவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர், திரு. கருணநாதன் அவர்கள் எங்கள் பகுதியில் தேயிலைக்கு வரி பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் மத்திய சர்க்காருடைய வரியிலை, தேயிலை விவசாயத்திற்கு பாதுகாப்பு உடனே ஏற்பட்டிருக்கிறது. தேயிலை விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு இந்த அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரிடம், இன்றைக்குப் போட்டிருக்கும் வரியை அவர்கள் குறைத்தால், உற்பத்தியாளர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்களால் விவசாயத்தை நடத்த முடியாது என்கிற நிலை ஏற்படும். விவசாயிகள் விவசாயத்தை நடத்த முடியாத வகையில் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே பெரிய பெரிய எஸ்டேட்டுகளுக்குப் போடலாம். ஆனால் சிறிய சிறிய விவசாயிகளுக்கும் போட்டு இருப்பதை உடனடியாக நிர்த்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது பகுதியில் செக் டாம்கள் கட்டி விவசாயத்திற்கு தகுதியுள்ள பூமிகளை நிரந்தரமாக ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், மின்சாரக் கட்டணத்தை பற்றிப் பல பாசங்களில் போராட்டங்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் போராட்டங்களை இந்த அரசாங்கம் மிகக் கவனமாகப் பார்த்து, அவர்களுடைய வாத்தத்திற்கு உட்பட்ட கட்டணத்தைக் குறைக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உருளைக்கிழங்கு விவசாயத்தில் விதைக் கிழங்குகள் கிடைப்பதில்லை. அதற்கு வேண்டிய மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை. இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நீலகிரிப் பகுதிக்கு உருளைக்கிழங்குக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வாய்ப்புக் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி செலுத்தி முடிக்கிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 1]

*திரு. பி. துரைராஜ் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே வைத்துள்ள விவரத்தில் இருக்கிற மானியங்களை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

தமிழகத்தில் இந்தத் துறை எவ்வளவு முக்கியமானது என்பது அதிகமான மக்கள் விவசாயத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதாலேயே வெள்ளிடமலையாகும். அவர்களுடைய குறைகளை மனத்தில் கொண்டு நாட்டிலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு எவ்வளவு சலுகைகள் வழங்கவேண்டும் என்று இருக்கிறதோ அவ்வளவையும் வழங்கியிருப்பதை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் வேளாண்மைத் துறைக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற நமது டாக்டர் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் கொடுத்திருக்கக் கூடிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது, விவரமாக சிறப்பான திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

தமிழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு முதன் முதலாக நம் மாநிலத்தில் ஒரு விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே மக்களெல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலமாகத்தான் உணவுப் பிரச்சினையை சமாளிக்க முடியும் என்கிற கொள்கைக்கு ஆதரவாக இருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க நல்ல பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கும் நம் அரசு, மக்களை வாட்டி வதைத்துக் கொண்டிருந்த உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் விவசாயத் துறையில் எவ்வளவு அக்கறையோடு இருக்கிறது என்பதற்கு இதுவே ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது.

விவசாயக் கடன் சலுகைகள் கொடுப்பதில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஆவணக் கட்டணச் சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதற்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பில் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், நெல்லை மாவட்டத்தில், சங்கரன்கோயில் வட்டாரம் மிகவும் மின்தங்கிய பகுதி என்று இந்திய அரசாலேயே தீர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஆற்றுப் பாசனமோ, சிறு அணைக்கட்டோ கூடக் கிடையாது. விவசாயத்திற்கு நீர்ப்பாசனம் மிகத் தேவை. அங்கே முழுக்க முழுக்க கிணற்றுப் பாசனம்தான். விவசாயத்திற்குப் பயன்படும் கிணறுகள் அத்தனையும் ஆழப்படுத்தப் பட்டாலென்பது, விவசாயம் செய்ய முடியாது. சங்கரன்கோயில் வட்டாரம் முழுதும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அதிகமாகக் கடன் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, விவசாயக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த விவசாயக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த பலர் ட்ரில்லர்கள், துளை போடும் கருவிகள் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள், பலர் ட்ரில்லர்களை அரசாங்கச் செலவில் வைத்து விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று. அப்படிச் செய்வதுதான் விவசாயத்திற்கு நன்மை பயக்கும் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சங்கரன்கோயில் வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், 20 ஆண்டு காலமாக அந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. மக்களுக்கு விவசாயத்திற்குப் பயன்படாமல் ஏராளமாக பூமிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, எங்களைப் பகுதி கிரி ஆறு திட்டத்தை, முதலாவது திட்டத்திலேயே சேர்த்திருந்தும் என்ன காரணத்தாலையோ அது விடுபட்டுவிட்டது. இப்பொழுது நம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்தக் கிரியாறுத் திட்டத்தை கேரள அரசோடு உடன்பாடு கண்டு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், ஏறத்தாழ, 10 கோடி ரூபாய் செலவானாலும் பாதுகாப்பில்லா, ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ஏக்கராவுக்கும் மேற்பட்ட நிலங்கள் பாசன வசதி பெறும்; அதிகமாக விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் காண

[திரு. பி. துரைராஜ்]

[1970 ஏப்ரல் 1]

வாய்ப்பு இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைய நிலையில் இதைப் பரிசீலித்து, இந்த கிரியாறுத் திட்டத்தை பெற்றுத் தந்து, மக்களுடைய வாழ்வில் ஒளியேற்றி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பல்கலைக்கழகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு திறமைவாய்ந்த, பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்து, சிறந்த முறையில் அமைத்து வைக்க வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முன்னால் வாங்கிய கடன்களைக் கொடுக்க விவசாயிகள் மிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு சில காலத்திற்கு கடன்கள் ஒத்திவைக்கப் பட்டன. மறுபடியும் பல சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தால் மீதமாகக் கிடைக்கும் நிலங்களை பகிர்ந்து கொடுத்து, கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து விவசாய உற்பத்தியில் அவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்றும், வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்த அவைத் தலைவருக்கு நன்றி செலுத்தி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. தோ. மு. நல்லசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மையின் கீழ் 16-வது மானியமாகவும், 39-வது மானியமாகவும் வந்திருக்கும் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கட்சியால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஹெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து, என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

இந்தத் துறையின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி, நான் நீண்டதொரு விளக்கம் கொடுக்கத் தேவையில்லை. 'சுழன்றும் ஏரப்பின்னது உலகு' என்பது முன்னேர் வகுத்த மொழி. உணவுக்கு, உடைக்கு, வேலை வாய்ப்புக்கு, விலைவாசிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு, அந்நியச் சொலாவணி தேடுவதில், நாட்டின் ஆளாகையத்திற்கு, அமைதிக்கு என்று இப்படி வரிசை யாகச் சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். இந்த மானியத்தைப் பொறுத்த வரையில், வேளாண்மை உற்பத்தி, சிறு பாசனம், மண்வளப் பாதுகாப்பு, வயக்கட்டு மேம்பாடு ஆகிய இந்த நான்கு அமைப்புகளும் தான் முக்கியமானவை. இந்த நான்கு அமைப்புகளையும் பொறுத்து நான்காவது திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 65 கோடி. 1970-71-ல் நிதி ஆண்டிற்கு ரூ. 9 கோடி 16 லட்சம். இந்த நிதி ஒதுக்கம் போதாது என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்த ஒதுக்கீட்டைப் பார்க்கும் போது, இது மொத்த ஒதுக்கீட்டு நிதியில் 5% வருகிறது. இந்த முக்கியமான துறைக்கு 5% நிதி ஒதுக்கம் போதுமா என்பதைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இது போதாது என்பது மட்டுமல்ல, சென்ற ஆண்டு, 1969-70-ல் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது 15 கோடி 99 லட்சம், கிட்டத்தட்ட 16 கோடி ரூபாய். ஆனால் செல்வானது, நிலைவல் எஸ்டி மேட்டின் புள்ளிவிவரப்படி, 14 கோடி 69 லட்சம் நினை செல்வாகி யிருக்கிறது. ஆக, கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி 30 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் செல்வழிக்கவில்லை என்று ஆகிறது.

அதாவது துணைப்பணியில் டார்ஜெண்டை எட்டிப் பிடிக்க முடியவில்லை. நாம் நிர்ணயித்துக் கொண்ட லட்சிய அளவை, என்ன என்ன சாதனைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணினோமோ அவைகளையெல்லாம் நம்மால் எய்தமுடியவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிவரங்களிலே, சென்ற ஆண்டிலே, அதற்கு முந்தைய ஆண்டிலே அடைய எண்ணிய சாதனைகள், அடைந்த சாதனைகள் என்று வரமாகக் கொடுத்திருந்தால் நாம் எவ்வளவுதூரம் வெற்றி பெற முக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். சென்ற ஆண்டிற்கு எவ்வளவு அடைய எண்ணியிருந்தோம், எவ்வளவு அடைந்திருக்கிறோம்.

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

கீறும் என்பதற்கான புள்ளிவிவரம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு துறை வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லும் போது, அந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டை வைத்து அதை மதிப்பிடுவது கிடையாது. அந்தத் துறையானது செய்த சாதனைகளை வைத்துத்தான் வெற்றிபெற்றிருக்கிறது, இல்லையா என்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இலக்குகள் என்ன, சாதனைகள் என்ன என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் அளவிற்கு மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு புள்ளிவிவரங்கள் அடங்கிய விவரக் குறிப்பு, அரசு வழங்கிய பட்ஜெட் தஸ்தாவேஜிகளில் சேர்க்கப்படவில்லை.

அடுத்து, “வேளாண்மை” மேம்பாடு அடைய வேண்டும், பெரிய “புரட்சித் திட்டத்தை” உருவாக்க வேண்டும், “பசுமைப் புரட்சியை” உண்டாக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். பசுமைப் புரட்சியை உண்டாக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு அடிப்படைத் தேவையான பத்து அம்சங்களில் தக்க கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். நீர், நிதி, தர விதைகள், நிலத்தைச் செப்பனிடல், எருஷு—உரமும், பயிர் பாதுகாப்பு; வேளாண்மைக் கல்வியும், ஆராய்ச்சியும், வேளாண்மைத் துறையில் அமைவோரின் நலனும், அமைதியும் சுபக உறவும், பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் விளை பொருளைப் பாதுகாப்பாக வைக்கவும் நியாய விலையும், வேர் ஹவுஸிங் அண்ட் மார்க்கெட்டிங் இவை அத்தனையும் இருந்தால் விவசாயம் மேம்பாடு அடையும் என்பதைச் செல்லிக்கொள்கிறேன். இதன் அடிப்படையில் என்னுடைய ஆலோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம் பல்வேறு அமைச்சர்களைக் கொண்டு இயங்குகிறது. விவசாயத்துறை முன்னேற்றம் காண வேண்டுமென்றால், இந்தத் துறையானது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய மேற்பார்வையில் இருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. நான் இதைக் கூறும்போது இந்தத் துறையை நிர்வகித்துவரும் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்களுக்கு திறமையில்லையென்கிறேன். இந்தத் துறை அவரிடம் இருக்கக்கூடாது என்ற எண்ணத்திலோ நான் சொல்லவில்லையென்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பாளியாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை உரையின் இறுதியில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பத்து அம்சங்களில் “நீர்” பற்றி முதலில் எடுத்துக்கொள்வோம். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், அநேகமாக நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நீர் ஆதாரங்களையெல்லாம் நாம் பயன்படுத்திவிட்டோம். இனி வரக்கூடிய ஆதாரங்கள் நிலத்திற்குள் மேலே கிடைக்கும் தண்ணீரைப் பற்றியதாக திட்டத்தை வகுக்கமுடியாது. இது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அடுத்தபடியாக பூமிக்குள்ளே இருக்கும் தண்ணீரைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியது இன்றைக்கு இருக்கும் நிலவரம் என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

ஆழமாகக் கிணறுகளை வெட்டுவதன் மூலமாகவும் தண்ணீரை எடுக்க முடியும். மேலும் நிலத்திற்கு மேலே உள்ள தண்ணீரை சிக்கனமாக உபயோகிப்பதைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலமாகவும் விவசாயத்தை மேம்படுத்தலாம். மேலும் நாம் சிறுபாசனத்தை வளர்க்கக் கூடிய விதத்தில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த வேண்டும். நாம் பலர் டிரில்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் டிரில்களின் உபயோகம் மிகமிகக் குறைவு என்பதைச் சட்டிக்காட்டுகிறேன். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் கிட்டத்தட்ட 25 ஆயிரம் கிணறுகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒரு லட்சம் கிணறுகளை உருவாக்க திட்டம் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே டிரில்கள் சரிவர இயங்குவதில்லையென்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இருக்கக்கூடிய டிரில்களும் சும்மா இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஐக்கிய நாடுகள் சபை உதவித் திட்டத்தின் கீழ் நம்முடைய மாநிலத்தில் பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை ஆராய்ச்சி செய்து பயன்படுத்துவதைக் குறித்து திட்டம் இருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியிலே டிரில்களை வைத்து 300 அடி, 320 அடி ஆழம்

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

[1970 ஏப்ரல் 1]

என்ற அளவிலே குழாய்க் கிணறுகள் போட்டார்கள். அதற்குள் அந்த இயந்திரம் கெட்டுவிட்டது. மேலும் அந்த இயந்திரத்தினால் ஆழப்படுத்த முடியவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

கடலோரப் பகுதிகளிலும், ஆற்றோரப் பகுதிகளிலும் தவிர மற்ற மேட்டுப் பிரதேசங்களில் ஆயிரம் அடி வரை ஆழப்படுத்த வேண்டும். வறண்ட பிரதேசங்களிலும் ஆயிரம் அடி வரை ஆழப்படுத்தலாம். சேலம், கோவை, திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்கள் போன்ற வறண்ட பிரதேசங்களில் ஆயிரம் அடி ஆழம் வரை தோண்ட வேண்டும். இப்படி ஒரு நல்ல திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசாகட்டும், மாநில அரசாகட்டும், புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் எப்படி வேளாண்மையை விருத்தி செய்வது என்ற நோக்கத்தில் இயங்கி வருகின்றன. தமிழ்நாட்டில் ஆழமான கிணறுகளை வெட்டியும், அதற்கான மின்சார வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதின் மூலமும் உதவ வேண்டும். இப்படிச் செய்கின்ற தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மானியம் கொடுப்பது சிறந்ததும் தலையாய கடமையும் ஆகும். கிணறு வெட்டுபவர்களுக்கு நாம் சப்சிடிக் கொடுக்கிறோம். அதேபோல உற்சாகமான விவசாயிகளுக்கு சப்சிடிக் கொடுத்தால் நல்ல ஆழமான கிணறுகளை வெட்ட முற்படுவார்கள். உற்சாகமான விவசாயிகளுக்குச் சில அதிகாரிகள் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். சரியான கணக்கு வைத்து, சரியாகப் பணம் கட்டும் விவசாயிகளுக்கு அதிகாரிகள் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் சரியான கணக்குக் கொடுக்காத விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதில்லை என்பது என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல திட்டங்களை இலாகாவின் விழிப்பு போடு இருந்து செயல்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார மோட்டார் கடன் கொடுக்கிறோம். பம்ப் செட்டுக் கடன் கொடுத்து விடுகிறார்கள். நான்காயிரம், ஐந்தாயிரம் ரூபாய் என்று பம்ப் செட் வாங்கி வைத்துக்கொண்டவர்களுக்கு சர்வீஸ் கனெக்ஷன் கொடுக்கவில்லையென்று சொன்னால் என்ன செய்வது? மின்சார இணைப்பு கிடைக்காததினால் ஏராளமான மோட்டார் பம்ப் செட்டுகள் ஓடாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மின்சார இலாகாவுக்கும் விவசாயக் கடன் கொடுக்கும் துறைக்கும் ஓர் இணைப்பு இல்லாதததான் இதற்குக் காரணம் என்று கருதுகிறேன். பணம் கட்டப்பட்ட விவசாயிகள் மோட்டார் பம்ப் செட் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு காலத்தில் மின் இணைப்பு கிடைக்க வில்லையென்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விருப்புகிறேன். சில இடங்களில் டிரான்ஸ்பார்மர்களில் எவ்வளவு லோடு தாங்குமோ அதற்கு அதிகப் படியான கரண்ட் சப்ளை செய்வதால் மோட்டார்கள் எல்லாம் வெந்து போகக்கூடிய, எரிந்து போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

நம்முடைய நாட்டிலே மின் இணைப்பு மூலமாக மட்டுமல்லாமல், ஆயில் என்ஜின்களை உபயோகப்படுத்தியும் விவசாயம் செய்துவருகிறோம். பஸ்கள், லாரிகள், பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய விலையில்தான் டீசல் ஆயில், க்ரூட் ஆயில் போன்றவைகளை விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். இவ்வளவு அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த விலை விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய எண்ணெய்க்கு சப்சிடிக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு எண்ணெய்க்களை சப்சிடிக் ரேட்டில் கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல விவசாயிகளுக்கு மின்சாரமும் சப்சிடிக் ரேட்டில் கொடுக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் பட்ஜெட் உரையின்போது சொல்லலாம் என்று வந்தேன். எதிர்பாராதவிதமாக யூனிட் ஒன்றுக்கு ஒன்றேழுக்காக

வாக்கெடுப்பு

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

பைசாவைக் கூட்டி, யூனிட் ஒன்றுக்கு பத்து பைசா என்று ஆக்கிவிட்டார்கள். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. தமிழ்நாடு எங்கும் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகள் போராடுகிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய வீசேஷமான, நியாயமான கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அரசு நல்லபடியாக கூர்ந்து கவனித்து, மின் சாரக் கட்டண உயர்வைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒன்று செய்யலாம். நாம் இத்துறைக்கு பொது நிதியில் 5 சதவீதம் தான் ஒதுக்குகிறோம். 16 கோடி தான் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த மின்சாரக் கட்டணக் குறைவினால் 2½ கோடி மின்சார வாரியத்திற்குக் குறைகிறது என்றால் நாம் விவசாயிகளுக்கு “சப்சிட்” கொடுத்து மின்சார வாரியத் திற்கு நாமே அந்தத் தொகையை ஒதுக்கிவிடலாம். அதைவிட்டு விவசாயிகள் தலையில் அதைச் சுமத்துவது நியாயம் அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நதி ஓரப் பகுதிகளில் அதிகச் செலவு செய்து மோட்டார்கள் எல்லாம் வைத்து சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அதை உறுதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காவேரி ஓரப் பகுதிகளில் இப்போது புதியதாக சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, ஈரோடில் சேஷசாயி பேர்பர் மில்ஸ் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆலையின் கழிவு நீரை காவேரியில் விடுகிறார்கள் அதனால் தண்ணீர் கெட்டுப் போகிறது. அதை எடுத்துக் குடிக்கிற மக்களது ஆரோக்கியம் கெடுகிறது என்பது ஒரு புறம். அந்தத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சுவதனால் பயிர் பாழாகிறது. சாகுபடி பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அதுபோல ஆலைகளின் கழிவு நீரை ஆற்றில் கலக்கவிடக்கூடாது. குறிப்பாக ஈரோடு பக்கத்தில் இதுபோல நடப்பதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை, பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை” என்கிற பழமொழி அந்தக்காலம் முதற்கொண்டு இந்தக் காலம் வரை உண்மையாகவே இருக்கிறது. இந்த நிதிச் சங்கடம் விவசாயிகளுக்கு ரைக்கூடாது என்றுதான் மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் விவசாயிகளுக்கு நிதி உதவி அளிக்க பலவகையில் முன்வந்திருக்கிறது. பல பாங்குகள், நிலவள வங்கிகள் அப்புறம் தனியார் நடத்தக்கூடிய சர்க்கரை ஆலைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். ஆனால் அந்த நிதி நியாயமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு அம்மாதிரி பல துறைகளிலும் கடன் கிடைக்க வழி செய்யத்தான் வேண்டும் என்றாலும் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வருகிற 10 விவசாயிகளில் 2 பேர்கள் தான் உண்மையில் விதை, உரம், பயிர் பாதுகாப்பு வேலைகளுக்காகக் கடன் வாங்குகிறார்கள். வாங்கிய கடனையும் செலவழிக்கிறார்கள். பாக்கி 8 விவசாயிகள் எந்த எந்த ரூபத்தில் எல்லாம் கடன் பெறுவது என்று வருகிறார்களே தவிர விவசாயத்திற்காகச் செலவிட கடன் வாங்குவதில்லை. இது நல்ல போக்கு அல்ல. விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக கடன் கொடுத்து உதவ அரசாங்கம் முன் வருகிறது. விவசாய முன்னேற்றத்திற்கே இது கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பது எனது கருத்து. அதற்காவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே பம்பு செட்டு லோனைப் பற்றிச் சொன்னேன். அதைப் போலவே டிராக்டர் லோன். ஒரு விவசாயி குறிப்பிட்ட பரஞ்சான் டிராக்டர் வேண்டுமென்று கோரி கடன் மனுப் போடுகிறான். அவனுக்கு லோன் சாங்ஷன் ஆகிவிடுகிறது. ஆனால் அந்த ரக டிராக்டர் கிடைக்கவில்லை. அதன் காரணமாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டாலும் ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைச் செலவழிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது.

[திரு. தோ. மு- நல்லசாமி]

[1970 ஏப்ரல் 1]

அடுத்தபடியாக, தாவதைகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதன் பெருமையைப் பற்றி யாரும் குறைத்துச் சொல்ல முடியாது. பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த நிலைமைக்கும் இப்போதுள்ள நிலைமைக்கும் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்று சொல்லலாம். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு விவசாயத்துறை ரிசர்ச் பிரிவில் இருந்து ஏ.டி.டி. 27, லி. ஒ. 25, லி. ஒ. 33, லி. ஒ. 39 போன்ற விதைகள் எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டுவந்தன. இப்போது ஐ.ஆர். 5ம், ஐ.ஆர். 8ம் வந்திருக்கின்றன. இந்த இரண்டும் அபரிமிதமான விளைச்சலைக் கொடுக்கிறது என்பதில் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது. ஆனால் மக்கள் மத்தியில் ஒரு சிலர் இதைப் “பயன்படுத்தலாம்” என்கிறார்கள். ஒரு சிலர் இது நோய் நொடிகளுக்குத் தாக்குப் பிடிக்காத ஒன்றாக இருக்கிறது, ஆகவே, இதைப் “பயன்படுத்தக்கூடாது” என்கிறார்கள்.

பொதுவாக மண்வளம், நீர்வசதி, சீதோஷ்ணநிலை ஆகியவை எல்லா இடங்களிலும் ஒரேமாதிரியாக இருப்பதில்லை. கோவை மாவட்ட மண் வளம் ஒருவகை, கடற்கரையோர செங்கல்பட்டு மாவட்ட மண்வளம் ஒருவகை, கீழற்றுப் பாசனம் உள்ள இடங்களும் இருக்கின்றன. ஆற்றுப் பாசனம் உள்ள இடங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே இதற்கு நான் ஒரு நடி சொல்கிறேன். புதிய ஆராய்ச்சி ரக விதைகள் வருகிறபோது பல்வேறு பள்ளாக்குகளில் பரிட்சார்த்தமாக முதலில் பயிரிடப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் புதிய ரக வித்துக்கள் சோதிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி ஆராய்ச்சி செய்து எந்த எந்தப் பகுதியில் ஐ.ஆர்.8 சிறப்பாக வருகிறது, எந்த ரக நெல் எல்லாப் பருவக் காலங்களிலும் ஏற்றதாக இருக்கிறது, எந்தப் பயிர் குறிப்பிட்ட பருவத் திலேயே பயிரிடப்பட வேண்டும் என்பனவற்றையெல்லாம் நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாம் விதைப் பண்ணைகள் வைத்திருக்கிறோம். வரவேற்கத் தக்கது தான். அந்த விதைப் பண்ணைகளில் எல்லாம் நல்லமுறையில் விதைகளைக் காயவைத்து எடுக்க ஒரிடத்திலும் தரஷ்ஷிங் ஃப்ளோர் கிடையாது. அதேபோல விவசாயிகளிடத்தில் விறியோகிக்கும் வரை நல்லமுறையில் பாதுகாத்து, பூச்சிகள் அடிக்காமல் வைத்திருக்க கோடவன் வசதி செய்து கொடுப்பதில்லை. நாம் 300 பார்ம்களை நடத்துகிறோம். இவை போதாது என்று இதை நல்ல முறையில் விரைவுபடுத்தவும் திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். ஆனாலும் விதைகள் விவசாயிகள் கைக்குப் போய், காட்டில் பரப்பப்பட்டு, முளை வரக்கூடிய அளவுக்கு பொறுப்பும், அக்கறையும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருந்தாக வேண்டும். இப்போது அத்தகைய நிலைமை இல்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, லீ. ஒ. 33-க்கு ‘கருணா’ என்ற பெயரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல நாட்கள் பாடுபட்டு அந்த ரக விதையை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டுவந்தவர் ‘அன்-நோன் வாரியராக’, பெயர் இடம் தெரியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார். அப்படியிருக்க அதற்கு அரசியல் தலைவர் பெயரைக் கொடுக்கத் தேவையில்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிலத்தைச் செப்பனிட நவீன இயந்திரங்கள் மிகமிக அவசியம். பழைய கலப்பையையும், மண்வெட்டியையும் வைத்துக் கொண்டே இருக்க முடியாது. அதிவேகத்தில் பெருகிக் கொண்டிருக்கிற ஜனத்தொகைக்கு இது போதாது.

நம் நாட்டில் பஞ்சாப் மாநிலம் தான் இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதில் மிகத் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலாபலன்களை நன்கு தெரிந்து agricultural techniques with marked emphasis on mechanisation என்ற அடிப்படையில் இயங்

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

கியதால் பஞ்சாப் மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்குகிறது. அதன் விளைவு என்ன ஆயிற்று என்றால் தமிழ்நாட்டில் இருந்த டிராக்டர்களை எல்லாம் கூட செக்ஷன் ஹாண்டில் வாங்கி அங்கே கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். அதைப்போல நாமும் விவசாயத் துறையில் இன்னும் தீவிரமாக நவீன இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்த முன்வந்தால்தான் அதிக அளவில் பயன் ஏற்படும். அப்படி ஒரு நிலை ஏற்படுகிறபோது—தனியார் டிராக்டர்களைக் கூட அரசாங்கப் பண்ணையில் ரிப்பேர் செய்து கொடுக்க வழிவகை செய்யப்படுவேண்டும். இப்போது அரசாங்க வொர்கஷாப்பில் செய்கிறார்கள். ஆனால் 300 பர்சென்ட் சார்ஜ் விதிக்கிறார்கள். அதைத் தவிரக் வேண்டும். நூறு பர்சென்ட் ருக்குமேல் போடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாயில் கன்சர்வேஷனைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். மண் வளப் பாதுகாப்புக்காக மத்திய சர்க்கார் உதவுகிறது, மாநில சர்க்காரும் உதவுகிறது. அதுபற்றி மலேயிர்தேச உறுப்பினர்கள் சிலர் கூடச் சொன்னார்கள். இப்போது 50% சப்ஸிடி கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு வேலைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் ஆகிறது என்றால் அதிகாரிகள் சம்பளம், அலுவல் ஆகிய எல்லாவற்றையும் சேர்த்து 2,000 என்று வைத்து, அதில் ஆயிரம் சப்ஸிடி எண்கிறபோது இதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படாது போகிறது. அப்படியின்றி ஒரு வேலைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்றால் விவசாயிக்கு 500 ரூபாய் சப்ஸிடி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, பெரிய நிலங்களை எல்லாம் உடைக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டோம். சட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம். இனி பெரிய 35 ஹைஸ் பவர், 50 ஹைஸ் பவர் இயந்திரங்கள் எல்லாம் வாங்கிக் கொடுக்க நாம் திட்டமிட்டிருந்தாலும் அவை அவசியந்தானா என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய் என்ற அடிப்படையில் ஒரு திட்டத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் மெக்கானிகல் என்ஜினியர்கள் பலர் வேலையில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மல்ல முறையில் ஆழமாக உழக்கூடிய கருவிகளைக் கண்டுபிடித்து சிறிய சிறிய இயந்திரங்களை உருவாக்கி அவற்றைப் பயன்படுத்துவதன்மூலம் நாம் சிறிய சிறிய நிலங்களைத் தீவிர விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். அதோடு வேலையில்லாதவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பைக் கொடுக்கலாம். எனவே இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்தது, எருவும் உரமும். “ஆர்கானிக் மேன்யூரியல் வேல்யூ” சக்தி நிலத்தில் குறைந்து வருகிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சிக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அரைமணி நேரம் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : மணி அடியுங்கள், உட்கார்ந்துவிடுகிறேன். இலேயாண்டை வயிண்டிங் அப் செய்து என் கட்சி சார்பில் பேசுவதால் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படியில்லை.

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : நாட்டிற்கு நல்ல பயன்களைத் தருகின்ற பாயிண்டிங்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதிகமாக நேரம் கொடுத்து எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தால் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னொரு ஐந்து நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : இன்னொரு பத்து நிமிடங்கள் கொடுங்கள்.

[[1970 ஏப்ரல் 1

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 3 மணிக்கு கவுன்சில் இருக்கிறது..

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி: ஐந்து நிமிடத்திற்கும் பத்து நிமிடத்திற்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எல்லாம் அப்படி அப்படியேதான் போய்விடும்.

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி: தலைப்புக்களைமட்டும் அப்படியே படித்துவிட்டு முடிக்கிறேன். ஆர்கானிக் மேன்யூர் போடுவது குறைந்துவிட்டது. நிலத்தில் அதனால் சக்தி குறைந்துவிட்டது. அந்த சக்தியை மேம்படுத்துவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உரம் இடுவதற்கு முன்னால் சாயில் டெஸ்ட் நடத்தப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் உள்ள மண் வளத்தைப் பரிசோதித்து அதன் பிறகுதான் உரம் இடவேண்டும்.

அடுத்தது, பயிர் பாதுகாப்பு. அடிக்கடி மருந்துகள் தெளித்து அதிலே கவனம் செலுத்துகிறோம். அதோடு ஒட்டுண்ணிகளை வளர்த்து என்போ மோலஸியை வளர்க்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்ததாக பூச்சி மருந்துகளை சப்ளைடைஸ்டு ரேட்டிலே நல்ல முறையிலே விநியோகிக்க வேண்டும்.

வேளாண்மை கலவியும் ஆராய்ச்சியும் என்ற தலைப்பிலே அக்ரிகல்சரல் எஞ்சினியரிங் விங் என்று இருக்கிறது. எஞ்சினியரிங் படித்தவர்களை எஞ்சினியரிங் பகுதியிலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ப்யூர் சயின்ஸ் படித்தவர்களை தனியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பி.எஸ்ஸி. அகரி. படித்தவர்களை தனியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இருந்ததால்தான் கோவையிலே குழம்பங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. கோவையிலே ப்யூர் சயின்ஸ் கிராஜுவேட்ஸுக்கு புரொமோஷன் கொடுத்தால்தான் பி.எஸ்ஸி. அகரி. கிராஜுவேட்ஸ்கள் பின்தங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறதே என்றுதான் அவர்கள் அறமாக பெரிய ஸ்ட்ரைக் பண்ணி குழம்பங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டன என்பதை நினைவூட்டுகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையிலே பதவி உயர்வுபற்றிச் சொல்லும்பொழுது அந்தத் துறையிலேயே பல ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்றுள்ளவர்களுக்குத்தான் புரொமோஷன் கொடுக்கவேண்டும்.

வேளாண்மைத் துறையிலே தக்கபடி மனித சக்தியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நீரும், நிலமும், விதையும், அணியான பாதையும் ஆழ உழுவதற்கு ஏறும் இருந்தால் மட்டும் போதாது. “செய் வாரும் சொல் கேட்டால் தான் என்றும் உழவே இனிது” என்றார் ஔவையார். இத்துறையின் மூலம் இத்தொழிலில் அமைதி காக்கப்பட ஈடுபடுவோருக்குத் தக்க கூலி மட்டுமல்ல வாழ்க்கை வசதிகள் அனைத்தும் கிடைக்க ஆவன் செய்ய வேண்டும். கீழத் தஞ்சையிலே நிலைமையைப் பார்த்தோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

வேகரீஸ் ஆப் நேச்சர், மழையின்மை, அதிக மழை, புயல் இவற்றால் பாதிக்கப்படுகிற நேரத்திலே அதை ஈடுகட்டுவதற்காக பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் “கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்” திட்டம் புகுத்தப்படவேண்டும். மாநில அரசுகள் தக்க ஆர்வம் இதிலே நடைமுறையிலே காட்டவில்லை என்று மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே சொல்லியிருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக வேர்ஹூஷலிங் அன்ட் மார்க்கெட்டிங். தானியங்கள் கெட்டுப்போகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அவற்றிற்குத் தகுந்த பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு விவசாயிகளுக்கு கட்டுபடியாகக்

1970 ஏப்ரல் 1]

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

கூடிய விலை கொடுக்க வேண்டும். ஃப்ளோர் பிரைஸ் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் தொடர்ந்து விவசாயம் செய்யமுடியும். ஒரு வருஷம் அதிகமாக விலையும், ஒரு வருஷம் பற்றுக்குறையும் ஏற்படுகிறது. எனவே, “ஃப்ளோர் பிரைஸ்” “சீலிங் பிரைஸ்” ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும்.

அடுத்ததாக, கரும்பு உற்பத்தி. நம்முடைய நாட்டிலே அதற்குத் தகுந்த டிராபிக்ஷல் க்ளேமேட் இருக்கிறது. ஆனால் ஆலைச் சொந்தக் காரர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் நடக்கிறார்கள். 1967-68-லே குறைந்த அளவு கரும்பை அரண் செய்து உற்பத்திசெய்து அதிகமாக லாபம் சம்பாதித்தார்கள். அதற்குமாறாக 1968-69-லே அதிகமான அளவுக் கரும்பை அரண் செய்து உற்பத்திசெய்து அதிகமாக லாபம் சம்பாதித்தார்கள். பதிவுசெய்த கரும்பு விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் இல்லை. அவர்கள் தஞ்சம் புகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சூத்திரம் நிர்ணயித்துள்ளது. ஆனால் அதன்படி விலை கொடுப்பதில்லை. விவசாயிகள் வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள். டன் 1க்கு ரூ. 65 கொடுக்க வேண்டுமென்று கேள் கமிஷனர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் அப்படியிருந்தும் புகலூர் D.S. A.Co. ஆலையினர் அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க முன்வராத நிலைமை இருக்கிறது. இதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக வாழை அபிவிருத்தியைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனுடைய முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய தில்லை இரண்டு பழங்கள் இருந்தால் ஒரு நேர சாப்பாட்டை மீதப்படுத்தலாம். இதிலே இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்படுகிற துள்ளுமூம் இன்னும் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி இதனுடைய மாவை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு ஆராய்ச்சிகள் செய்யவேண்டும்.

சேலம், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலே குச்சிக் கிழங்கு அதாவது மாவல்லிக் கிழங்கு பயிர் செய்யப்படுகிறது. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இது மூன்று வகைகளில் பயன்படுகிறது. ஒன்று உணவுப் பஞ்சுத் தைத் தீர்க்கும். இரண்டாவது வேலையில்லாதவர்களுக்கு சிறு சிறு ஆலைகள் இதற்காகத் தோற்றுவித்தால் வேலை கிடைக்க வசதிகள் ஏற்படும். மூன்றாவதாக கால்நடைச் செல்வம் அபிவிருத்தி அடைய இதைப் பயன்படுத்தலாம். எனவே இதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

பருத்தி அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்திலே உள்ள ஆலைகள் எவ்வளவு, பஞ்சுத் தேவை எவ்வளவு என்பதைப்பார்த்து தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு பஞ்சு அத்தனையும் நம்முடைய நாட்டிலே உற்பத்தி செய்வதற்கு திட்டமிடவேண்டும்.

பஞ்சாப் மாநிலத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற அபிவிருத்தியைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1947-ஆம் ஆண்டிலே ஏற்பட்ட பிரிவினாலே அது சின்னப்பின்னமான பகுதி. 1950-60-ம் ஆண்டிலே பற்றுக்குறையாக இருந்தது. 1960-70-லே கிரானி ஆப் இந்தியா என்ற பெயர் வாங்கியிருக்கிறது. 20 லட்சம் டன் உற்பத்தி நிலையாக இருந்தது அசற்கு மாறாக, 64 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகக்கூடிய நிலைக்கு எட்டி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உணவுச் சேமிப்பு 36 லட்சம் டன் எண்ணும் அதிலே 18½ லட்சம் டன் பஞ்சாப் மாநிலம் மட்டுமே கொடுக்கக்கூடிய உயர்ந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். தரிசாகக் கிடக்கக்கூடிய அவ்வளவு நிலங்களையும் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள்.

Almost the entire cultivable area in the State has been brought under the plough and now the efforts of the planners and farmers are directed towards increasing the output per hectare by large-scale use of fertilizers and improved varieties of seeds என்ற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

[1970 ஏப்ரல் 1]

1960-61-இல் ஒரு ஹெக்டேருக்கு 821 கிலோகிராம் உற்பத்தி செய்த இடத்தில் 1967-68-ல் 1,863 கிலோகிராம் என்ற அளவுக்கு விளையக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். மூன்றுதடவை மந்திரிசபைகள் கவிழ்ந்தும், பிரஸிடெண்ட்ஸ் ரூல் வந்தும் நிலையில்லாத அரசாங்கம் இருந்தும் அந்த இலாகா எவ்வளவு திறமையாக நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திலே இரண்டு போகம், மூன்று போகம் விளைவிப்பதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. இதைத்தவிர பேரன் லாண்டாக இருக்கின்றவற்றை அதாவது வறண்ட பகுதிகளாக உள்ளவற்றை இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, கோவை போன்ற மாவட்டங்களில் உள்ள வறண்ட பகுதிகளை விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும். கடைசிப் பட்சமாக பனைமரம், புளியமரமாவது தரிசுப் பகுதிகளில் பயிராக்க வேண்டும். அதையெல்லாம் “ஜாயின்ட் பார்மிங்” என்ற முறையிலே வைத்து, “மாதிரிப் பண்ணைகள்” ஏற்படுத்தி செயல்படுத்திப் பார்க்கவேண்டும். சர்வீஸ் கோவாப்பரேடிவ் மூலம் இயந்திரங்களை வைத்து பண்ணைகள் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும், இப்படியெல்லாம் செய்து எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்தால் உற்பத்தியை அதிகமாக்க முடியும். நான் முடிவில் வேகமாகக் கூறிய 10 அம்சங்களையும் இதற்குப் பொறுப்பு வகிக்கின்ற அத்தனை இலாக்காக்களும் சரியாக கவனித்து வேலை செய்தால்தான் நிறைவேற்றமுடியும். அதற்காகத்தான் இந்த இலாகா முதலமைச்சரிடம் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். 13 வருடம் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த அனுபவத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சருடைய பிரைவேட் செக்டரி மணியடித்தால் பைல்கள் எவ்வளவு துரிதமாக வரும் என்பதை தெரிந்துதான் அந்த இலாகா முதலமைச்சரிடம் இருப்பது நல்லது என்று நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. மன்றத்தேர்தலை, நலஇந்தியாவின் சிற்பி, பாரதப் பிரதமர் நேருஜி அவர்கள் அந்த அந்த மாநிலங்களின் முதல்வர்கள் இந்த வேளாண்மை இலாகாவினை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று ஆலோசனை சொன்னார்கள். எனவே பல இலாகாக்களின் நல்ல கோ-ஆர்டினைஷன் இருப்பதற்காக இந்த இலாகாவை முதல் அமைச்சரே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். ஐ.ஆர். 8 நெல்லை விளைவிக்கிறார்கள். ஆனால் தஞ்சையில் அதை புரோக்யூர் பண்ணுவதற்கு மறுக்கிறார்கள். ஆண்டவன் படைத்த நெல்லையும் அரிசியையும் நாம் எல்லாம் விரும்பிச் சாப்பிடுகிறோம். கோவையிலே ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று போடுவதிலே இருந்து ஒரு நண்பர் எனக்கு அந்த அரிசிப் பொட்டலத்தை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதியோடு நான் இதைக் கெடுக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் என்ன என்று முதலிலே பகர்க்கவேண்டும்.

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி: உங்கள் அனுமதியோடுதான் கொடுக்கிறேன். சாப்பிடக்கூடிய முடியாத நிலைமையில் மோசமாக இருக்கிறது. இதிலே இந்த இலாகா கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு கே. ஏ. திரு. மதியழகன்: பிரச்சாரத்திற்காக தயார் பண்ணிய அரிசியா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது எந்த அளவுக்கு ஆதண்டிக் என்று தெரிய வேண்டும்.

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி: கடந்த காலத்தில் நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தேன். அப்போது இப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது.

1970 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அதனால் கனம் உறுப்பினருக்கு உரிமை இல்லை என்று வாதம் செய்யவில்லை. தாராளமாக உரிமை இருக்கிறது.

திரு. கோ. மு. நல்லசாமி: ரொம்ப பணிவாக மனிதாபிமானத்தின் பெயரால்—இப்படி எல்லாம் விநியோகிக்கப்படுகிறது—இது நியாயமா என்று தான் கேட்கிறேன். தவறு என்று சொன்னால் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறேன். நீங்கள் எல்லாம் மந்திரிகள். நாங்கள் சட்டசபை உறுப்பினர்கள். இது நியாயம் அல்ல, தடுத்து நிறுத்துங்கள், என்று நான் மனாபுடி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லி இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய கட்சி கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, நேற்றும் இன்றும் விவசாயம் மீளும் ஆகிய இரண்டு துறைகளில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி எந்த எந்த வகையான செலவினங்கள் முறையானவை எது முறையற்றது என்கிற வகையிலும் முறையற்றது என்பதாக சில வெட்டுத் தீர்மானங்களையும் தந்து வேறு பல நல்ல ஆலோசனைகளையும் தந்து நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பதில் சொல்லக் கூடிய நேரம்தான் அதிகமாக இருக்கவில்லை என்று நான் கொஞ்சம் வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் துறையில் இன்றைக்கு நமது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நல்ல முன்னோடியான திட்டங்களை எல்லாம் சிலர் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் ஏதோ வெறுப்பாகவே பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு யாரும் விவசாயத்தின் மேம்பாட்டிற்காகவும் விஞ்ஞான முறையில் விவசாயத்தைச் செய்வதற்கும் நல்ல ஆராய்ச்சிகளை செய்வதற்காகவும் இன்றைக்கு நமது மாநிலத்தில் கோவையில் நமது அரசாங்கம் கொண்டு வர இருக்கும் விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட கூறவில்லை என்பதற்காக நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். கிட்டத்தட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 2 கோடி ஒதுக்கீடு செய்து மத்திய சர்க்கார் உதவியோடு கோவையில் இன்றைக்கு இப்படி ஒரு பல்கலைக் கழகம் நிறுவ இருக்கிறோம் என்றால் அது இந்த மாநிலத்திற்கே பெருமை தரத் தக்க செய்தியாகும். பூரிப்புத் தரத் தக்க நல்ல முறையாகும். எனவே அதைப் பற்றி யாரும் சொல்லவில்லை என்பதற்காக வருந்துகிறேன்.

எல்லோருமே பொதுவாக நாங்கள் கொடுத்திருக்கிற கொள்கை விளக்க உரையை படித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் சிலர் அவற்றை ஆழ்ந்து படிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். ஒவ்வொருவரும் அதில் கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள், பல திட்டங்கள் இவைகளை எல்லாம் சரியாகக் கூர்ந்து கவனிக்காமல் மேல் எழுந்தவாரியாக படித்துவிட்டு தங்கள் கருத்துக்களை சொல்லியிருப்பதாக கருதுகிறேன். நாங்கள் கொடுத்திருக்கிற கொள்கை விளக்க உரையிலே திட்டவாட்டமாக எவ்வளவு புதிய திட்டங்களை எல்லாம் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது, இந்த ஆண்டு எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து எந்த வகையான முறைகளைக் கையாண்டு விவசாயத்தின் மேம்பாட்டிற்கு பணியாற்ற இருக்கிறோம் என்பதை எல்லாம் இங்கே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே நல்ல திட்டங்களை இருப்பது சிறிய உழவர்களுக்கு, சிறிய நிலக்கிழார்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் ரூ. 30 கோடி தற்காலிகமாக நிதி உதவி செய்து அதில் நமது மாநிலத்தில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 5 ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் 2½ ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் என்ற அளவுக்கு நிலம் உடைய உழவர்கள் இத்திட்டத்தில் நல்ல பலன் பெறத்தக்க வகையில் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சில மாவட்டங்கள் எடுக்கப்படவிருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த 70 கோடி

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

[1970 ஏப்ரல் 1]

ரூபாயில் நமக்கு எவ்வளவு சேருகிறது என்று மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கோ. பூவராகவன் அவர்கள் கேட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட ரூ. 1½ கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் பல மாவட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு தேவைப்பட்டாலும், கேட்க உரிமை இருக்கிறது கொடுப்பது அவர்களுடைய கடமையாக இருக்கிறது. கேட்டுப் பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது.

புஞ்சை நிலங்களுக்கான புதிய திட்டங்களைப் பற்றி பலர் பேசினார்கள். நாங்கள் கொடுத்திருக்கிற விளக்க உரையில் 160 லட்சம் ஏக்கர் மொத்த பரப்பில் 100 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சை என்று கொடுத்திருக்கிறோம். 100 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சை இருக்கிறதே என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்காகத் தான் வறட்சிப் பகுதிகளில் புரட்சி கரமான ஒரு பயிர் முறையை ஏற்படுத்தி மத்திய சர்க்கார் ஏனைய மாநிலங்களோடு நமது மாநிலத்தையும் ஒன்றுகுச் சேர்த்து புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற இந்த 6 லட்சம் பரப்பளவில் மண்வள பாதுகாப்பு திட்டத்தைச் சேர்த்தோம். வேர்க்கடலை பருத்தி போன்ற பயிர்கள் 6.25 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் முனைப்புத் திட்டத்தை புகுத்தி உள்ளோம், என்று குறிப்பில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எச். பி 3 கம்பு பயிரை திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் 1.5 ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவைகள் எல்லாம் புஞ்சைப் பயிர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் அதிகப்படியாக அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை காட்டுவதாகும்.

எல்லோருமே பசுவலாக ஒன்றைப்பற்றி சொன்னார்கள். பசுமைப் புரட்சி என்ற திட்டத்தை தஞ்சையில் செய்கிறார்கள் ஏன் மற்ற மாவட்டங்களில் செய்யக்கூடாது, என்ன அக்கறை காட்டியிருக்கிறீர்கள் என்று. நான் அதை கேள்வி நேரத்தில்கூட பலமுறை கூறியிருக்கிறேன். பொதுமேடைகளிலும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். பசுமைப் புரட்சி திட்டத்தை ஏந்த அவளுக்கு நல்ல முறையில் இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறது என்பதற்கு சில புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் இப்போதும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ 72 கோடி ரூபாய் திட்டம் என்ற ஏ. ஆர். சி. திட்டத்தின் மூலமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 72 கோடியில் 69 கோடி செலவு செய்து 25 ஆயிரம் புதிய கிணறுகள், 11 ஆயிரம் கிணறுகளை ஆழப் படுத்துதல் 34,600 பம்பு செட்டுகள், 15 ஆயிரம் வடிகுழைக் குழாய்கள், முதலியவைகளை 59 கோடி ரூபாய் செலவில் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. இதுவும் அன்றி பத்துக் கோடி ஐம்பது லட்ச ரூபாய் செலவில், இப்போது சொன்னார்களே, பெரிய இயந்திரங்களை வைக்க வேண்டுமென்று, அந்தவகையில் நிறைய டிராக்டர்கள் வாங்கி கொடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணத்தில் மூலாயிரம் டிராக்டர்கள் வாங்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு பத்துக் கோடியே ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதிலும் பரம்பிக்குளம் ஆனியார் திட்டத்தில் மண் வளப்படுத்துவதற்கு 1.90 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இதற்காக அக்கறை எடுத்து குறைந்தபட்சம் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் ரூ. 72 கோடியை செலவு செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் திட்டம் இட்டிருக்கிறது. தஞ்சையில் வடிகால் திட்டம் ஒன்று 49 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு எடுத்திருக்கிறோம். அது பொதுப் பணித்துறையின் பார்வையில் இருக்கிறது அது நிச்சயமாக நிறைவேற்றித் தரப்பட்டால் இப்போது வடிகால் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்ற குறைபாடுகள் நீங்கும். அது குறித்து மாண்புமிகு தனுஷ்கோடி போன்றவர்கள் கூட குறைப் பட்டுக் கொண்டார்கள். இவைகள் எல்லாம் ஏற்கனவே உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் பலர் டிரில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது 7 பலர் டிரில் உண்டு. அதுவும் தவிர 23 லட்ச ரூபாய்க்கு பலர் டிரில் வாங் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம். இந்த அரசாங்கம் புரட்சிகரமான

1970 ஏப்ரல் 1] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

பசுமைப் புரட்சி திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்குத் தான் இந்த புள்ளி விவரங்களை மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாகவே இன்னும் நல்ல திட்டங்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதெல்லாம் ஐ. எம். எஸ். லோன், யாரோ சொன்னார்கள் கடந்த ஆண்டு புள்ளி விவரம் கிடைக்காத காரணத்தால் இந்த ஆண்டு அதிகமாக குறைவாக என்று தெரியவில்லையென்று. அதுபோல விளைச்சலிலும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இலக்கு எவ்வளவு என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். விளக்க உரையில் நல்ல முறையில் தெரியப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக மிகுப்பயன்தரு நெல் ரகங்களை பயிரிடுவதற்காக திட்டமிடப் பரப்பளவு 1970-71-ல் 26 லட்சம் ஏக்கர் ஆகும். 1973-74-ல் 33:50 லட்சம் ஏக்கராகும். இன்றைக்கு 70-71-ல் இந்த 26 லட்சம் ஏக்கர் இலக்கை எட்டிவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. பிப்ரவரி மாதம் 28-ம் தேதிக்குள் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்கின்படி 27-11 லட்சம் ஏக்கரில் மிகுப்பயன்தரு ரக நெல்களைப் பயிரிட்டிருக்கிறோம். நாம் நினைத்த பரிசுஷ்டைவிட அதிகமாக முடிந்திருக்கிறதே தவிர, குறைவாக அல்ல. அந்த விளக்கம் எல்லாம் உரையிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் சரியான முறையில் கூர்ந்த கவனிக்காமல் மன்ற உறுப்பினர்கள் பேசுவது வருந்தத்தக்கது. ஐ. எம். எஸ். லோன் தவிர உரக் கடன் எல்லாம் கொடுத்ததொன்றே வருகிறோம். இன்றைக்கு 6.28 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஏ. ஆர். சி. மூலமாக கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கூடுதலாக துறையின் மூலமாகக் கொடுக்கின்ற உதவிகள் அல்லாமல், விவசாய இலாகா மூலமாக விவசாயிகளுக்கு 6½ கோடி ரூபாய் கடன் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் முனைந்திருப்பதெல்லாம் விவசாயத்தைச் செழிப்புறச் செய்யவும், மேம்பாடு செய்யவும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உதவி செய்யவும் ஆன திட்டங்கள் ஆகும். இவை எல்லாம் விளக்க உரையில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

‘கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்’ பற்றிச் சொன்னார்கள். இதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்து பரிசீலித்ததாக உருமலைப் பேட்டை, கோபி, தாராபுரம், காங்கேயம் போன்ற இடங்களில் எந்த அளவுக்குப் பரப்பளவு நில் இருக்கிறது. எவ்வளவு மக்களும் வருகிறது, எந்த வகையில் தீங்கு ஏற்படுகிறது என்ற புள்ளிவிவரங்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசு இன்னும் இதற்கான சட்டத்தை கொண்டுவரவில்லை. மத்திய அரசு இதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகுதான் மன்ற மாநிலங்களில் கொண்டு வர முடியும். இருந்தாலும் மத்திய அரசு இதைப்பற்றிச் கேட்டிருப்பதால் அதைப் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். எந்த அளவு பரிசுஷ்டைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது. மத்திய அரசாங்கம் அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தவுடன் மாநில அரசாங்கமும் அதைச் செய்யும் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பரவலாகப் பரொக்யூரிமென்ட் விலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கடைபிடிப்புப் பேசிய மாண்புமிகு நல்லசாமி அவர்கள் கூட ‘விவசாயிகள் பயப்படுகிறார்கள். கொள்முதலை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்களோ என்று அஞ்சுகிறார்கள்’ என்று சொன்னார்கள். புதிய ரக நெல் ஐ. ஆர். 8-ஐப் பற்றிப் புசார் கூறினார்கள். நான் நேரிலேயே ஐ. ஆர். 8 பயிரிடப்பட்டுள்ள இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்து வந்தேன். இங்கே உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு, விவசாயிகள் சொல்லுவதற்கும் இடையே பெருத்த வேதனையாக இருக்கிறது. விவசாய மானியம் வருவதை உத்தேசித்து சில தினங்களுக்கு முன்பு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு அதிகாரிகளுடன் திடீரென்று வஜ்யம் செய்து பல இடங்களைப் பார்வையிட்டேன். நாம் எல்லாம் அதிசயிக்கத்தக்க அளவுக்கு நல்ல முறையில் ஐ. ஆர். 8 நெலிலே விவசாயிகள் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். நரசிங்கபுரம் என்ற கிராமத்திற்கு ஐ. ஆர். 8 என்ற பெயரைப் வைத்திருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

[1970 ஏப்ரல் 1]

அங்குள்ள 368 ஏக்கர் நிலம் முழுவதிலும் ஐ. ஆர். 8 நெல்லை விவசாயிகள் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். கடந்தமுறை 'வேர்க்கடலை போட்டோம், இந்த முறை ஐ. ஆர். 8 நெல்லைப் போட்டு நன்றாக விளைந்திருக்கிறது. கொள்முதலை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்' என்று வேண்டுகோளாகச் சொன்னார்களே தவிர, அச்சத்துடன் கூறவில்லை. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடமிருந்து கொள்முதலை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்ற அச்சம் அவர்களுக்குத் தேவையில்லை. மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரை தரும்போது கூட இதைப் பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் ஐ. ஆர். 8 நெல்லை பயிரிட்டு அதை அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அவ்வளவையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும். ஆனால் அதே நேரத்தில் பதுக்கி வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி வைத்துக்கொண்டு பிறகு தேங்கிவிட்டது. இந்த விலையைச் சற்றுக் கூட்டிக் கொடுங்கள் என்று கூறினால் அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாது. விவசாயிகளுடைய விளைச்சல் எந்த அளவுக்குக் கண்டுமுதல் இருந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளுவோம் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நாம் நியாயமான விலையைத்தான் வைத்திருக்கிறோம். ஏ.டி.டி. 27 போன்ற சன்ன ரக வெரைடிக்கு 50 ரூபாய்; ஐ. ஆர். 8 மீடியம் க்வாலிட்டி என்பதற்காக 47 ரூபாய். குள்ள கார், ரோஸ் கார் போன்ற வெரைடிகளுக்கு 45 ரூபாய், கொடுக்கிறோம். இதைக் கட்டுபடியாகாத விலை என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. எப்படியும் ஒரு ஏக்கருக்கு 600 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும். அடிக்கடி திட்டமிட்டு விவசாய அலுவலர்கள் சொல்லுகிற அளவுக்கு உரிய நேரத்தில் தேவையான உரங்கள் அவ்வளவையும் போட்டால் கூட ஓரளவுக்கு நியாயமாக எதிர்பார்க்க முடியும். கோவையில் நாம் பரிசு கொடுத்திருக்கிறோம். அங்கே சில விவசாயிகள் ஒரு ஏக்கரில் ஆறு டன் விளைச்சல் கண்டிருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் அவ்வளவு விளைச்சல் இல்லாவிட்டாலும் குறைந்த பட்சம் இரண்டரை டன் கிடைத்தால் கூட, அதற்காக ஏக்கருக்கு 600 ரூபாய் செலவழித்தாலும் கடைசியில் 1,175 ரூபாய் வரும். ஆக 600 அல்லது 700 ரூபாய் வரை லாபம் கிடைக்கும்.

நான் சென்ற கிராமங்களில் எல்லாம் விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கிறது என்று பெருமையாகச் சொன்னார்கள். நேற்றுக் கூட மேலவையில் ஒரு செய்தியைச் சொன்னேன். இந்து பத்திரிகையில் இன்று போட்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கனம்பூர் கிராமத்தில் ஒரு விவசாயி வறட்சி காரணமாக எந்த நெல்லைப் போடுவது என்று அஞ்சிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், யாரோ ஐ. ஆர். 8 நெல்லைப் போடச் சொன்னதன் பேரில் போட்டு இன்று அது அவருக்கு அபரிமிதமான லாபத்தைத் தந்திருக்கிறது. மூன்று ஏக்கர் நிலத்தில் இந்த ஆண்டு அவர்கள் கண்ட விளைச்சலைப்போல் இதற்கு முன் எந்த ஆண்டிலும் பெறவில்லை. இப்போது அவருக்கு ஒரு ஆண் குழந்தையும் பிறந்திருக்கிறது. குழந்தைக்குக் கூட அவர் ஐ. ஆர். 8 என்ற பெயரை வைத்திருக்கிறார். இதெல்லாம் விவசாயிகளே கூறுவதே தவிர, விவசாய இலாகா கூறுவதல்ல. இந்த இலாகா தவறான புள்ளி விவரங்களையே தருகிறது. அந்த இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் இந்த நிலை இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாங்கள் கேட்கிற புள்ளி விவரங்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து பெறுகிறோம். நாங்களாக இங்கே சொல்லுவதில்லை. தீர்க்கமான முறையில் பரிசீலனை செய்து மைக்டர் ஆப் ஸ்டாட்டஸ்டிக்ஸ் நல்ல புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் செய்கின்ற பணிகளுக்காக நாங்களே பெருமை தேடிக்கொள்ள புள்ளி விவரங்களை நாங்களே அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கிறோம் என்று தவறாகக் கணித்துவிடக்கூடாது. மக்களுக்கு நல்ல பயன் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக பல்வேறு துறைகளில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் அந்தப் புள்ளி விவரங்களைத் தயாரித்துக் கொடுக்கிறார்கள்.

1970 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

அதிகப்படியான விளைச்சல் வந்துவிட்டது என்ற காரணத்தினால் என்ன ஆகுமோ, விலை குறைந்தவிடுமோ என்று அஞ்சலாம். இப்படித்தான் முன்பு ஒருமுறை செய்தார்கள். அதிகப்படியாக நெல் பயிரிட்டுவிட்டால் என்ன ஆகுமோ என்று அஞ்சி கரும்பைப் போடவேண்டுமென்று விருடபி எல்லா இடங்களிலும் கரும்பைப் போட்டுவிட்டார்கள். இப்போது கரும்புக்கு விலை குறைந்துவிட்டது, அதை அதிகப்படுத்தி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். நாங்களா கரும்புக்கு விலையை நிர்ணயிக்கிறோம்? மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிறது. அதே போன்று உரத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தான் விலையை நிர்ணயிக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் உங்களைப்போல் சிபாரிசுதான் செய்ய முடியும். கரும்பாக இருந்தாலும், உரமாக இருந்தாலும், நெல்லாக இருந்தாலும் விலையை நிர்ணயிப்பது மத்திய அரசு. விவசாயகளுக்கு நஷ்டத்தைத் தரக்கூடாது என்பதை உணருகிறோம். இதிலே தவறான பிரசாரங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்ய வேண்டும். விவசாய அதிகாரிகள் கூறும் நல்ல ஆலோசனைகளை ஏற்று அதிகப்படியான நிலத்தில் விளைச்சலைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு ஏற்றவகையில் அரசாங்கம் எல்லாவிதமான நலன்களையும் செய்திருக்கிறது.

இன்றைக்கு அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குப் பல துறைகளில் துணை புரிவது போல பம்பாயில் உள்ள 20, 28 கமர்ஷியல் பாக்கஸ் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அக்ரோ பிளாஸ்திக் கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 5½ கோடி ரூபாயை நம் மாநிலத்தில் புதிய முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். திருச்செந்தூர் பக்கத்தில் ஒரு கோடி ஒன்பது டென்ட் ரூபாய்க்கு சிமென்ட் கான்கிரீட் போட்டு தனி தளமாக அமைத்து சிமென்ட் தளத்தில் நெல்லைச் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்ற புதிய முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் வாழையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மற்ற நாடுகளுக்கு வாழை அனுப்பவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்காக தூத்துக்குடியில் ரூ. 4,43,00,000 செலவில் ஒரு திட்டத்தை அரசு செயலாற்றி வருகிறது. வெளிநாட்டினர் வரும்புற அளவிற்கு நல்ல வாழைகளை, பார்ப்பதற்கு அழகாக உள்ள வாழைகளை, தோல் பழுதடையாமல் இருக்கும் வாழைகளை, விமானங்கள் மூலம் அனுப்பி வைத்தால் நல்லது. கொடாமல் இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு உள்ள நல்ல வாழைகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அப்படி நம்மால் உற்பத்தி செய்யவும் முடியும். அதனால் நாம் அன்னியச் செலாவணியும் பெறமுடியும். வாழை மா அனுப்பலாம் என்று சொன்னார்கள். பழமாகவே அனுப்பலாம். இந்த தூத்துக்குடியில் உள்ள திட்டத்தை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வார், ஆனால் அவர்கள் அதைச் சரியாக கவனிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவேதான் அதைப் பற்றி பேசவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

விதைகள் பற்றி சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட விவசாயிகள் விதைகளை பயிரி செய்து கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதில் பல குறைபாடுகள் இருந்தன. அதை உணர்ந்துதான் அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை, 'சிட் சாட்டிபிகேஷன் ஸ்கீம்' என்று உருவாக்கியிருக்கிறது. அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு விதைப் பண்ணைக்கும் சென்று எப்படி எல்லாம் நீர் பாய்ச்சப்படவேண்டும், எந்தக் காலத்தில் எந்த உரத்தைப் போட வேண்டும். எப்படி பூச்சி மருந்துகள் தெளிக்கவேண்டும். எப்படி பயிர் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி யெல்லாம் அறிவுரை வழங்கி நல்ல தரமான விதைகளை, பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுப்பதற்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விதைகள் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை, ஆகவே, விளைச்சலை அதிகமாகப் பெறமுடியவில்லை என்று இனி கூறுவதற்கு இடம் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து] . [1970 ஏப்ரல் 1]

புன்செய் நிலங்கள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அதில் சட்டப் பரிசீலா தமாக சில காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். புன்செய் நிலங்களில் நெல் சாகுபடி செய்ய முடியுமா என்பது பற்றி யெல்லாம் இப்போது இந்த இலாகாவின் யோசனையில் இருக்கிறது. மொழிக் கருப்பு என்ற நெல்லை இப்போது தூய்மைப்படுத்தக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது புன்செய்யில் வரும் என்று நினைக்கிறார்கள். வி. ஓ. 31-ம் புன்செய்யில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஐ. ஆர். 8-ஐக்கூட பயன்படுத்தலாம் என்று நினைக்கிறார்கள்.

இந்த ஐ. ஆர். 8-ஐ எந்த நேரத்தில் எந்த இடத்தில் பயிரிட வேண்டும் என்பதைப் பற்றிச் சொல்லுவதே என்று சொன்னார்கள். இதை எந்தக் காலத்தில், எந்த இடத்தில் பயிரிட்டாலும் விளையும். வருடம் பூராவும் எங்கேயாவது ஒரு இடத்தில் இது விளைந்துகொண்டேயிருக்கும். அதற்காகத்தான் இதற்கு “அதிசய நெல்” என்று பெயரிட்டார்கள். அந்தப் பெயரை நாங்கள் வைக்கவில்லை. அதைக் கண்டு பிடித்தவரை, அதன் பெற்றோரே அந்தப் பெயரை வைத்து விட்டார்கள். “மிராக்குலஸ் பாடி” என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். அது எங்கு வேண்டுமானாலும் பயிராகும் என்று ஆராய்ச்சி யாளர்கள் கூறுகிறார்கள். “ரெக்லேன்” என்று சொல்கிறார்கள். அறுவடையில் குறுத்திலிருந்து வரும் ஐ. ஆர். 8 முதல் முறை பயிரிடும்போது வருகிற மணி எண்ணிக்கை சற்று குறையும். முதலில் பயிரிடும்போது 135 நாட்கள் என்றால் அறுவடை செய்துவிட்ட பிறகு குறுத்தில் வருடம்போது 60 நாடில் வருகிறது. அதனால் நாளும் குறைகிறது. பயனும் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் கொஞ்சம் ஏக்கரை இதற்காக ஒதுக்கி பரிசை செய்துவருகிறார்கள். அது வெற்றிகரமாக இருந்தால் பலயிடங்களில் ரெக்லேன் மூலம் அதிகப்படியாக ஐ. ஆர். 8-யைப் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும் என்று நம்பிக்கை இந்த இலாகாவிற்கு இருக்கிறது.

விதைப் பண்ணைகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவற்றில் சில தவறுகள் இருக்கலாம். நஷ்டமாக சில காரணங்கள் உண்டு. அங்கு ஆராய்ச்சியும் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி ஆராய்ச்சிகள் செய்யும்போது அத்தனையும் வெற்றிகரமாகிவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு ஏக்கரில் பல ஓலோகிராம் நெல்லை போடும்போது அது வெற்றிகரமாக முடியும் என்று எதிர்பார்க்கமுடியாது. அதனால் நஷ்டமும் ஏற்படலாம். 14 விதைப் பண்ணைகள் குறைந்த பட்ச லாபத்தில் ஓடுகின்றன என்றால் மொத்தத்தில் சிட்டத் தட்ட ஏழு லட்சம் ரூபாய் விதைப் பண்ணைகள் மூலம் லாபமே தவிர நஷ்டம் இல்லை. சில இடங்களில் வெற்றி காணமுடியாததால் நஷ்டமும் ஏற்படலாம்.

அடுத்து மண் பரிசோதனை பற்றிச் சொன்னார்கள். கவனித்து மண் பரிசோதனை செய்யவேண்டும். விவசாயிகளின் துணைக்காக ஒரு வரைபடமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஐந்து ஏக்கர், இருபத்தைந்து ஏக்கர் என்று ஒதுக்கப்பட்டு எந்தெந்த நிலத்தில் எந்தெந்த திட்டப் பயிர்களைப் போடலாம் என்பதற்காக விவசாயிகளுக்கு நல்ல அறிவுரை கொடுக்க வரைபடம் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் முடிவுறுமானால் விவசாயிகளுக்கு அது நல்ல பலனைத் தரும்.

திரு. பலாசாமின் அவர்கள் நேற்று பேசும்போது சொன்னார்கள். கணியம்பாடியில் 6,000 ஏக்கர் ஒதுக்கீடு செய்து ஆயிரம் ஏக்கரில்தான் ஐ. ஆர். 8 பயிர் சொந்தார்கள் என்று டார்ஜெட் கொடுப்பது என்பது விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் அளிக்கவேண்டுமென்று 2 லட்சத்தில் செய்யுங்கள், மூன்று லட்சத்தில் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதில் எந்த அளவிற்கு விவசாயிகள் அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் சற்றுக் கவனிக்கவேண்டும். அதைப்

1970 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் (திருமதி)சத்தியவாணிமுத்து]

பற்றி தவறான கருத்துக்களைக் கொடுத்து விவசாயிகள் அதைப் பயிரிடுவது குறித்து அஞ்சிக்கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதையும் மீறி சிலர் பயிரிட்டு நல்ல வெற்றி கண்டு வருகிறார்கள். வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கலெக்டர் புள்ளிவிவரப்படி 1,58,000 ஏக்கர் மாவட்டம் பூராவிற்கும் டார்கெட். அதையும் மீறி அதிகமான அளவில் 1,59,676 ஏக்கர்களில் அது பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. கணியம்பாடியில் நம் இயக்குநர் அவர்கள் 6,000 ஏக்கர் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டாயிரத்திசு சொச்சம் கணியம்பாடியில் கூடச் செய்திருக்கிறார்கள். செய்வது வேறு, டார்கெட் என்பது வேறு.

நான் செங்கற்பட்டுக்குச் சென்றுவிட்டு வந்தேன். நவரைப் பட்டம் ஒரு பகுதியில் மட்டும் 10,000 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிரிடவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று கடம்பத்தூரில் 10,500 என்று எட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே டார்கெட்டை விட குறைந்துவிட்டது, அது ஒரு பெரிய குற்றம் என்றால் அது தவறான விதத்தில் கற்பனை செய்து கொண்டேபோவதைத்தான் எடுத்துக் காட்டும்.

திரு. பூவராகன் அவர்கள் பேசும்போது மின் கட்டணத்தைப் பற்றி சற்று அழுத்தமாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், தொழில்களுக்கு மட்டும் அதிகப்படியான சலுகைகள் காட்டுகிறீர்களே, விவசாயத்திற்கு ஏன் அப்படி அதிகப்படியான சலுகைகள் காட்டவில்லை என்று. இரண்டு வகையான மின் விசைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று ஹை டென்ஷன், மற்றொன்று லோ டென்ஷன். லோ டென்ஷன்-க்கு அதிகமாக செலவாகிறது. ஹை டென்ஷனுக்கு குறைந்த செலவாகிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் தரப்படுகிறது. ஆகவே தொழில்களுக்கு தரப்படுவது ஹை டென்ஷனுக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு பைசா என்ற கணக்கு ஆகிறது. எல்லாத் தொழில்களுக்கும் மின் கட்டணத்தை குறைத்துவிடவில்லை. சில சில தொழில்களின் ரகம், உற்பத்தி, சாதனை இவற்றிற்கு ஏற்றபடி தரப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் வீட்டிற்கோ, விவசாயத்திற்கோ அல்லது வேறு பல உதவிகளுக்கோ லோ டென்ஷன் பவர் தேவைப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 16 பைசா அதற்குச் செலவாகிறது. அந்தச் செலவைக் காணும்பொழுது 10 பைசா என்பது மிகவும் குறைந்த அளவுதான் என்று புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்து நினைக்கிறோம். எனவே, எல்லா மாநிலங்களையும் விட நம்முடைய மாநிலத்தில் 10 பைசா என்பது குறைந்த விலைதான். இதை வைத்துக்கொண்டு, ஏதோ தொழில்களுக்கு மின் கட்டணத்தை குறைத்துவிட்டோம், விவசாயிகளுக்குக் குறைத்துக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். போரடும் விவசாயிகள், இதையும் தவறாக எடுத்துக் கொண்டு நினைக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே இந்தப் புள்ளி விவரங்களை செயல்படும் கேரித்துக்கொண்டு உங்கள் மத்தியிலே கூறுகிறேன்.

பிற்பகல்
2-00

சப்ஸிட்யைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பூச்சி மருந்துக்குக் கொடுத்து மானியத்தை இன்று அறவே நிறுத்திவிட அரசாங்கம் கருதுகின்றது என்று இங்கேயும், மேலவையிலும் பேசப்பட்டு வந்தது. அது குறித்து அரசாங்கம் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் விவசாயிகளின் குறைகளை நல்ல முறையில் நீக்க நினைக்கிறது, விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்வதற்கு ஊக்குவிக்கிறது, தொல்லைப்படாத நிலையில் விவசாயிகளுக்கு என்றைக்கும் உறுதுணையாகியிருக்கும் என்பதை எடுத்துக்காட்டி நிரூபிக்கும் வகையில், பூச்சி மருந்துக்குக் கொடுத்திருக்கும் மானியத்தை நிறுத்திவிட முடிவெடுத்தாலும், உங்கள் நல்ல ஆலோசனைகளின் பயனாக அந்த மானியத்தை 15% கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருக்கிறது. அதனால் கிட்டத்தட்ட 34:50 இலட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குச் செலவாகும் இருந்தாலும்கூட, விவசாயிகளுக்கு நாம் துரோகம் செய்துவிட்டோம் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இதன் மூலமாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல மகிழ்ச்சியேற்படும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

[1970 ஏப்ரல் 1]

இப்பொழுது மீளைத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மீளைத்துறையைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட இங்கு நல்ல புதிய திட்டங்களை அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்திருக்கிறது. நாகப்பட்டினத்திலே, கடலூரிலே துறைமுகம் என்ற அளவிலே, நாகப்பட்டினத்திலே 6 கோடி அளவிலே திட்டமிட்டு துறைமுகம் கட்டப்படவிருக்கிறது. தூத்துக்குடி, சென்னையிலும் 6 கோடி ரூபாய், 7 கோடி ரூபாய் செலவழித்து துறைமுகம் கட்ட இன்று அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. விரைவிலே துவங்கப்படும். சென்னையிலே விரைவில் முடிக்கப்படும். வேலை துவங்கப்பட்டுவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

எண்ணூரிலே யார்ன்மார் எஞ்சின்கள் ஐப்பான் நாட்டின் தொழிற்சாலை அங்கே ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை, படகு கட்டும் எந்திரம் கட்டும் தொழிற்சாலையை, உண்டாக்கவேண்டுமென்று அரசின் எண்ணமாக இருந்தது. மத்திய அரசாங்கமும் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. புதிதாக இந்தப் பொறுப்பையேற்றவுடன் மத்திய சர்க்காரின் துணை அமைச்சரான திரு. சிண்டே அவர்களிடம் இதைப் பற்றி உறுதியாகக் கேட்டபொழுது அவர்கள் தருவார்கள் என்றே நம்புகிறேன். எனவே, நிச்சயமாக எண்ணூரிலே யார்ன்மார் எஞ்சின் செய்யும் தொழிற்சாலை நம்முடைய மாநிலத்தில் வரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. எனவே, தவறாகப் பேசிப்பேசி அவர்களுக்கு இருக்கும் நல்லெண்ணத்தை மாற்றிவிடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நம்பிக்கையோடு யார்ன்மார் எஞ்சின் செய்யும் தொழிற்சாலை கிடைக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மீனவ மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேதாசலம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் இன்றைக்கு அரசாங்கத்தில் உண்டு. படகுகளைக் கொடுக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட 1,400 படகுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1,000 படகுகள் மத்திய சர்க்காரின் நான்காவது திட்டத்தில் வர இருக்கின்றன. ஏ. ஆர். பி. மூலமாக 275 படகுகள் வரவிருக்கின்றன. நமது துறையில் 140 படகுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம் இவைகளை எல்லாம் செய்வது அதிகப்படியான படகுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான். குலுக்குச் சீட்டின் மூலம் கொடுப்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். யாருக்கோ கட்சிக் கண்டுணுபட்டதுடன் கொடுத்துவிடுவதாக அபகீர்த்தி வரக்கூடாது என்ற முறையில்தான், அது உரியவர்களுக்குத்தான் தவறான முறையில் அல்ல, நண்ட காலமாக விண்ணப்பம் போட்டு இருப்பவர்களின் மனதுக்களைப் பரிசீலனை செய்து, அவர்களிலே சிலருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் குலுக்கல் சீட்டு முறையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதையும் நாங்கள் நிச்சயமாகச் செய்வோம் என்று உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

மீனவப் பெருங்குடி மக்கள், இன்றைக்கு உள்நாட்டு மீனவர்கள் பஸ் மாநாடுகளின் மூலமாகவும், மேல் சபையிலும்கூடப் பேசினார்கள். உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு, குத்தகை பஞ்சாயத்தில் வழங்கப்படுகிறது, அதை மீன் பிடி சங்கத்திற்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து உள்நாட்டு மீன் பிடிப்பதற்கான குத்தகையை மீனவர் குத்தகையை மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருக்கிறது. எனவே, உள்நாட்டு மீன் பிடிக்கும் உரிமைகளை ஆங்காங்கிருக்கும் மீனவ கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கும் என்ற உறுதியை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம், இன்னும் அதிகமாக செலவினங்களை ஒதுக்கி, நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி, அரசாங்கம் மீனவ மக்களுக்குச் செயலாற்றி வருகிறது. கொள்கையில் கூட ஹார்பருக்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல பக்கத்திலே ஒரு போட்ஜெட்டி அமைக்க, படகுகள் தங்கும் இடம் வைக்க ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஐஸ் பிளாண்ட், பிரிசிங் பிளாண்ட் வைக்க திட்டமிருக்கிறது.

1970 ஏப்ரல் 1] [டாக்டர், (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

தனிப்பட்டவர்கள் இரால் மீன்களை ஏற்றும்படி செய்வதற்கு அனுமதிக்கக்கூடியது என்று திரு. பூவராகன் அவர்கள் கூறினார்கள். தனியார் துறையில் கொடுத்தால்தான் லாபகரமாக வருகிறது என்று அரசாங்கம் அறிகிறது. கேனிங் பிளாண்ட் என்று ஒன்றிருக்கிறது அதை தனியாருக்கு கொடுத்தால் நல்ல லாபம் வருகிறது. எனவேதான் தனியார் துறைக்குக் கொடுக்கிறோம்.

திரு. வேதாசலம் அவர்கள், மீனவர் அல்லாதாருக்குப் படகுகள் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இன்று, மீனவர் அல்லாதவர்கள் யாருக்கும் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கவில்லை. அப்படிக் கொடுத்திருந்தாலும் கூட, முழுத்தொகையையும் பெற்றுக்கொண்டதான் கொடுக்கிறோமே தவிர, கடன் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒரு லட்சத்து 40 ஆயிரம் ரூபாய், ஒரு லட்சத்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவில் 40 அடி படகின் விலை இருந்தால் அதற்கான முழுத் தொகையையும் கொடுத்து, தொழில் செய்ய முன் வந்தால் அவர்களுக்கு, அதையும் குறைந்தபட்சம் 6, 7 பேர்களுக்குத்தான் கொடுத்திருப்போம். பெரு வாகியான, ஆயிரக்கணக்கான படகுகள் அதற்குரிய மீனவக் குடிமக்களுக்குத் தருகிறோம், மீனவர் அல்லாதாருக்கு அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கல்வி வீட்டுப் பிரச்சனை போன்ற இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளில் நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி இன்று அரசாங்கம் மிகவும் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கொள்கையில் தீப்பிடித்து எரிந்த வீடுகளைப் பற்றியும், அந்த மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எம். சி. பாலன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே கலெக்டரவர்கள் வழக்கமாக கொடுக்கும் தீ விபத்து நிதித் தொகையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டுவதற்கும், இன்றையத்தினம் அரசாங்க மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களோடு கலந்து பேசி அதைச் செயல்படுத்த எந்த அளவிற்குச் சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது என்பதையும் பரிசீலனை செய்வோம் என்ற உறுதியைக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

கட்டுமரம் ஒட்டுபவர்கள் இன்றைக்கு கடலிலே மீன் பிடிக்கும்பொழுது விசைப்படகுக்காரர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் தகராறு ஏற்படுகிறது என்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. இப்பொழுதே ஜி. ஓ. இருக்கிறது. கடலில் 3 யைல்களுக்கும் அப்பாலே கட்டுமரம் செல்லக்கூடாது. அதற்கப்புறம் விசைப்படகுகள்தான் செல்லவேண்டும். விசைப்படகுக்காரர்கள் கட்டுமரத் தினுள்ள வலைகளைக் கிழிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். கட்டுமரக் காரர்களுக்கும், விசைப்படகுக்காரர்களுக்கும் சண்டை வருகிறது. இந்த மூன்று மைல் என்பதை எப்படி நிர்ணயிப்பது? எப்படிக் கண்காணிப்பது என்பதில் அரசாங்கத்திற்கும், அதிகாரிகளுக்கும் சற்றுச் சிரமமாகத்தான் இருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்குள்ளேயே முடிவுக்கு வரவேண்டும். அவ்வப்பொழுது சமாதானமாகச் சென்று சில காரியங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பதற்காக மாவட்ட ரீதியில் குழுக்களை அமைத்து, இப்படிப்பட்ட அங்கத்தினர்களெல்லாம் அத்தனைபேர்களும் அதில் பங்கு பெற்று ஆலோசனை கூறுவதற்காக பல குழுக்களை அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிறது. எல்லையை எப்படி நிர்ணயிப்பது, சண்டைகளை எப்படித் தீர்ப்பது என்று அரசாங்கத்திற்குப் புதிராகத்தான் இருக்கிறது. எனவே, கட்டுமரங்களை ஒட்டுபவர்களும், விசைப்படகுகளை ஒட்டுபவர்களும் அதற்கான முறைகளைக் கையாண்டு வந்தால் வெற்றி காணமுடியும், எந்தத் திட்டமாகியிருந்தாலும் வரையறுக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்தால்தான் வெற்றி காண முடியும் தவிர, சட்டம் ஒன்று, திட்டம் ஒன்று, நாம் நடப்பது ஒன்று என்றிருந்தால் வெற்றிபெற முடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்குள்ளேயே சமரசம் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக இந்தத் திட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

விவசாயத்துறையில், ஸ்டேட் மார்க்கெட்டிங் போர்டு அமைக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது.

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

[1970 ஏப்ரல் 1]

அத்தனையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து மாநில அளவிலே போர்டு அமைத்து, அதன் மூலம், விவசாயிகளுக்கு விலை கிடைக்கவில்லை, உற்பத்தியாளர்களுக்கு விலை வரவில்லை, வாங்குபவர்களுக்கு விலை தெரியவில்லை என்று சொல்லப்படுகின்ற இவைகளையெல்லாம் தர வாரியாகப் பார்த்து, ஒழுங்கு படுத்துவதற்காக மாநில அடிப்படையிலே போர்டு அமைக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நான் சமீபத்திலே புதிய ரக நெல் ஒன்று வந்தவுடன், கோ 33 என்ற அதற்கு கருணா என்று பெயர் வைத்ததற்கு, ஏன் அவ்வாறு வைத்திருக்க, விளம்பரத்திற்காகவா என்று கேட்டார்கள். அது கூட மத்திய சர்க்கார் சொல்லித்தான். நெல்லுக்குப் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்றால் தனிப்பட்ட ஆட்களின் பெயர்களை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கோ. 33, எ.டி.டி. 27 என்று சொன்னால் இவைகளெல்லாம் விவசாயிகளுக்குப் புரியாது. கோ. 33, கோ. 29, கோ. 21 என்பதை விவசாயிகளெல்லாம் கோழி என்று சொல்லுகிறார்கள். கோழிச் சம்பா என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் கொக்கு என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு வந்து விடக்கூடாதே என்றுதான் இப்படிப்பட்ட பெயர்களை வைத்துச் சொல்லப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் கூட ஜெகன்னாத் என்று நெல்லுக்குப் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். ஜெகன்னாத் என்று அவர்கள் பெயர் வைத்திருக்கும்பொழுது நாங்கள் ஏன் கருணா என்று வைக்கக்கூடாது. எல்லாப் பெயர்களையும் வைக்கலாம், தவறு இல்லை. இவை வைத்ததால், தெருப்பெயர், வீதிப்பெயர், வீட்டுப்பெயர் என்று வைக்கிறார்கள் என்று உள்ளத்திலே இருப்பதையெல்லாம் கொட்டிக்கொண்டிருப்பது அழகு அல்ல. மத்திய அரசு இப்படிப்பட்ட பெயர்களை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்களா ஜெயா என்றும், பத்மா என்றும், பெயர் வைத்தோம்? பாரதி என்று வைத்திருக்கிறார்கள், லக்ஷ்மி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இப்படி எத்தனையோ பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். நெல்லுக்கு, பஞ்சுக்கு எல்லாவற்றிற்கும் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, கருணா என்று பெயர் வைத்ததால், எல்லாவற்றிற்கும் பெயர் வைத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், எங்களுக்கு இப்படியெல்லாம் செய்துவிடலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது, நீங்கள் இருக்கும் பொழுது உங்கள் தலைவர்களுக்கும் அப்படியெல்லாம் செய்திருக்கலாம். அதற்கு நானு குற்றவா? ஏன் அண்ணா பெயரை வைக்கக்கூடாது என்று நீங்கள் கேட்டீர்கள். அடுத்த நெல்லுக்கு அண்ணா பெயர் வைக்கலாம். ஏன் அண்ணா என்று வைக்கக்கூடாது? ஏதோ கருணா என்று மட்டும் தான் வைக்கலாம் என்பதில்லை. அண்ணா என்றும் வைக்கலாம். நீங்களுக்கு அடுத்த வருகிற புதுசு நெல்லுக்கு அண்ணா என்று பெயர் வைக்கலாம். நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்பதில், இதற்குக் காரணம் நாங்கள் அல்ல. மத்திய அரசு பெயர் வைக்கச் சொல்கிறார்கள். அப்படிப் பெயர் வைக்கும்பொழுது, அதிகாரிகளின் பெயரை வைக்காமல், அமைச்சர் பெயரை வைப்பது நல்லது, முதல் அமைச்சர் பெயரை வைப்பது நல்லது என்று தான் அரசாங்கம் இதை ஒத்துக்கொண்டது. நிச்சயம் கருணா என்பது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கருணாநிதியின் பெயர்தான். ஏதோ பயந்துகொண்டு, சுருக்கி கருணா என்று பெயர் வைத்து எமாற்றிவிடவேண்டுமென்பது அல்ல. மாண்புமிகு கருணாநிதியின் பெயரைத்தான் வைத்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப் பெயர் வைத்ததைப்பற்றிப் பேசியதை விட்டுவிட்டு, மற்றபடி பல நல்ல கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அத்தனை வெட்டுப் பிரேரணைகளையும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளைப்பற்றி சில குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் நான் பதில் சொல்லவில்லை என்றால், அவைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டேன் என்பது பொருள் அல்ல.

1970 ஏப்ரல் 1] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

அவைகளை நிச்சயம் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து கவனம் செலுத்தும். அவைகளுல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு தக்க முடிவுகள் எடுக்கப்படும் என்று கூறிக்கொண்டு, உங்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறி, வெட்டுத் தீர்மானங்களை அனைவரும் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கோரி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : ஒரு விளக்கம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது, நான் புள்ளி விவரங்களை சரியாகப் பார்க்கவில்லை, ஆகையால் நான் அப்படிச் சொன்னேன் என்று சொன்னார்கள். நான் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தேன். பிவிசில் டார்டெட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டு தோறும் அச்சீவ்மெண்டு என்ன என்பது பற்றி விவரம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆதலால் கம்பரடிவாக பார்க்க முடியவில்லை. நான் சரியாகப் பார்த்தால் சொல்லவில்லை. பிவிசில் டார்டெட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அச்சீவ்மெண்ட் கொடுக்கப் படாததால், ஆண்டுதோறும் கம்பேர் பண்ணுவதற்கு விவரங்கள் இல்லை. நான் எல்லா புல்தகங்களையும் பார்த்தேன் என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மானியக் கோரிக்கை எண் 16-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்த திரு. இல. பஸ்ராமன், திரு. வி. கே. கோதண்டராமன், திரு. என். மருதாசலம், திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா, திரு. பி. வேலுசாமி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி: "நிதிக் கோரிக்கை எண் 16, வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 15,95,89,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மானியக் கோரிக்கை எண் 17-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா, திரு. கோ. பாரதிமோகன் ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 17 மீளமை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,75,40,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மானியக் கோரிக்கை எண் 39-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. என். வரதராஜன் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

திரு. க. இராமமூர்த்தி இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

[1970 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 22,96,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

5 அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) பேரவை அலுவல் குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டபடி, மானியக் கோரிக்கை கள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் 3-4-1970 வரை நடைபெறும். 4-4-1970 அன்று நிதி ஒதுக்க மசோதா மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் நடைபெறும். 6-4-1970 அன்று அரசினர் மசோதாக்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். தேவையானால் பேரவை 8-4-1970 அன்றும் கூடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

9. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

185. Notification issued with G.O. Ms. No. 2227, Local Administration, dated the 13th November, 1969 in regard to inclusion and exclusion of certain areas of the Madurai Municipal Council [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

186. Notification issued with G.O. Ms. No. 2252, Local Administration, dated the 14th November, 1969 in regard to preliminary notification for inclusion of certain areas now within the jurisdiction of Vaidepakkam, Andithangi, Thirukkandeswaram, Vanpakkam and Mulligirampattu Panchayats of South Arcot District within the jurisdiction of the Nellikuppam Municipal Council. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]